

Mối Tình Đầu Năm 14 Tuổi

Contents

Mối Tình Đầu Năm 14 Tuổi	1
1. Chương 1: Đến Rừng Cây Đi! Có Thiên Sứ	2
2. Chương 2: Kể Ngủ Ngốc Nhất Lại Có Vận Mệnh Tốt Nhất!	7
3. Chương 3: Nam Hải Tàn Khốc Nhất, Sẽ Chịu Hành Hạ Đầu Tiên!	11
4. Chương 4: Ta Là Nam Hải, Ta Là Sâu Bướm!	15
5. Chương 5: Lão Tử Không Phải Gay!	20
6. Chương 6: Mười Năm	25
7. Chương 7: Chân Tướng Nực Cười	29
8. Chương 8: Trò Bịp Bợm Khó Nhận Ra	34
9. Chương 9: Là Ai Trêu Đùa Ai?	38
10. Chương 10: Người Là Của Ta Sao?	42
11. Chương 11: Đừng Ép Ta!	44
12. Chương 12: Làm Sao Bây Giờ!	48
13. Chương 13: Thử Một Lần	53
14. Chương 14: Kim Hâm Đi!	58
15. Chương 15: Quá Nhiều Kẻ Quấy Rầy!	63
16. Chương 16: Thôi!	67
17. Chương 17: Không Phải Chia Tay!	71
18. Chương 18: Hãy Kiên Trì !	75
19. Chương 19: Không Thể Không Sao Cả!	79
20. Chương 20: Mười Năm Đồng Thoại!	84
21. Chương 21: Mười Năm Đồng Thoại! ~ Đại Kết Cục	88

Mối Tình Đầu Năm 14 Tuổi

Giới thiệu

Editor: Hee aka TVL. Bối cảnh: hiện đại Phong cách: thoải mái, ngây thơ BL Trước đêm sinh nhật, S

1. Chương 1: Đến Rừng Cây Đi! Có Thiên Sứ

“ , nhà nàng sẽ ngụ ở đằng sau rừng cây. Mỗi buổi sáng nàng sẽ cưỡi kỵ mã đi ra, xuyên qua rừng cây nhỏ bí mật đi làm việc ở quán cà phê. Buổi chiều nàng sẽ cưỡi kỵ mã về nhà. Chúng ta lúc này mai phục tại đây sẽ gặp nàng đi trên đường.”

Bốn tiểu nam hài lần lượt bả vai làm thành một vòng tròn. Trong đó một tiểu nam hài tóc vàng đã nói những lời trên.

“Mai phục nàng làm cái gì chứ?” Một nam hài tóc màu nâu hỏi.

“Ngu ngốc! Đương nhiên là lấy nàng mua vui , bằng không người muốn kì nghỉ hè này buồn muốn chết sao?” Tiểu nam hài tóc vàng đáp.

“Người lại bảo ta ngu ngốc!” Tiểu nam hài tóc nâu trừng mắt nhìn.

“Người chính là ngu ngốc, người luôn hỏi những vấn đề thực ngu xuẩn .”

Ánh mắt của tiểu nam hài tóc nâu giận dữ : “Mark, giúp ta cùng nhau đánh hắn.”

Tiểu nam hài được gọi là Mark vùng tay lên: “Các người không cần ầm ĩ . Mỗi ngày nghe các người cãi nhau ta đều chịu đủ rồi! “

“Kian nói ta là ngu ngốc!” .

“Được rồi được rồi, ” Tiểu nam hài thứ tư nói, “Người là kẻ ngốc . Ai nấy đều thấy được mà, Kian phải mai phục Jodi là bởi vì vì hắn coi trọng nàng , người còn hỏi vì cái gì, không phải thực ngu ngốc sao ?”

Tiểu nam hài tóc nâu lại hỏi : “Người nói hắn coi trọng nàng là ý tứ gì?”

Tất cả mọi người đều nhìn hắn bằng ánh mắt quái gở.

“Các người nhìn ta như thế để làm chi? Ta hỏi vấn đề này là sai lầm sao ?” Tiểu nam hài tóc nâu lại hỏi, hắn lần này không dám nâng cao thanh âm, hắn cũng không muốn tất cả mọi người nhất trí phản đối mình.

Tiểu nam hài thứ tư nói: “Shane, xem ra chỉ có ta có thể đủ kiên nhẫn giải thích với người . Người nghe, cuối tuần trước chúng ta cùng xem Linda hôn môi người có trông thấy không?”

“Đương nhiên thấy được.”

“Người có cảm giác gì?”

“Bọn họ rất ghê tởm .” Shane nói.

“Kian, người nói người có cảm giác gì ?”

Kian nhún vai đáp : “Rất tốt.”

“Rất tốt?” Shane trừng mắt kinh ngạc nhìn Kian, “Ghê tởm như vậy người còn nói hảo.”

“Người mỗi ngày không xem TV sao?” Mark hỏi Shane.

“Đương nhiên có.”

” Trên TV không phải mỗi ngày đều có cảnh đó. Người mỗi ngày đều ghê tởm sao?”

“Kia không giống, đó là người lớn làm chuyện đó.”

“Người nghĩ rằng ta và người vẫn là tiểu hài tử sao ?”

“Đương nhiên là tiểu hài tử , chúng ta mới 13 tuổi!”

“Đến cuối tuần sẽ sinh nhật 14 tuổi .” Kian nói.

“14 tuổi cũng là tiểu hài tử đi.” Shane đáp.

“Thiết ~!” Kian khinh thường ngoảnh đầu đi, “Chúng ta đã muốn là nam tử hán, chính là trong nhóm chúng ta không ai có bạn gái, không phải làm cho người ta xem thường sao?”

“Ta có bạn gái.” Tiểu nam hài thứ tư bỗng nhiên nói.

“A?!” Ba người kia cùng kêu to, động tác thống nhất trừng mắt nhìn hắn.

“Bryan, người khoác lác!” Mark nói.

“Thật sự, đó là cô nàng hàng xóm mới chuyển đến, các người đã gặp qua.”

“Người nói Kelly?” Shane mở to mắt.

Bryan kiêu ngạo mà gật đầu: “Nàng nói nàng thích ta.”

“Vậy người đã hôn môi chưa?” Shane hỏi.

Bryan lắc đầu: “À ~, ta không biết nên làm như thế nào. Nghĩ muốn tìm người luyện trước.”

“A?!” Ba người sợ hãi kêu một tiếng.

“Đương nhiên muốn tìm người có kinh nghiệm để luyện, không có kinh nghiệm nhất định hôn không tốt. Ta sợ Kelly sẽ xem thường ta”

“Vậy người muốn tìm ai luyện.”

“Đài Đạt ngồi cùng bàn đáp ứng dạy ta hôn môi.”

“Nàng thế nào?”

“Nàng có bạn trai đã hơn một năm.”

.....

“Nhàm chán muốn chết.” Shane bỗng nhiên cắt ngang cuộc nói chuyện, “Chúng ta đến 14 tuổi về sau sẽ mỗi ngày đều bàn luận về con gái sao?”

Mark nói: “Người không biết là chúng ta cần phải lên kế hoạch như thế nào để tìm bạn gái sao”

“Ta không có hứng thú.”

” Trên TV nói, mỗi tình đầu sẽ ảnh hưởng đến cuộc sống của mỗi người. Chúng ta cần phải vì chính mình lựa chọn một mối tình đầu thật tốt.”

“Các người đi tìm mối tình đầu đi. Ta phải đi!” Shane đứng lên, hắn vốn nghĩ rằng Kian hôm nay sẽ đưa bọn họ đi dạo chơi ngoại thành. Ai biết là đem tiểu đồng bọn tới mai phục một cô gái.

“Chớ đi nha, đợi lát nữa nàng sẽ xuất hiện.” Kian vội vàng ngăn đón hắn.

“Nếu là người thích Jodi, vậy người đi mai phục cho tốt đi. Lôi kéo chúng ta làm cái gì.” Shane nói.

“Người không phải là bằng hữu của ta nha!” Kian bắt mồm.

“Mối tình đầu là chuyện của người, ta có thể thay người đi làm sao? ! Ta hiện tại tình nguyện về nhà theo ông nội ta đi xén cỏ.” Shane nói xong xoay người bước đi.

Đi ra vài bước Shane lại quay đầu lại: “Mark, người theo ta trở về không?” Biết rằng một mình xuyên qua rừng cây nhỏ về nhà, là thực nhàm chán.

Mark lắc đầu: “Ta không đi.”

Shane hừ một tiếng, nhìn thấy tiểu đồng bọn đều đứng ở bên Kian, hắn bỗng nhiên có điểm hối hận chính mình đã li khai. Nhưng là hắn thật sự không thích ở đây mai phục cô gái kêu Jodi kia. Nhưng hắn đã quyết định rồi, liền chính mình rời đi.

Ánh mặt trời ở sau lá cây lúc ẩn lúc hiện, trên mặt đất bóng trắng càng không ngừng biến hiện.

Shane một mạch đuổi theo bóng trắng này. Hắn bỗng nhiên nhớ tới bối cảnh trong sách đồng thoại , công chúa Bạch Tuyết cùng bảy tiểu người lùn ở trong rừng cây chơi đùa. Cái rừng cây này cũng là như vậy đi. Công chúa Bạch Tuyết là cô gái xinh đẹp nhất trên thế giới, nếu muốn mối tình đầu tốt đẹp phải tìm một cô gái thật xinh. Jodi là cô gái xinh đẹp nhất sao? Hiển nhiên không phải. Kian mới là kẻ ngu ngốc .

Kì nghỉ hè này vừa mới bắt đầu, nhưng Shane cảm giác cùng kì nghỉ hè trước kia không giống nhau. Bởi vì đề tài nói chuyện của nhóm tiểu đồng bọn đều thay đổi, thật sự là chán ghét. Vốn hắn mang theo bọn họ đến khu rừng của ông nội, là muốn hảo hảo cùng ngoạn, cũng không nghĩ muốn bọn họ cuối cùng lại hứng thú đi mai phục cô gái.

‘ Bùm ’

Shane chưa kịp có phản ứng, đã bị vấp phải cái gì. Hắn mặt hướng xuống quỳ rạp trên mặt đất, cái túi trên lưng rơi ra.

Shane nói lầm bầm hai tiếng rồi xoay người xoa xương sườn bên trái, ngã thật là đau. Quay đầu thấy trên mặt đất nhô lên một cái rễ cây. Chính mình cảm đầu chạy, thế nên không chú ý ‘ ám khí ’ dưới chân . Hắn quay trái quay phải tìm cái túi của mình, phát hiện cái túi thể nào lại lăn ra một đoạn dốc rất xa.

Shane đứng lên, rẽ xuống con đường nhỏ, đi tìm cái túi của hắn.

Cứu mạng a ~.

Shane bỗng nhiên nghe được một thanh âm rất nhỏ.

Ta nghe lầm sao?

Hắn ngừng thở chờ đợi, túi cũng đều đã quên nhặt lên.

Cứu! Cứu ta ~.

Shane liền chạy ngay đến nơi phát ra thanh âm.

Chạy đi rất xa, bỗng nhiên nghe lại thấy thanh âm một lần nữa xuất hiện ở phía xa truyền đến. Hắn lại xoay người chạy trở lại, chạy được một khoảng cách, lại phát hiện thanh âm truyền đến ở phía sau ==|||.

Như thế hắn lặp lại việc chạy mấy lần. Bỗng nhiên cảm thấy sinh nghi, như thế nào thanh âm lại mơ hồ như thế. Chẳng lẽ ta gặp được. ?

Shane đứng ở dưới một tàng cây chính mình ảo tưởng đồng thoại sẽ xuất hiện.

Thanh âm kia lại truyền đến, lần này rõ ràng hơn rất nhiều: “Người thật sự là ngu ngốc, người chạy tới chạy lui làm cái gì, ta ở trên đây này!”

Shane ngẩng đầu.

.
. .
.

Phía trên thân cây xù xì, có một nhánh cây nhô ra, tầng tầng lớp lớp sa y màu trắng lay động , người mặc quần lụa màu trắng, lộ ra cánh tay cùng bả vai tinh tế , cơ hồ thuần khiết giống nhau, trên đầu thiên sứ đội mũ màu trắng, mái tóc màu vàng tóc bị gió thổi phiêu phiêu bay trước mặt. Đôi mắt màu lam ẩn dưới hàng mi dày u buồn nhìn hắn.

Ánh mặt trời xuyên qua lụa trắng chiếu xuống dưới làm cho người ta hoa cả mắt.

Thiên sứ đang gặp rủi ro ! Shane lập tức cảm thấy choáng váng ? Ta gặp được thiên sứ ? Thật sự là ta được gặp thiên sứ sao?

Cáp ~!

Chính là thiên sứ tựa hồ rất khổ sở, thấy Shane nhìn mình chằm chằm lại ngượng ngùng xấu hổ.

“Uy, thiên sứ, người là không cẩn thận bị mắc lên trên cây sao ?” Shane nói.

“Người có thể cứu ta sao?”

“Đương nhiên có thể.” Shane nói xong mà bắt đầu trèo lên cây. Hắn thậm chí quên chính mình cho tới bây giờ chưa từng trèo cây, thế nhưng sau khi lưỡng lự liền hướng thân cây leo lên. Shane lúc này mới phát hiện, thiên sứ là bị người ta dùng lụa trắng cột vào trên cây .

Shane leo đến nhánh cây tháo dây buộc, tiếp đó bò tới, cũng không nói gì chỉ chăm chăm nhìn vào ‘ thiên sứ ’, làm cho chính mình cố gắng nhớ kỹ bộ dáng này. Không dễ dàng gì gặp được chuyện thế này, nhất định phải nhớ kỹ.

“ Thiên sứ ” bị hắn nhìn chăm chăm không biết làm sao hàm hồ hỏi: “Người có tháo dây không?”

Ánh mắt Shane vẫn không di chuyển : “Ta cởi bỏ dây thường cho người, người sẽ bay cho ta xem không?”

“Cái gì?”

“Là ta nói, người không phải là bay lên bầu trời sao?”

“Trông ta giống có cánh lắm hả ?”

Shane nhìn sau lưng ‘ thiên sứ ’: “Ta nghĩ cánh của thiên sứ có lẽ là ẩn hình.”

“Người nghĩ rằng ta là thiên sứ?”

“Ta có thể sờ phía sau lưng của người không? Ta cho tới bây giờ chưa từng sờ qua cánh của thiên sứ .”

“Chúng ta cùng nhau đi xuống đi.”

“Người cho ta sờ được không?”

“Ta phải về nhà.”

“Thì sờ một chút, sau đó chúng ta sẽ đi xuống.”

“Được!” Thiên sứ đồng ý . Shane hai tay cùng vươn ra sờ phía sau lưng y, quả thật không có nhìn thấy cánh.

Khuôn mặt kề sát nhau, mềm mại không tì vết như một khối bánh ngọt. Shane bỗng nhiên quyết định phải hôn một chút, có lẽ về sau vĩnh viễn sẽ không gặp lại được kẻ không thuộc về nhân gian này.

Shane hung hăng hôn một cái ở trên mặt thiên sứ . Môi cùng đầu lưỡi cảm giác mềm mại ngọt ngào

Trước ngực bị người ta hung hăng đẩy ra, chờ khi Shane có phản ứng, hắn đã té trên mặt đất, đám cây cỏ ở trước mắt hắn khê lay động. Hắn thiếu chút nữa cả hô hấp cũng đình trệ.

Shane mở miệng nửa ngày mới phát ra âm thanh.

“Ta ngã chết mất ~~.” Hắn khóc lóc âm lên.

Ánh mắt nhìn đến ” thiên sứ ” tự mình từ trên cây leo xuống dưới, hoàn toàn không phải bay. (không hiểu thằng này trong đầu có cái gì ==||)

Shane khóc lớn: “Ta ngã chết ! Ta không động đậy được. Ông nội !”

Nước mắt hắn tung hoành: “Thiên sứ đã đem ta từ trên cây đẩy xuống dưới, đồng thoại đều là gạt người cả. Nàng căn bản sẽ không bay.”

“Ta không phải thiên sứ, không nên nói ta là thiên sứ!”

”Vậy người là cái gì ?” Shane ngừng khóc.”Cũng là tiểu hài tử nhân gian như ta sao ?.”

’ Thiên sư ‘ gật đầu.

“Phải không!” Shane ngồi xuống.”Ta xem ngươi và ta tuổi cũng xấp xỉ như nhau.”

“Ngươi đã cử động được, ta về nhà.” ‘ thiên sứ ’ xoay người bước đi.

Shane đứng lên theo sau: “Nhà ngươi ở đâu vậy?”

“Rừng cây bên kia.”

“Vậy ngươi nhất định biết ông nội của ta đi.”

“Ngươi ông nội là ai.”

“Ông nội của ta kêu Philip, chính là chủ nhân ngôi nhà màu đỏ phía rừng bên kia.”

“Nga, vậy ra đó là ông nội ngươi.”

“Đúng, hần luôn thích lấy lưỡi liềm tỉa tót cho cây cối trong viện.”

“Đúng.” ‘ thiên sứ ’ nở nụ cười, “Rất có ý tứ, hần kể cho ta rất nhiều chuyện xưa.”

“Ngươi biết ông nội của ta, như vậy ngươi là hàng xóm của ta đúng không. Ngươi tên gì?”

“Ni ...~” lúc này bỗng nhiên dừng lại thấy cái váy trên người mình, nhú mào, “Ta không biết ông nội ngươi.”

“A? Ngươi không phải nói hần kể cho ngươi rất nhiều chuyện xưa sao?”

“Ta nhớ lắm người. Ta phải về nhà.”

“Chúng ta cùng nhau đi, ngươi đừng chạy nhanh như vậy.” Shane ở phía sau đuổi theo.

Cái rễ cây khiến Shane vấp ngã cũng chuẩn xác mà đem ‘ thiên sứ ’ té xuống.

Shane đem ‘ thiên sứ ’ ngồi xuống, lấy tay phủi đi lá cây dính trên người ‘ thiên sứ ’.

“Cám ơn ~.” ‘ thiên sứ ’ nói thanh âm rất nhỏ, một bên nhu nhu đầu gối của mình.

“Ta gọi là Shane, ngươi tên gì.” Shane bám riết không tha.

“~ Ta ~ ngươi kêu ta là Trác Biệt Lâm được rồi.”

Hai người ngồi dưới đất hàn huyên trong chốc lát.

“Như thế nào lại kêu Trác Biệt Lâm nhỉ? Không giống tên của ngươi.”

“Ta thích.”

“Ngươi có phải 14 tuổi không? Thoạt nhìn không giống.”

“13.”

“Cùng ta giống nhau, ta quá hai tháng nữa liền 14 tuổi. Bằng hữu của ta nói, hiện tại có thể có mối tình đầu.”

Trác Biệt Lâm nghe xong lời này kinh ngạc nhìn hần: “A?”

“Chính là cùng cô gái chung một chỗ. Ngươi không hiểu sao? Ngươi không xem TV sao?”

“Xem.”

“Vậy ngươi hần là có thể hiểu. Ngươi muốn nghĩ đến mối tình đầu không?”

Trác Biệt Lâm lắc đầu.

“Ta kỳ thật cũng không muốn nghĩ.” Shane nhu đầu nói, “Bất quá nếu thời điểm ngươi muốn nghĩ ~, ta cũng.”

“Cái gì?”

” Jodi của Kian, còn có Kelly của Bryan so ra đều kém ngươi một phần mười. Bọn họ sẽ đổ kị, xem ai còn bảo ta ngu ngốc.”

Trác Biệt Lâm đứng lên: “Ta phải về nhà .”

“Ta cứu người, người như thế nào có thể không cảm tạ ta!” Shane lại cùng đi lên.

2. Chương 2: Kẻ Ngu Ngốc Nhất Lại Có Vận Mệnh Tốt Nhất!

Shane đi theo Trác Biệt Lâm trên đường , hắn cẩn thận quan sát người này. Thấy thế nào cũng đều là xinh đẹp lạ lùng. Đây đúng là người hoàn mỹ nhất hắn từng gặp qua.

Nếu để cho Kian,Bryan, Mark thấy Trác Biệt Lâm, bọn họ sẽ nghĩ thế nào nhỉ? Nếu ta có thể có bạn gái như vậy, bọn họ nhất định sẽ kinh ngạc hâm mộ lắm. Shane không tự chủ được tưởng tượng ra ba người kia biết hắn có bạn gái sẽ có biểu tình gì, tưởng tượng ba người kia nhìn thấy Trác Biệt Lâm mà vô cùng hâm mộ cùng đổ kỵ bộ dáng của hắn. Shane sốt ruột muốn thực hiện ngay điều này.

Shane bắt đầu động não : “Ông nội của ta nói, nhất định phải cảm tạ người đã giúp đỡ mình, cho dù là sự trợ giúp rất nhỏ.”

“Ta đối với người nói cảm ơn là được.” Trác Biệt Lâm nghe ra ý tứ trong lời nói của hắn.

“Người ngay cả cảm ơn cũng chưa nói qua sao? Hơn nữa chính là một câu cảm ơn người cảm thấy là đủ rồi sao? Nếu không phải ta, người có thể sẽ bị cột vào thân cây kia cả đêm đều không có ai cứu người xuống dưới, người ngấm lại thời điểm ban đêm bốn phía một mảnh tối đen có bao nhiêu đáng sợ. Người hẳn là hiểu được ta đã trợ giúp người rất nhiều.”

Trác Biệt Lâm dừng lại cước bộ: “Người muốn như thế nào đây? Muốn ta tặng người lễ vật sao ?”

Shane vung tay lên: “Không cần, ta không phải kẻ vô lại như vậy.”

“Người muốn ta như thế nào cảm tạ người.”

“Người chỉ cần giúp ta cái này.”

“Nói rõ một chút, chỉ cần ta làm được sẽ đồng ý.”

“Kỳ thật ta cũng bắt đắ dĩ, người biết không? Đồng bọn của ta đều xem thường ta, bọn họ đều bảo ta ngu ngốc.”

“Người sẽ không muốn ta giúp người đánh nhau đi.”

“Người có thể đánh nhau sao?” Shane kinh ngạc cao thấp đánh giá Trác Biệt Lâm, “Ta chỉ muốn cho bọn họ biết ta so với bọn hắn lợi hại hơn thôi.”

“Kia.” Trác Biệt Lâm chờ hắn tiếp tục nói.

“Bọn họ nằm mơ đều muốn tìm cô gái mới tình đầu. Người liền giả làm bạn gái của ta giúp ta trấn trấn bọn họ được không?”

“A?” Trác Biệt Lâm vẻ mặt không thể tin được.

“Nếu người là bạn gái của ta, bọn họ nhất định cảm thấy ta rất lợi hại!”

Trác Biệt Lâm nhú mày, tựa hồ thực sinh khí.

Shane vội vàng nói: “Bọn họ ngay tại rừng cây bên kia, người liền thử xem. Làm cho bọn họ nhìn thấy chúng ta cùng một chỗ, làm cho bọn họ nhìn thấy người, là được .”

Trác Biệt Lâm tiến lên từng bước, đá Shane một cước.

Shane kinh ngạc không thôi: “Làm sao vậy! Ta nói nói sai sao ?”

“Người là cái hồn dân! Người muốn có cô gái xinh đẹp , người phải đi tìm nha, tại sao lại yêu cầu ta? Ta không phải món đồ chơi của người!”

“A? Như vậy sinh khí? Người không phải cho rằng ta là nam hài hư hỏng nha. Ta không phải công tử bột. Ta hôm nay thật là lần đầu tiên nảy sinh ý tưởng muốn tìm một cô gái.”

“Ta không phải cô gái! Ta chán ghét người nói ta xinh đẹp! Ta càng chán ghét cái váy này.” Trác Biệt Lâm nói xong liều mạng xé cái váy lụa trắng.

Shane bị Trác Biệt Lâm làm cho hoảng sợ, hắn rất nhanh nghĩ lại chính mình đã quá trớn . Có lẽ là ta nói nàng chỉ cần giả bộ, nàng mới sinh khí sao ? (nó là đàn ông ạ =))

Nhìn thấy Trác Biệt Lâm rút một tầng lụa trắng, Shane tiến lên bắt lấy tay Trác Biệt Lâm, thật lòng nói ra : “Ta kỳ thật rất muốn cho người thật sự làm bạn gái của ta, chính là sợ người cự tuyệt, ta mới lấy ra cái cơ kia. Thật sự, ta chính là thích người, ta nguyện ý là mối tình đầu của người. Là thật tâm đó ~.”

“Người đúng là tên vô lại! Người xem ta bị người khác đùa dai mặc vào áo cưới, người liền nghĩ vậy, ta không phải bộ dạng này. !”

“Ánh mắt của ta vẫn nhìn người mà, chẳng lẽ bộ dáng của người sẽ thay đổi bởi vì quần áo sao? Người chính là xinh đẹp, với người trên người mặc quần áo gì căn bản không có vấn đề gì.”

“Nếu ta không xinh đẹp, cũng không phải cô gái ?.”

“Bất luận người là cái gì, ta đều nguyện ý. Được không?”

Mặt Trác Biệt Lâm bỗng nhiên ửng đỏ, xoay người bước đi: “Bất hảo.”

Shane đi theo phía sau Trác Biệt Lâm: “Ta rốt cuộc là câu nào nói sai rồi.”

Trác Biệt Lâm quay đầu lại thanh âm rất lớn quát: “Có phải hay không có người cho người tới trêu chọc ta!”

“Ta không có trêu chọc người. Ta thật sự hy vọng có thể giữ chân thiên sứ nhà người.”

Bàn tay Trác Biệt Lâm xoay ra sau muốn kéo cái khóa váy mà không nhúc nhích. Trác Biệt Lâm xoay người đưa lưng về phía Shane: “Giúp ta kéo cái khóa váy.”

“A?”

“Ta muốn đem váy cởi ra.”

“Không tốt đi.”

“Ta không cần mặc nó.”

Shane cẩn thận tìm khóa kéo sau lưng Trác Biệt Lâm, tìm đập lại bắt đầu nhanh hơn, ngón tay cũng không hảo . Cuối cùng hắn cảm giác tìm đập kịch liệt như muốn theo trong ***g ngực nhảy ra ngoài.

“Mắc rồi, ” Shane nói, “Kéo không nhúc nhích.”

“Xé nó ra.” Trác Biệt Lâm nói.

Shane kích động nói: “Người vì cái gì muốn ở trước mặt ta cởi quần áo, không cần thoát.”

“Vì cái gì.”

“~ Ta sợ .” Shane quả thật sợ hãi , nhìn đến Trác Biệt Lâm mặt đỏ, mà Shane bắt đầu có điểm bối rối.

Nhìn đến bộ dáng Shane, Trác Biệt Lâm dậm chân tiếp tục đi lên phía trước. Shane liền tiếp tục đi theo hắn, cũng không nói nữa . Hắn cảm giác lá gan chính mình bỗng nhiên nhỏ lại , ngay cả nói chuyện cũng không dám .

“Bằng hữu của người ở nơi nào?” Trác Biệt Lâm hỏi, thanh âm của nàng thực bình thản .

“A? Rừng cây nhỏ bên kia.”

“Khiến cho bọn họ nhìn thấy chúng ta cùng một chỗ là được sao?”

“A? Người tính toán giúp ta ?” Shane hưng phấn đứng lên.

“Chúng ta không cần làm trò hôn môi trước mặt bọn họ đi.” Trác Biệt Lâm hỏi.

“Người sẽ sao không?”

Trác Biệt Lâm lắc đầu.

“Vậy cầm tay được rồi.” Shane bắt lấy tay Trác Biệt Lâm . Trác Biệt Lâm không phản đối, ánh mắt nhìn đi nơi khác. Shane liền nắm lấy cánh tay mềm nhũn xoay người trở về. “Bọn họ ở đường nhỏ bên kia, chúng ta đi đại khái mười lăm phút có thể đến chỗ bọn họ .”

“Àn.”

Shane thời gian rất lâu không nói chuyện, tất cả cảm giác thần kinh của hắn đều ở trên cái tay kia. Các bộ phận khác của cơ thể dường như cũng không tồn tại .

Nàng sẽ làm bạn gái của ta sao sao? Có thể hay không? Mau mau thúc đẩy hoạt động não nghĩ ra phương pháp. Ta nhất định không được buông tha nàng.

Ánh mặt trời sau lá cây khẽ cười trộm, trong rừng cây chỉ có tiếng nói chuyện khe khẽ của bọn.

Shane cảm giác chính mình trở thành hoàng tử, cầm tay thiên sứ xinh đẹp, đi trên rừng cây trong thế giới đồng thoại. Cước bộ dẫm lên lá cây cùng bụi cỏ , dường như là dẫm lên đám mây .

“Ta kỳ thật.”

Bọn họ bỗng nhiên đồng thời mở miệng, hai người liếc nhau một cái, lại đều né tránh ánh mắt.

“Người nói trước đi” Shane nói.

Trác Biệt Lâm liếc mắt lắc đầu: “Người nói trước đi.”

Shane nhu đầu: “Ta đã quên muốn nói gì rồi. Cũng không phải chuyện quá trọng yếu. Tiếp tục đi thôi.”

“Hảo.”

“Người muốn nói gì.”

“

~~ Ta cũng đã quên.”

Lúc sau hai người không mưu tính tìm chủ đề nữa, Trác Biệt Lâm bỗng nhiên trở nên rất ngoan, điều này làm cho Shane hưng phấn cực độ.

Cuối đường nhỏ , đến nơi nhóm tiểu đồng bọn tụ tập. Đã không còn ai .

Shane vuốt đầu: “Bọn họ đi mất rồi.”

“Nga.”

“Bọn họ nhất định là quay về nhà ông nội của ta . Chúng ta cũng trở về.”

“Không được!”

“Vì cái gì.”

“Ta không muốn ông nội người nhìn thấy ta!”

“Hắn sẽ không nhìn thấy người, chúng ta theo hàng rào sân sau đi vào, sau đó theo cửa ở sau cầu thang đi lên. Chúng ta bốn người ở tại lầu hai, ông nội của ta cũng không đột nhiên đi lên, hắn mỗi lần lên sẽ hỏi:

“Ta có thể đi lên không? Bọn nhỏ.”

“Thật vậy chăng?”

“Thật sự. Theo ta trở về đi, được không.”

Trác Biệt Lâm lại ngoan ngoãn nghe lời, gật gật đầu không có nói gì nữa, hai người lại men theo đường cũ trở về.

“Phòng ông nội người ở đằng sau, có một phòng nhỏ chứa công cụ.” Trác Biệt Lâm nói.

“Đúng vậy.”

“Ta đáp ứng giúp người sĩ diện ở trước mặt bằng hữu của người. Người có thể hay không cũng giúp ta chứ ?”

“Người có chuyện gì, cứ việc nói với ta.”

“Đem ta giấu ở căn phòng nhỏ này hai ngày.”

“A?”

Trác Biệt Lâm trên mặt xuất hiện biểu tình mất hứng: “Ta nghĩ giáo huấn cho bọn hần một cái . Đừng tưởng rằng ta là đứa nhỏ dễ bị bắt nạt.”

“Cái gì? Có người khi dễ người sao ?”

“Ta không nghĩ sẽ đối với người nói, người chịu giúp ta không?”

“Không thành vấn đề nha, người không cần ở cái phòng nhỏ kia. Người cùng chúng ta ở trên lầu, ở trong phòng ta tốt lắm. Ta cam đoan ông nội của ta vĩnh viễn cũng sẽ không biết người được giấu ở trong nhà của chúng ta đâu.”

“Đồng bọn của người có thể hay không tiết lộ ?”

“Bọn họ sẽ không, tin tưởng ta đi.”

Trác Biệt Lâm gật đầu, rồi lại đứng lên khóc.

“Làm sao vậy?”

“Nếu mẹ ta thật sự không tìm ta, không cần ta, làm sao bây giờ?”

Shane ôm Trác Biệt Lâm, vỗ bờ vai đơn bạc của hần: “Sẽ không đâu. Không ai là không cần thiên sứ cả.”

“Bọn họ không thích ta.”

“Không quan hệ. Ta thích người. Về sau ta đối với người tốt nhất tốt nhất ~” Shane nghĩ không ra từ thích hợp , “Là bằng hữu tốt nhất !”

Trác Biệt Lâm ngừng khóc, Shane lại bắt đầu mừng rỡ trong lòng.

Ba người kia quả nhiên đã trở lại nhà ông nội Shane . Bọn họ nằm lộn xộn trên sàn nhà, ai cũng uể oải.

Thời điểm Shane cùng Trác Biệt Lâm theo cửa sổ đi vào, Mark ngồi trên sàn nhà đứng lên mở lớn miệng.

“Uy, các người thế nào sớm như vậy đã trở lại .” Shane mở miệng là ngữ khí đắc ý dào dạt.

Bryannằm bò xuống sàn nhà cũng không ngẩng đầu lên: “Đừng nói nữa, Kian chết rồi, Jodi cũng không thêm để ý đến hần.”

Kian nhìn thấy Trác Biệt Lâm phía sau Shane, đã quên uể oải, ngạc nhiên ngồi trên mặt đất đánh giá: “Ai vậy nha?”

Shane vỗ tay vài cái, đem sự chú ý cùng hấp dẫn hướngBryandến mục tiêu.

Nhìn ba đồng bọn đều cùng có biểu tình nghi hoặc, Shane mới đắc ý nói: “Ta đến giới thiệu một chút đi, ta hôm nay đem bạn gái của mình mang đến giới thiệu cho các người biết.”

“Nga, bằng hữu của người a!”Bryanrất lễ phépchào hỏi, “Nhĩ hảo.”

“Ta nói chính là bạn gái!” Shane cường điệu.

“Chúng ta nhìn ra nàng là con gái . Người đã nói bằng hữu thì tốt rồi.” Kian nói.

“Ta nói chính là bạn gái! Chính là các người muốn tìm mối tình đầu là một bạn gái!”

Ba người rất cực trợn mắt há hốc mồm, Shane trong lòng rất khoái.

“Không có khả năng.” Kian căn bản không tin, “Người không có khả năng có bạn gái. Người ngốc như vậy!”

“Ta cũng không tin.” Mark nói.

Shane tức giận: “Kian có thể mai phục Jodi, Bryan có thể có Kelly. Ta vì cái gì lại không thể có! Ta thật sự có mối tình đầu.”

Bryan lắc đầu: “Người như thế nào có thể thu phục được con gái? Quả là khó tin.”

Kian nói: “Ta nghĩ đến người ít nhất phải qua 18 tuổi.”

Lời nói của Mark càng kinh người hơn: “Ta nghĩ người vĩnh viễn sẽ không thích con gái.”

Shane quay đầu lại hướng mặt Trác Biệt Lâm hung hăng hôn một cái, Trác Biệt Lâm hoảng sợ nhưng không trốn tránh.

“Các người đã hiểu chưa!” Shane kiêu ngạo nhìn đám đồng bọn của hắn.

3. Chương 3: Nam Hải Tàn Khốc Nhất, Sẽ Chịu Hành Hạ Đầu Tiên!

Mark đi từ từ đến gần bên người Trác Biệt Lâm. Lúc này Trác Biệt Lâm đang ngồi ở trên sàn nhà mà Shane vừa trải thêm một tấm đệm lót sàn, còn Shane thì đang mê mải cái máy nghe nhạc.

Shane quay đầu lại nói: “Cái máy nghe nhạc này của ông nội ta đã cũ quá rồi.”

“Người là người Dublin* sao?” Mark tới gần nhỏ giọng hỏi.

Trác Biệt Lâm đối hắn gật gật đầu.

“Chính là ~.”

“Người muốn hỏi cái gì?”

“Chúng ta hôm trước vừa mới đến nhà ông nội Shane. Người cùng Shane bắt đầu thời điểm nào chứ?”

“Này ...” Trác Biệt Lâm có điểm kích động, “Shane~!” Hắn lớn tiếng truy vấn Shane giải quyết vấn đề này.

Shane quay đầu lại nhìn đến Mark dựa vào Trác Biệt Lâm cũng ngồi ở trên cái đệm, hắn lập tức xông lên: “Làm chi đối bạn gái ta thân thiết như vậy.”

Mark không có phòng bị bị Shane đẩy ngã trên mặt đất: “Hung hăng cái gì! Chẳng lẽ muốn chúng ta cũng không để ý nàng sao?”

“Vậy cũng không có thể cố ý đến gần người nàng được.”

“Ta thì làm sao? Người gào lên cái gì chứ?” Mark vẻ mặt ủy khuất.

Kian cùng Bryan vẫn như cũ còn đang sợ hãi, bắt đầu từ lúc Shane hôn Trác Biệt Lâm một cái, bọn họ liền trợn mắt há hốc mồm vẫn chưa hết. Bọn họ căn bản không thể tin vào những gì mình đã thấy.

Thẳng đến khi nghe được Mark cùng Shane đùa giỡn, bọn họ mới từ khiếp sợ tỉnh lại, hiểu được đây là sự thật.

Sự đố kị của Kian rất nhanh làm cho hắn điên rồi. Hắn vừa mới bị Jodi khinh thường một cú, sau đó Shane liền mang về tới một cô gái mặc váy trắng xinh đẹp hướng hắn thị uy.

Tên ngu ngốc cũng sẽ có người yêu? ! Kian ngồi xổm nhìn Trác Biệt Lâm trước mặt cẩn thận đánh giá, Trác Biệt Lâm bị ánh mắt Kian hù dọa: “Người làm gì?”

“Người là từ nơi nào tới?”

“A? Shane!” Trác Biệt Lâm lại gọi Shane đến giải quyết vấn đề bằng hữu của hắn.

Shane buông Mark ra hướng Kian đẩy hắn sang một bên.

“Shane!” Bryan ngăn lại Shane, “Ngu ngốc nhà ngươi làm cái gì, chúng ta với người là bằng hữu không phải tình địch của người !”

“Các người đối với nàng hữu hảo!”

Kian phản công lại Shane: “Người trọng sắc khinh hữu!”

“Người mới trọng sắc khinh hữu, thời điểm người kéo chúng ta cùng người đi mai phục Jodi , người không cảm thấy được hay sao ?”

.

Mấy người cùng âm ỉ một trận, Trác Biệt Lâm nhìn thấy bộ dáng bọn họ đánh chửi lại cười rộ lên. Trác Biệt Lâm đứng lên xoa tay giống như có ý tứ muốn thử. Nhìn thấy Kian cùng Mark đem Shane đặt trên sàn nhà , Trác Biệt Lâm bỗng nhiên xông lên đánh ngã Kian, Shane thừa cơ phản kích đem Mark ném tới một bên.(song kiếm hợp bích=))

Bỗng nhiên tất cả mọi người dừng lại, bọn họ cùng nhau nhìn về phía Trác Biệt Lâm đang đề ở trên người Kian.

“Người là con gái?” Bryanchỉ vào Trác Biệt Lâm hỏi Shane, “Nàng là miêu nữ hả?”

“Cái gì là miêu nữ?” Mark hỏi.

“Người không thấy miêu nữ trong truyền kỳ sao, một nữ hiệp công phu cao siêu hành hiệp trượng nghĩa.” Bryan khoa tay múa chân nói.

Shane bước nhanh đem Trác Biệt Lâm kéo đến, hắn cố ý lớn tiếng nói: “Ta có thể đánh được bọn họ, người không cần hỗ trợ.” Hành vi của Trác Biệt Lâm cũng làm cho Shane chấn động, bất quá hắn phải giữ mặt mũi ở trước mặt bằng hữu, hắn cố ý nói rất giống như Trác Biệt Lâm vì hắn không để ý an nguy của bản thân.

“Chúng ta tin tưởng nàng là bạn gái của người .” Bryanxoa đầu nói.

Mark đối Trác Biệt Lâm nói: “Chúng ta không phải thật sự đánh nhau. Chúng ta chính là dùng loại phương pháp này để thống nhất quan điểm mà thôi, chúng ta kỳ thật chính là bằng hữu tốt. Người không cần hiểu lầm.”

“Người tính toán gì nữ hài tử!” Kian trên mặt đất đứng lên nói.

“Người câm miệng!” Shane nói, “Ngay cả nữ hài tử đều đánh không lại, người cũng không đỏ mặt!”

“Người!” Kian bị chọc tức, dậm chân sau một lúc lâu mới nghĩ ra một cái cớ, “Ta xem nàng là bạn gái của người mới không đánh lại. Ta như thế nào có thể đánh không lại nàng.”

“Được rồi. Chúng ta đừng náo loạn.” Bryan nói, “Nói như thế nào cũng là Shane lần đầu tiên mang bạn gái cho chúng ta gặp mặt, chúng ta không thể dùng phương thức như vậy hoan nghênh đi.”

Mặt khác hai tay áo hạ xuống, ngồi vào một bên.

“Người đừng có hiểu lầm là chúng ta không thích người nha.” Mark giải thích, “Chúng ta đều là bằng hữu rất tốt của Shane. Thật cao hứng có thể nhận thức người.”

Trác Biệt Lâm gật đầu.

Mark cau mày một chút nhìn Kian, Kian lộ ra một nụ cười giả dối. Cánh tay của hắn bị Trác Biệt Lâm quật ngã chạm vào đất , lúc này mới đau kịch liệt.

Sau một buổi chiều, bọn họ dần dần thích ứng khi có Trác Biệt Lâm.

“Người như thế nào kêu tên này nhỉ?” Thời điểm bọn họ cùng nhau ăn kem xem phim hoạt hình Kian đột nhiên hỏi.

“Ta ~ thích.” Trác Biệt Lâm ánh mắt nhìn chăm chăm màn hình TV.

“Này không phải tên con gái.”

Shane đem một mô hình siêu nhân búp bê hướng đầu Kian đánh : “Ta còn cảm thấy được tên của người không phải tên của nam hài đâu. Người tại sao nhiều vấn đề vậy!”

Mark ở một bên hỏi: “Người thích tên gì là có thể gọi tên đó sao? Tên đều là ba ba mẹ mẹ* đặt cho, người trước khi sinh ra lại không thể tự đặt tên cho mình. Ta nghĩ Trác Biệt Lâm là ngoại hiệu người tự cấp cho mình đi. Bất quá cái tên đó không hợp với vẻ ngoài của người.”

“Đúng!” Trác Biệt Lâm trả lời một từ, tất cả mọi người đều không biết từ này có ý tứ gì, là nói đây là ngoại hiệu hay là tên thật. Chính là thấy Trác Biệt Lâm một mực không muốn nói chuyện đến vẻ ngoài của mình, mọi người đành phải thay đổi đề tài.

“Muốn ta buổi tối cùng với bọn họ ở cùng một chỗ sao ?” Trác Biệt Lâm úp mở nhỏ giọng ghé tai Shane nói.

.
. .
.

“Muốn ta buổi tối với bọn họ ở cùng một chỗ sao ?” Trác Biệt Lâm úp mở nhỏ giọng ghé tai Shane nói?”

Shane bỗng nhiên nhớ tới ủy thác của Trác Biệt Lâm. Hắn nhìn đồng hồ quả quýt trên tường cũng sắp đến giờ ăn cơm .

“Các người lại đây, ” Shane đứng lên, đem ba bằng hữu tụ tập cùng một chỗ, bọn họ sóng vai làm thành một vòng tròn.

“Các người thề đi, không được đem chuyện nhìn thấy Trác Biệt Lâm để lộ ra ngoài.”

“Vì cái gì?”

“Không thể để cho kẻ nào khác ngoài bốn người chúng ta biết.”

“Ông nội người, bà nội người cũng không cho biết?”

“Đương nhiên. Chúng ta bốn người bất luận kẻ nào ý người không hiểu sao?”

“Nga.”

“Trác Biệt Lâm với chúng ta cùng nhau ở vài ngày. Các người phải giúp ta cùng nhau giữ bí mật.”

“Cái gì?” Ba người đồng thời kinh động hỏi: “Cùng chúng ta ở trên lầu? Nàng là một cô gái da ~! Chẳng lẽ để cho nàng theo chúng ta cùng nhau ngủ ở giường lớn sao?” Trên lầu có một cái giường siêu lớn, là ông nội vì bọn họ đặc chế .

“Đương nhiên không thể . Nàng ngủ giường lớn, các người toàn bộ ngủ sà nhà.” Shane nói.

Vài người nhìn nhau liếc mắt một cái cùng nhau hỏi Shane: “VẬY còn người? Ngủ làm sao.? “

Shane dắc ý ngắc đầu, cố ý không trả lời. Hắn khua tay xuống, tỏ vẻ tan họp. Vài người lại đi trở về bên cạnh Trác Biệt Lâm ngồi xuống xem TV.

Shane ghé bên tai Trác Biệt Lâm nói: “Người yên tâm đi. Chúng ta cùng nhau trợ giúp người.”

Trác Biệt Lâm dùng ánh mắt cảm kích nhìn hắn.

Nhìn đến bộ dáng Trác Biệt Lâm, Shane bỗng nhiên dâng lên một cỗ xúc động: “Hôn ta một chút, để cho bọn họ nhìn thấy.”

Trác Biệt Lâm lập tức lại đỏ mặt, vẫn không nhúc nhích.

“Quên đi.” Shane nói, hắn không rõ vì sao nhìn thấy Trác Biệt Lâm mặt đỏ chính mình sẽ khấn trương, hắn thanh âm rất nhỏ nói, “Về sau nói tiếp.”

Thời điểm cơm chiều . Bốn người sớm ngồi ở bên bàn ăn.

“Ta nghĩ chính mình lên trên lầu ăn.” Shane đang cuộn mì ăn nói với ông nội.

Ông nội ngẩng đầu kỳ quái nhìn hắn. Bốn đồng bọn bình thường luôn đem cơm chiều biến thành không khí ngày hội, không ai nguyện ý một mình ăn cơm.

“Người nhanh đi trên lầu ăn đi.” Bryan phối hợp nói, “Không có người ở trong này, chúng ta sẽ ăn càng vui vẻ.”

Ông nội quay đầu kỳ quái nhìn Bryan, lại nghe Mark nói: “Đúng vậy, người mau đem chén đĩa lên lầu ăn đi. Ta một phút đồng hồ cũng không nghĩ muốn nhìn đến người.”

Kian đập bàn nói: “Đi mau đi mau!”

Shane cẩn thận bưng lên chén đĩa chất đầy thức ăn.

“Dường như ta chưa nói sẽ đồng ý.” Ông nội nói.

Shane quay đầu lại hướng ông nội lộ ra nụ cười đáng yêu nhất của hắn.

“Nói, vì cái gì nghĩ muốn lên lầu ăn.”

“Ta nghĩ muốn thay đổi cảm giác. Mỗi ngày đều ở một chỗ ăn cơm, không có cảm giác mới mẻ. Ăn uống cũng không hảo.”

Ông nội nín thở thành một cái dấu chấm hỏi lớn : “Người cho là người ông nội sống đến tuổi này là để uống phí sao? Tại sao không nghĩ một lý do có thể tin được.”

Chuông cửa bỗng nhiên ở phía sau vang lên.

“Người trở về vị trí, ta trở về sẽ nói sau.” Ông nội dặn một tiếng, đi mở cửa.

Cửa lập tức truyền đến giọng một nữ nhân: “Nicky nha, Nicky không có tới đây sao?”

Âm thanh của ông nội truyền đến: “Ta mấy ngày nay đều không có nhìn thấy Nicky, ta còn nghĩ muốn giới thiệu hắn với nhóm cháu trai của ta. . . .”

Nữ nhân kia lo lắng cắt ngang hắn: “Không biết hai đứa nhóc bọn họ đem hắn làm cái gì! Tìm khắp một ngày không thấy bóng dáng.”

Ở cổng truyền đến giọng the thé kháng nghị của một nữ hài : “Chúng ta không có khi dễ hắn! Là chính hắn cố quái.”

“Người là tỷ tỷ!”

Ông nội bỗng nhiên nhớ tới cái gì. Hắn xoay người trở về nhà ăn hỏi bọn nhỏ: “Các người đã gặp qua một nam hài tên là Nicky chưa? Cùng các người không sai biệt lắm.”

Tất cả mọi người lắc đầu.

Nữ nhân kia lo lắng theo sát lại đây nói: “Hắn thực dễ dàng ghi nhớ, hắn là tóc màu vàng, có cái kẹp to trên đầu, mặt sau của nó lộ ra mái tóc rất dài.”

Ông nội bổ sung nói: “Hắn lớn lên thực lạnh lùng.”

“So với ta còn lạnh lùng hơn sao?” Kian không phục nói.

Mark cẩn thận nhìn Kian liếc mắt một cái: “Người lạnh lùng sao?”

Kian lập tức nói: “Người là không phải cảm thấy được chính người còn lạnh lùng hơn.”

“Ban ngày hần có hay không đã tới?” Ông nội cắt ngang bọn trẻ thích hồ nháo.

Mọi người cùng nhau nói: “Chúng ta khẳng định chưa thấy qua!”

Ông nội lại đưa kia nữ nhân đến cửa: “Ta lập tức cũng đi ra ngoài tìm xem.”

Kia nữ nhân liền cảm ơn, lời kéo hai cô gái có tiếng nói the thé đi xa.

Shane bỗng nhiên nhìn thấy Trác Biệt Lâm đứng ở trên cầu thang, hần lập tức từ trên ghế chạy tới.

“Người như thế nào đi ra , người không phải sợ bại lộ sao?”

Trác Biệt Lâm không nói lời nào khom lưng từ tầng lầu nhìn trộm ra cửa sổ.

Shane thúc Trác Biệt Lâm hướng về phía trước : “Đi lên nhanh nào, ông nội của ta sẽ nhìn thấy người mất.”

Mark bưng chén đĩa của Shane lên theo: “Người mau bởi nàng đi lên ăn cơm. Chúng ta thay người che dấu.”

Kian cũng đi tới, hần nghi hoặc nhìn chằm chằm Trác Biệt Lâm có hai cái sừng nhỏ đáng yêu ẩn lộ sau mái tóc dài.

“Tóc của nàng là cái kiểu đáng gì vậy.” Kian từ trên cầu thang xuống hỏi Mark.

“Hiển nhiên là tóc dài.” Mark vừa nói vừa kéo Kian rất nhanh ngồi vào bàn ăn.

-Dublin : là thành phố lớn nhất ở Ireland và là thủ đô của Cộng hòa Ireland.

-Mụ mụ : mẹ .

4. Chương 4: Ta Là Nam Hải, Ta Là Sâu Bướm!

Ông nội lo lắng đi cùng hàng xóm ra ngoài trong chốc lát lại trở về.

“Bọn nhỏ, cơm chiều xong, chúng ta đi trợ giúp hàng xóm tìm con trai của nàng thế nào.”

“Được ạ!” Mọi người cùng nhau đáp.

Ông nội phát hiện chỗ ngồi của Shane đã là khoảng không : “Shane đâu? Thật sự lên lầu ăn?”

“Đúng vậy.” Mọi người cùng nhau đáp.

“Hần rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?”

“Ông nội, là có chuyện như vậy, người nghe ta giải thích.”Bryannói, “Chúng ta buổi chiều đánh đồ , hần thua, cho nên hần không thể cùng chúng ta ăn cơm, hần muốn lên trên lầu ăn.”

“Các người đánh đồ chính là ai thua người đó lên trên lầu ăn?”

“Đúng.” Mọi người cùng nhau trả lời.

Ông nội xoa thắt lưng nghi hoặc nhìn bọn trẻ, lại ngẩng đầu nhìn lên cuối cầu thang.

Trên lầu Shane cùng Trác Biệt Lâm ngồi ở giữa sàn nhà, hần gấp một miếng chân giò hun khói đưa cho Trác Biệt Lâm.

Trác Biệt Lâm tâm sự nặng nề mà tiếp nhận đặt ở bên miệng cắn.

“Người rốt cuộc có cái gì phiền toái ? Vẫn là không nghĩ nói với ta sao ?”

“Cũng không có gì, chính là ~~ bị tổn thương tâm.”

“Đem không vui của người nói ra cho ta nghe, người sẽ vui vẻ ngay.”

Trác Biệt Lâm nhìn hẩn một cái: “Mụ mụ ta muốn đưa ta đi ký túc trường học. Ở rất xa xa , nàng không cần ta .”

“Làm sao có thể chứ?”

“Nàng có đặc biệt có Eva cùng Anne.” Trác Biệt Lâm buông bánh mì lau nước mắt.

Shane không nghĩ tới Trác Biệt Lâm mau nước mắt như vậy có thể chảy xuống, nhất thời trừng mắt không biết như thế nào cho phải.

“Người nói những người này là ai.”

“Là hài tử trước của mụ mụ .”

“Hài tử kia là ai?”

“Chính là hài tử sinh trước ta.”

“Ý của người là nói bọn họ là ca ca cùng tỷ tỷ của người sao?”

“Theo một loại ý nghĩa khác thì đúng.”

“Họ cùng người cũng không hẩn là xung đột nha. Ta cũng có ca ca tỷ tỷ này, bọn họ toàn bộ đều trợ giúp ta, đều yêu ta.”

Trác Biệt Lâm cũng không nói nữa, vừa khóc vừa cắn bánh mì.

Shane hoàn toàn ăn không vô nữa, chính là nhìn chăm chăm Trác Biệt Lâm: “Chẳng lẽ bọn họ không phải thân nhân của người?”

Trác Biệt Lâm lắc đầu: “Ta vẫn sống cùng ông nội bà nội. Năm trước mới đến nơi này.”

“Người là bị nhận nuôi sao ?”

Trác Biệt Lâm lắc đầu: “Không phải. Ta không muốn nói.”

Shane cảm thấy được mình đủ tư cách bạn trai phải nghĩ biện pháp làm cho bạn gái cao hứng, hẩn liền không hề hỏi chuyện thương tâm của Trác Biệt Lâm. Hẩn nghĩ muốn kể chuyện cười cho Trác Biệt Lâm nghe làm cho nàng cao hứng , chính là lọc ruột vết bụng suy nghĩ nửa ngày, một truyện cười cũng không nhớ ra. Cuối cùng hẩn quyết định nói như vậy: “Ta bỗng nhiên hiểu được vì cái gì phải yêu thương .”

Trác Biệt Lâm quả nhiên tò mò nhìn hẩn.

Shane thâm trầm nói: “Yêu thương chính là tìm một người chân thành yêu thương người cùng người thân của người, làm cho người vui vẻ.” Hẩn một hơi nói xong sau đó liền hỏi, “Người theo ta cùng một chỗ cảm thấy vui vẻ không?”

Trác Biệt Lâm chính là nhìn chăm chăm bánh mì trong tay, đương nhiên Shane cho rằng nàng sẽ không tái trả lời thời điểm đó, Trác Biệt Lâm lại nhỏ giọng nói: “Người căn bản cũng không biết ta là ai.”

Shane hùng hực dũng khí nói: “Không cần biết nhiều như vậy. Ta liếc mắt một cái chỉ biết người là của ta.”

“Ta là của người?”

“Ta nói là ta muốn.”

“Người muốn?”

“Nói đúng là, người chính là cô gái đích thực của ta.” Shane rốt cục nói thẳng, hẩn một mặt ở trong lòng khích lệ chính mình thực sự dũng khí, một ... mà ... Trộm quan sát phản ứng của Trác Biệt Lâm. Có thể thuận lợi đem nàng từ trong rừng về nhà, cơ hội thành công của hẩn là tương đối lớn. Hẩn là cho là như vậy.

Trác Biệt Lâm hót miệng tựa hồ là sinh khí, Shane trong lòng nghi hoặc khó hiểu, ta nói thích nàng, nàng vì cái gì sinh khí chứ? Hắn nhớ tới trong một quyển sách xem qua ở đâu, nói tâm tư con gái là khó hiểu được nhất.

“Ta có thể chỉ cần ở nơi này trụ hai ngày. Trước cảm ơn người chịu giúp ta.” Trác Biệt Lâm cuối cùng nói.

“Trụ một tuần đều được.” Shane nói.

“Nếu ta không phải cô gái xinh đẹp người hẳn là sẽ không giúp ta.” Trác Biệt Lâm hỏi.

“Ta cảm thấy được người không nên nói những giả thiết không có thực.”

“Cái gì giả thiết?”

“Người chính là cô gái xinh đẹp. Cho nên nói ‘ nếu không phải cô gái xinh đẹp ’ như vậy là giả thiết dư thừa.” Shane nói, “Nếu người lo lắng ta không thiệt tình, người nếu không tin ta, ta sẽ dùng thời gian để chứng minh.”

Cơm chiều xong, bọn nhỏ đều đi theo ông nội đi tìm nam hải hàng xóm mất tích. thời điểm Shane cùng bọn họ phân công nhau tìm kiếm, liền lập tức lén lút trốn về nhà. Hắn đang ở trong phòng bếp tìm kiếm áo ngủ của bà nội.

“Cái gì?” Bà nội đang rửa chén cơ liền đứng dậy đến xem hắn, “Người muốn áo ngủ của ta làm cái gì?”

“Này.” Shane gãi đầu nghĩ ra lý do, “Chúng ta đánh đổ , ai thua sẽ mặc vào áo ngủ của nữ nhân.”

“A?”

“Người không biết đâu bà nội. Thời điểm ban ngày, ta bị bọn họ phá quấy. Ta buổi tối muốn thắng bọn họ. Cho nên ta muốn cho bọn họ thua phải áo ngủ của nữ nhân. Hừ.”

“Nếu là người thua thì sao?”

“Ta đây sẽ mặc vậy, mặc áo ngủ lại không khó chịu.”

Bà nội không biết làm thế nào đành nói: “Thực không hiểu được mấy đứa nhỏ các người.”

“Ta đến phòng người chọn một cái !” Shane nói xong bỏ chạy lên phòng ông bà nội. Lật đi lật lại tủ quần áo, tất cả các loại áo ngủ, kiểu dáng cùng màu sắc hắn thật không vừa lòng.

Hắn thấy tủ quần áo tận cùng bên trong phát hiện một cái váy dài mềm mại màu đen, cảm giác thật tốt lắm. Hắn cầm nó chạy đến.

“Uy!” hắn gọi bà nội, “Đó là lễ phục dạ hội hồi trẻ tuổi, ta chỉ mặc ở hôn lễ cùng ông nội, kia chính là kỷ niệm của chúng ta !”

“Cái này đi.” Shane vừa nói vừa lên lầu, “Bà nội, ta thích này.”

“Người thật sự là đứa nhỏ tinh quái ! Nghỉ hè năm nay cảm giác người trở nên là lạ. Người đến trường có phát sinh chuyện gì không?”

“Bà nội, ta có mối tình đầu . Là thật đó, ta về sau sẽ kể cho người nghe.”

Bà nội thấy Shane biến mất ở cầu thang , nhin không được cười rộ lên. Nàng quyết định phải đem chuyện buồn cười này kể cho ông nội cùng hàng xóm chung quanh nghe.

“Đem áo ngủ mặc vào đi, thừa dịp bọn họ còn chưa trở về.” Shane đem quần áo phóng tới trước mặt Trác Biệt Lâm.

“Áo ngủ?”

“Đúng rồi. Ngủ còn mặc váy lụa bó sát người sẽ rất khó chịu.”

Trác Biệt Lâm gật đầu.

“Vào phòng tắm đổi đi, người còn có thể tắm rửa một cái.”

Trác Biệt Lâm lại gật đầu, biểu tình cũng rất quái dị: “Giúp ta lấy cái kéo được không?”

“Làm cái gì.”

“Cắt bỏ váy lụa trắng, bằng không ta thoát không được.”

“Váy người là như thế nào mặc vào?”

“Không phải ta mặc vào . Là đám hài nữ bọn họ. , quên đi, người lấy kéo giúp ta.”

Shane làm theo. Hắn cảm thấy được lá gan của mình lớn lên, hắn nói: “Có phải hay không phải từ phía sau kéo khóa, ta giúp người đi.”

Trác Biệt Lâm gật đầu. Shane lấy kéo cắt hai ba đường, liền đem váy cắt bỏ , hắn mới phát hiện vì sao khóa kéo không nhúc nhích, nguyên lai mỗi chỉ bị phùng. Thời điểm váy tung ra thì toàn thân Trác Biệt Lâm lộ ra, nhẵn nhụi bóng loáng như bánh ngọt, nhưng Shane biết lần này hắn nhất định không cần được.

Trác Biệt Lâm đem ‘ áo ngủ ’ Shane chuẩn bị ôm vào trong ngực, vào phòng tắm.

Shane lập tức đi trải giường chiếu, đem hết đồ của ba tên kia trên giường đều ném xuống, đem chăn gối vứt luôn .

Bỗng nhiên hắn nghe được tiếng bước chân trên cầu thang, vừa nghe đã biết là bà nội. Hắn lập tức ra cầu thang nghênh đón.

“Bà nội, người đi lên làm cái gì?”

“Giúp các người dọn dẹp phòng một chút .”

“Không cần, chúng ta đều là người lớn, hắn là chính mình tự dọn được phòng .”

Bà nội kỳ quái nhìn hắn: “A?”

“Về sau người không cần giúp chúng ta thu dọn , chúng ta mỗi ngày tự mình quét tước một lần.”

“Ta đây cũng phải kiểm tra kiểm tra cách quét tước hợp lý hay không, mấy nam hài các người ta khó có thể tin.”

“Bà nội! Người cần tôn trọng chúng ta, chúng ta là người lớn, hơn nữa cùng người tính bất đồng, người như thế nào có thể tùy tiện liền xông vào phòng nam nhân.”

“Cái gì?”

Shane phụ giúp bà nội đi xuống dưới: “Về sau không cần phải xen vào chúng ta . Chúng ta chính mình sẽ quét tước. Phòng chúng ta không lịch sự chúng ta chưa đồng ý không cần tùy tiện vào. .”

Đưa bà nội đi xuống lúc sau, Shane quay lại nhìn đến Trác Biệt Lâm từ cánh cửa phòng tắm lộ ra một cái túi nhỏ.

“Cần cái gì vậy?” Shane hỏi.

“Đây là áo ngủ kiểu gì a?”

“Làm sao vậy.”

Trác Biệt Lâm đi tới, đai thắt trên vai của váy buộc vào thành cái nơ con bướm ^^.

Shane gãi đầu: “Dường như không phải mặc như vậy.”

Trác Biệt Lâm khinh thường liếc mắt một cái: “Nếu đem đai đeo buông xuống, lộ thiệt nhiều.
Cái này cũng tính là áo ngủ sao?”

Shane thề lưỡi.

Trác Biệt Lâm ngồi lên trên giường: “Ta có thể ngủ sao ?”

Shane vội vàng đi qua đi ôm một cái thảm: “Người ngủ ở trên giường.”

“Các người ở đâu?”

“Chúng ta ngủ trên sàn nhà.”

Trác Biệt Lâm không nghi ngờ liền trực tiếp nằm lên giường .

Shane ngồi vào bên giường: “Ta ngồi ở bên giường cùng người không quan hệ đi.”

“Người đã ngồi xuống rồi.”

“Ta chỉ nghĩ muốn cùng người tâm sự , giúp người đi vào giấc ngủ.”

“Vậy người kể cho ta chuyện xưa đi.”

“Này ~.” Việc này đối với Shane là cái vấn đề nan giải, giống như hấn kể không ra chuyện cười, hấn cũng sẽ không kể chuyện xưa.

“Liền kể chuyện những chuyện bên cạnh người, tỷ như ở trường học người phát sinh chuyện gì. Hay như người đã từng theo đuổi nữ nhân nào và vân vân.”

“Không có!” Shane nói.

“Cái gì không có.”

“Bọn họ nhất định làm ta thay đổi cái nhìn .”

“Nga.” Trác Biệt Lâm nhắm mắt lại.

“Nhanh như vậy liền mệt rồi?” Shane tiếc nuối nói. Hấn dùng khuỷu tay chống đầu ở trên giường ngắm Trác Biệt Lâm . Trác Biệt Lâm ở trong mắt hấn giống như búp bê, ‘ áo ngủ ’ màu đen làm cả người lộ ra như một viên bạch ngọc, mặt mày dài nhỏ, đường cong xinh đẹp không có cách nào khác hình dung. Shane không chuyển mắt nhìn chằm chằm Trác Biệt Lâm.

Người như vậy nhất định phải là của ta, Shane ở trong lòng nghĩ, bằng không ta không muốn sống chẳng. Hấn phát hiện từ khi gặp qua Trác Biệt Lâm , tâm tình của hấn liền biến thành kỳ quái, buồn bã cùng mừng vui kết hợp, mặc kệ là loại cảm xúc gì cũng đều là háo hức cực độ. Đây là tư vị yêu thương đi, hấn ở trong lòng thở dài. Trác Biệt Lâm người nhất định phải yêu thương ta.

Trác Biệt Lâm cũng cảm ứng mở to mắt.

Nhìn thấy ánh mắt lam sắc của hấn đối diện chính mình, Shane giống như bị điện giật, hấn cả người run lên ngã xuống bên giường.

Hấn đơn giản ở dưới giường nằm úp xuống trong chốc lát động viên chính mình. Không cần sợ hãi, ta là một nam nhân, không phải sợ con gái.

Shane đứng lên đối Trác Biệt Lâm cười.

Trác Biệt Lâm chính là nhìn thấy hấn, chưa có phản ứng.

“Ta sẽ đối với người tốt.” Shane bỗng nhiên nói ra câu này, hấn nghĩ ra cảnh đối thoại như trong phim: “Chúng ta kết giao đi.”

Ánh mắt Trác Biệt Lâm theo dõi hấn, lại không có gì vui sướng.

Shane lớn gan nói: “Hãy tin tưởng ta đây tuyệt đối là tình yêu. Ta là nam hài thực dũng cảm, cho nên ta trực tiếp nói cho người, ta sẽ làm cho chúng ta có tương lai tốt đẹp.”

“Gặp được ta ngày đầu tiên, người đã nghĩ như vậy là hơi xa.” Trác Biệt Lâm vẻ mặt không tin. .

Yêu làm cho người ta dũng cảm, Shane giải thích nói: “Tuy rằng chúng ta mới vừa quen nhau, nhưng làm ơn tin tưởng ta. Ta liếc mắt một cái liền nhận định người !”

“Nếu ánh mắt của người lừa người thì sao?”

“Làm sao có thể.”

“Tỷ như nói, ta là ~ một con sâu bướm, tỷ như nói ta ngày mai sẽ biến thành một con sâu bướm ?”

“Nếu người có thể biến thành một con sâu bướm, ta cũng có thể biến thành sâu cùng người bên nhau.” Shane cho rằng đây là phương thức khảo nghiệm của con gái.

“Nếu ta biến thành nam hài.”

“Nếu người biến thành nam hài như lời nói, ta liền biến thành ~, ” Shane tạm dừng một chút nghiêm túc nói, “Không được!”

Ánh mắt Trác Biệt Lâm lập tức trở nên bi thương, thanh âm rất nhỏ nói: “Biết ngay người sẽ nói không được.”

“Người hãy nghe ta nói đã, nếu người biến thành nam hài, kia không phải muốn cho ta biến thành cô gái sao ?”

Trong mắt Trác Biệt Lâm hoàn toàn không có tia sáng , tựa hồ lại sinh khí.

Shane cuống quýt giải thích: “Ta là nói nếu người thực biến thành nam hài, ta cũng không nghĩ muốn biến thành cô gái. Trường học chúng ta còn có hai vị giáo sư kết hôn đó, bọn họ đều là nam cả.” (vậy mới đúng ý em nó)

Trong mắt Trác Biệt Lâm sáng lên một chút, cảm thấy hứng thú đứng lên: “Tiếp tục kể.”

“Nói xong rồi .” Shane nói, “Ta cảm thấy được người biến thành nam hài, còn hơn biến thành sâu bướm .”

“Vì cái gì?”

“Nam hài còn biết nói, người tối thiểu là người đi, sâu bướm không phải người không nói được, chúng ta về sau như thế nào cùng nhau cử hành hôn lễ.”

Trác Biệt Lâm liền nở nụ cười, nụ cười tươi tựa như ánh mặt trời làm cho Shane trong lòng rõ lên. Hắn cảm thấy Trác Biệt Lâm đã chấp nhận hắn .

Shane đắc ý vênh vác nói: “Nói nửa ngày kỳ thật đều là vô nghĩa, nào có người nào sẽ thật sự đổi tới đổi lui. Người chính là cô gái xinh đẹp, vĩnh viễn cũng không thể là nam hài hoặc sâu bướm!”

Trác Biệt Lâm lại không nở nụ cười, nàng xoay người đưa lưng về nhau Shane: “Chỉ biết người lừa ta nói ta là cái gì người đều thích. Hừ ! Người thích ta, chính là bởi vì ta thoát nhìn là một cô gái xinh đẹp.”

“Vậy là thế nào?” Shane hỏi.

“Ta ngủ.” Trác Biệt Lâm đem gối đầu che lỗ tai lại.

“Bởi vì người là cô gái xinh đẹp mà ta thích người, cũng không có gì là không đúng nha.” Shane nghĩ mãi không thông.

5. Chương 5: Lão Tử Không Phải Gay!

Ba người về trong tình trạng kiệt sức , Shane cùng Trác Biệt Lâm đều đã ngủ.

Shane nằm nghiêng bên cạnh Trác Biệt Lâm, còn cầm cả bàn tay nhỏ bé của hắn.

“Thật đẹp! ” Mark đứng bên giường nhìn thật lâu.

Kian ôm gối đầu ngồi ở trên sàn nhà kỳ quái nhìn hắn: “Người sẽ không say mê Trác Biệt Lâm đi?”

“Ta là nói cảm giác bọn họ thật đẹp .”

Kian đứng lên nhìn nhìn: “Có cái gì đẹp chứ, hai người ngủ mà thôi.”

“Ta chính là cảm thấy rất đẹp.” Mark cảm thán nói.

Sau đó chờ cho đèn trong phòng tắt đi.

Shane lại mở to mắt, hần hừng Trác Biệt Lâm đến gần một ít, ánh trăng chiếu vào cửa sổ, có thể thấy rõ mặt Trác Biệt Lâm. Shane lại tới gần một chút, Trác Biệt Lâm tinh tế hít thở như ẩn như hiện, Shane nhắm mắt lại lắng lắng mà nghe. Loại cảm giác bình yên gần nhau tuyệt không thể tả.

Bỗng nhiên tiếng thở tinh tế không còn, hơn nữa ngừng lâu lắm, Shane mở to mắt đối diện Trác Biệt Lâm hai mắt nhìn chăm chăm vào mình. Bọn họ thân cận quá, ánh mắt Trác Biệt Lâm né tránh một chút, do dự tựa hồ muốn nói gì. Shane liền đem một ngón tay đặt ở trên môi Trác Biệt Lâm.”Xuyt ~.” Shane nhẹ nhàng mà nói. Hai người cũng chỉ nhìn, một loại cảm thụ ngọt ngào dần dần lan tràn ra, khắc ở trong trí nhớ bọn họ. Khóe miệng đều không tự giác cong lên, Shane chậm rãi tới gần gần chút nữa, thẳng đến khi hần cắn vào một đôi môi ngọt như mật đường, hần không có kiến thức gì trong tình huống này mà lại làm rất chuyên nghiệp cùng xuất sắc, làm cho hần về sau nhớ tới đều cảm thấy được chính mình là thiên tài. Bất quá ngay lúc đó hần cũng không nghĩ được nhiều như vậy, hết thấy đều do bản năng dẫn đường. Trác Biệt Lâm bị hoảng sợ, thân thể rõ ràng run lên một chút, nghĩ muốn mở miệng nói không, nhưng là bị Shane ngăn miệng; có lẽ muốn tách rời khỏi, nhưng là bị Shane ôm lấy thân thể. Trên lưng cảm giác được bàn tay Shane tỏa ra nhiệt lượng nóng bỏng, Trác Biệt Lâm liền biến thành đầu gỗ, cái gì cũng không biết.

Shane cắn môi rồi lại đi cắn đầu lưỡi Trác Biệt Lâm, Trác Biệt Lâm kinh hoảng trốn, Shane liền xâm nhập đi vào dùng chính đầu lưỡi mình khiêu khích đối phương dâng ra. Trác Biệt Lâm nhắm mắt lại, hiểu được hôn môi chính là phương pháp hai người yêu nhau dùng thân thể giao hòa đến thỏa mãn nguyện vọng thân mật. Ai có thể lại không khát vọng thân thiết hơn đâu, Trác Biệt Lâm muốn chống cự còn nghênh đón phối hợp với Shane, hai người dần dần say mê.

Rốt cục dừng lại nghỉ ngơi, Trác Biệt Lâm trốn ở trong lòng ngực Shane, xấu hổ kinh khủng.

“Như vậy chúng ta chính là người tối thân mật của nhau sao?” Trác Biệt Lâm nhỏ giọng nói.

“Phải” Shane đề thấp âm thanh hưng phấn.

Trác Biệt Lâm dùng hai cánh tay ôm chặt Shane: “Ta phải nói cho người một chuyện.”

“Chuyện gì.”

“Ta ~, ngày mai sẽ nói cho người biết.”

“Hảo.” Shane không muốn làm hần suy nghĩ, nhiệt lượng trong cơ thể hần tỏa ra làm hần bỗng nhiên nghĩ đến một vấn đề, “Còn có một loại phương pháp sẽ làm chúng ta thân thiết hơn nữa.”

“Chuyện gì?”

“Chính là loại sự tình này nha. Người hần là chưa biết. Chúng ta ~~ qua sinh nhật 15 tuổi liền làm, được không?”

Trác Biệt Lâm lập tức liền hiểu được, dao động.

“Kia 16 tuổi.”

Trác Biệt Lâm vẫn là lắc đầu.

“17 tuổi?”

“Không!”

“Người là muốn sau 18 tuổi trưởng thành đi.”

Trác Biệt Lâm vẫn là lắc đầu.

“Cái gì, chẳng lẽ phải 20 tuổi về sau? Ta cũng không nghĩ muốn bằng hữu xem ta là một xử nam.”

“Đừng nói nữa.” Trác Biệt Lâm cúi đầu vào trong ***g ngực hần: “Ngủ đi.”

“Vậy người nhất định phải đáp ứng ta, nhất định phải giữ lần đầu tiên của mình cho ta.”

Trác Biệt Lâm xấu hổ nói không nên lời.

“Ta cũng sẽ đem lần đầu tiên để lại cho người.”

“Người ~ như thế nào có thể không cảm thấy thẹn khi nói về cái đó, chúng ta còn không đến 14 tuổi.” Trác Biệt Lâm không thể nhịn được nữa.

“Ta cái này gọi là thành thực cùng dũng cảm!” Shane ở bên tai Trác Biệt Lâm nói, “Người chẳng lẽ sẽ thích một nam hài không thành thực cùng không dũng cảm sao?”

“Ta không biết, ta cảm thấy rất khó chịu.”

“Vậy người không muốn làm cho chúng ta trở thành người duy nhất của nhau sao?”

“~ Nguyên ý.”

“Chúng ta liền thề đi, chúng ta là người duy nhất của nhau.”

“Cái này người có thể tin tưởng sao?”

“Ta tuyệt đối sẽ không bỏ người, trừ phi người buông tay ta trước!”

“Người không bỏ rơi ta, ta như thế nào có thể buông tha cho người?” Trác Biệt Lâm nói.

“Người thấy liền đơn giản như vậy. Chúng ta ai cũng không buông tha trước, tự nhiên sẽ làm người duy nhất đến vĩnh viễn.”

Trác Biệt Lâm nhìn thấy bộ dáng của hắn chậm rãi nở nụ cười.

“Chúng ta thề đi.”

“~ Hào.”

Đêm nay, Shane ôm Trác Biệt Lâm đi vào giấc ngủ. Hắn thật cao hứng, hắn rốt cục không cần phải ôm gối đầu hoặc là mô hình siêu nhân đi ngủ.

Hắn cả đêm chiêm bao thấy mộng đẹp.

Một đêm bình an vô sự.

Thời điểm ngày hôm sau mọi người tỉnh lại, Trác Biệt Lâm đã mặc chỉnh tề ngồi ở góc phòng xem truyện của Shane. Nàng cúi đầu, bông tua của mũ thiên sứ buông xuống trang sách.

Kian tỉnh lại đầu tiên, chính là đã qua hỏi nàng: “Uy, người làm sao luôn đội mũ?”

Trác Biệt Lâm ngẩng đầu nhìn hắn một cái: “Ta thích.”

“Đội mũ mới giống hình tượng thiên sứ.” Mark hướng phòng tắm chạy vào còn nói một câu.

“Kia mang cho ta đội,” Kian đối Trác Biệt Lâm nói, “Ta xem xem ta đội xong có phải hay không cũng giống thiên sứ.”

Trác Biệt Lâm trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, Kian ủy khuất nói: “Ta yêu cầu này thực quá phận sao?”

Trác Biệt Lâm liền đứng lên đi đến bên kia tiếp tục đọc sách không để ý tới hắn.

Thời điểm Mark từ phòng tắm đi ra, Bryan còn đang ngủ. Mark đi lên đá hắn một cước.

Bryan nhu mắt oán giận: “Vì một nam hài không quen biết, khiến chúng ta tìm khắp cả rừng cây ngoại thành, mệt chết khiếp. Ai!”

“Làm tốt việc sẽ không phải oán giận lâu.” Mark nói.

“Việc này thì tính là chuyện tốt cái gì! Chính là mất công thôi, nếu không chúng ta đã tìm được rồi, còn có thể có người cảm tạ chúng ta. Chúng ta cần bản không tìm được, cho nên chính là công toi.”

“Người nhất định sẽ chẳng làm được điều gì tốt đẹp ghi danh.”

“Làm tốt việc vì sao không lưu danh? Ta thủy chung không hiểu người như vậy.” Bryan nói xong xoay người tiếp tục ngủ.

Mark trèo lên người hấn hô: “Người đứng lên đi, chúng ta đi ra ngoài chơi!”

Kian nhìn chăm chăm Trác Biệt Lâm nói: “Nicky bên kia rất cuộc đi chỗ nào rồi.”

.
. .
. .
. .
. .

Kian nhìn chăm chăm Trác Biệt Lâm nói: “Nicky bên kia rất cuộc đi chỗ nào rồi.”

“Có lẽ lạc đường .” Mark cùng Bryan nói.

“Người 14 tuổi , còn có thể lạc đường sao?”

“Vậy người cho rằng hấn đi chỗ nào rồi?” Mark cùng Bryan hỏi hấn.

Kian lại hỏi một người : “Trác Biệt Lâm người nói hấn đi chỗ nào rồi.”

Trác Biệt Lâm không nói gì, ánh mắt còn nhìn chăm chăm vào cuốn truyện tranh, chính là đã có thể nhìn ra nàng thực bất an cực độ.

Kian đứng lên bỗng nhiên chạy tới đem mũ của Trác Biệt Lâm tháo xuống. Mark cùng Bryan ánh mắt lập tức liền tròn tròn hiểu rõ.

“Kì quái!” Hai người cùng nhau nói.

Tóc của Trác Biệt Lâm quả thực kì quái, tóc ở giữa thật dài, hai bên thái dương ngắn mà chỉnh tề, đằng sau đầu cổ tính lưu ra một đoạn tóc thật dài. Mười phần giống với nhân vật hoạt hình. Là hình tượng một tiểu nam hài thành thị tinh nghịch.

“Người là Nicky sao ?” Kian hỏi.

Trác Biệt Lâm không trả lời, từ lúc bị Kian đoạt mũ, hấn vẫn cứng ngắc.

Nghe được câu hỏi của Kian, Mark cùng Bryan hô: “Không có khả năng, Nicky là một nam hài, Trác Biệt Lâm chính là một cô gái!”

“Ông nội không phải nói Nicky là thực có kiểu tóc quái dị sao?”

“A?” Mark cùng Bryan lại cùng nhau nhìn về phía Trác Biệt Lâm. Trác Biệt Lâm lớn lên rất nhỏ , cho dù là kiểu tóc của nam hài, vẫn như cũ không dễ dàng ảnh hưởng đến hình tượng con gái. Bất quá có rất nhiều nam hài 14 tuổi cũng thực non mềm, chiếu theo khuôn mặt nhìn ra cũng không khác một cô gái là bao.

“Nếu Trác Biệt Lâm là nam hài, ” Mark nhìn trái nhìn phải thấy hai đồng bọn: “Kia Shane...” hấn chưa nói hết câu.

Bryan tiếp nhận nói: “Kia Shane chẳng phải là thành gay?”

Kian cười ha hả, hấn có điểm vui sướng khi người gặp họa . Muốn có bạn gái trước ta sao? Hừ!

Ra ngoài từ sáng sớm lúc này Shane mới từ dưới lầu chạy lên.

“Ăn cơm thôi ~!” Hấn gọi nhóm đồng bọn.

Lúc chạy đến trên lầu, Shane nhìn thấy ba người kia đều trừng mắt nhìn hấn như quái vật.”Làm sao vậy?” Hấn trừng mắt nhìn ba đồng bọn.

Kian xoa cánh tay ngang đầu hỏi hấn: “Người là Gay sao?”

“Cái gì?” Shane cực kì kinh ngạc.

Kian hướng góc phòng nơi Trác Biệt Lâm đang đứng. Ánh mắt Shane lập tức cũng bị kiểu tóc của Trác Biệt Lâm hấp dẫn. Hấn hưng phấn mà đi qua , sờ soạng đầu Trác Biệt Lâm một chút: “Kiểu tóc rất được nha. Cô gái lạnh lùng như vậy kiểu tóc cũng thực kì quái~, giống như một nam sinh đáng yêu.” Nói tới đây Shane bỗng nhiên sưng sốt, hấn quay đầu lại nhìn đồng bọn: “Các người vì cái gì nói ta là gay?”

“Chúng ta cho rằng Trác Biệt Lâm có thể là nam sinh, chính là hàng xóm”

Không đợi Kian nói xong, Shane liền gào to một tiếng : “Nói vậy, nàng như thế nào có thể là nam sinh! “

“Cô gái nào có kiểu tóc như vậy chứ ?”

“Nàng thích thế thì sao?!”

Kian khinh thường cười một tiếng: “Làm gì lớn tiếng gào như vậy , ta vẫn thấy kỳ quái người như thế nào bỗng nhiên có đầu ra một bạn gái. Bị người ta lợi dụng đi, hoặc là bị chúng ta nói ngu ngốc liền sốt ruột tìm một ai đó để đổ thừa.”

“Chúng ta là thật sự yêu thương, chúng ta đều đã phát thệ !” Shane gào lớn hơn nữa.

“Cùng nam sinh cũng có thể yêu thương , pháp luật đã cho phép đồng tính luyến ái kết hôn .” Ngữ khí của Kian đủ để làm ai đó tức điên.

Shane đem cuốn truyện tranh trong tay Trác Biệt Lâm đoạt lấy hướng Kian đáp qua : “Trác Biệt Lâm chính là cô gái. Lão tử không phải gay!” Shane quả thật là tức giận , khi nói chuyện đã muốn làm cho người khác cảm giác như mắc chửi.

Mark lén lút kéo góc áo Kian , nhượng hấn không cần nói nữa. Kian nhún vai.

“Cái tên thích sĩ diện. Không dám đối mặt sự thật.” Kian nhỏ giọng nói.

Shane nghe được càng thêm nổi trận lôi đình: “Nàng chính là cô gái. Không những dùng mắt để ngắm, ta cùng nàng ngủ chung nữa!”

“A?” Ba người kích động ngồi sụp xuống đất.

“Không thể nào.” Mark trừng mắt, cũng rất mau biến thành biểu tình sùng bái.

“Gạt người.” Kian căn bản không tin.”Quý cũng sẽ không tin.”

“Là thật , ta ngày hôm qua ôm nàng ngủ , các người có ai nhìn lên không? Có thể đến làm chứng cho ta! Ta đều đã sờ toàn thân nàng !”

Bryan gạt đầu: “Hấn quả thật là ôm Trác Biệt Lâm ngủ , hấn mới có thể sờ toàn thân Trác Biệt Lâm.”

Mark đem hai tay nắm ở trước ngực nhìn Shane như trông thấy thần linh : “Người quá lợi hại , Shane, người là kẻ lợi hại nhất trong chúng ta. Người chính là hải hoa đạo tặc tương lai , không ai sánh được. Người làm như thế nào khiến cho cô gái cam tâm tình nguyện ngoan ngoãn nghe lời vậy?”

Ác khí trong lòng Shane rốt cục giảm bớt một ít: “Ta nói cho các người, về sau các người lại nói hứu nói vượn. Con gái toàn bộ thế giới đều chết sạch, ta cũng sẽ không thích nam hài! Ta không phải gay, vĩnh viễn cũng không phải!”

Kian gãi gãi đầu, mặt khác cũng ngượng ngùng.

“Chúng ta xin lỗi, còn không được sao.” Mark nói.

Trên cầu thang có tiếng bước chân: “Bọn nhỏ, các người không ăn điểm tâm sao?”

Là ông nội.

Mark,Bryan, Kian lập tức hướng cầu thang chạy: “Chúng ta đến đây!”

Sau đó Bryan hướng Shane ngoắc: “Mau, bằng không ông nội nhìn thấy người không cùng xuống dưới, hấn sẽ đi lên đây mất.”

Shane cũng đứng dậy muốn đi, quay đầu lại nhìn biểu tình Trác Biệt Lâm rất quái dị, trong ánh mắt đều là nước mắt muốn rơi ra, tựa hồ thương tâm muốn chết.

“Tha thứ cho mấy bằng hữu nghịch ngợm của ta đi.” Shane vì bằng hữu của hắn thỉnh cầu.(cái tên ngu ngốc ~ là tại người ăn nói hồ đồ :-<) trác=“” biệt=“” lâm=“” lại=“” đẩy=“” hấn=“” ra=“” :=“” “người,=“” biến=“” đi!”=“” shane=“” không=“” phòng=“” bị=“” nên=“” ngã=“” xuống=“” đất,=“” hấn=“” lần=“” lộn=“” nhìn=“” thấy=“” trong=“” mắt=“” trác=“” biệt=“” lâm=“” chảy=“” ra=“” nước=“” mắt.=“”|||” dưới=“” cầu=“” thang=“” truyền=“” đến=“” thanh=“” âm=“” ông=“” nội:=“” “shane=“” như=“” thể=“” nào=“” lại=“” không=“” xuống=“” dưới,=“” có=“” chuyện=“” gì?”=“” “ta=“” đến=“” đây,=“” ông=“” nội!”=“” shane=“” chạy=“” nhanh=“” đáp=“” lại.”trác=“” biệt=“” lâm,=“” ta=“” đi=“” ăn=“” điểm=“” tâm,=“” lập=“” tức=“” sẽ=“” trở=“” lại.”=“” shane=“” hướng=“” trác=“” biệt=“” lâm=“” dặn.=“” trác=“” biệt=“” lâm=“” chính=“” là=“” khóc.=“” shane=“” chạy=“” xuống=“” cầu=“” thang,=“” còn=“” quay=“” đầu=“” lại=“” nhìn=“” thoáng=“” qua.=“” trác=“” biệt=“” lâm=“” nhìn=“” thấy=“” hấn,=“” trong=“” mắt=“” tràn=“” đầy=“” oán=“” khí=“” cùng=“” mắt=“” nước=“” mắt=“” rơi=“” không=“” ngừng.=“” bộ=“” dáng=“” trác=“” biệt=“” lâm=“” khóc,=“” shane=“” về=“” sau=“” ghi=“” nhớ=“” rất=“” kĩ,=“” giống=“” như=“” in=“” dấu=“” lên=“” cái=“” bánh=“” trở=“” thành=“” vĩnh=“” viễn.=“” “ta=“” lập=“” tức=“” quay=“” lại.”=“” shane=“” do=“” dự=“” nói=“” trên=“” cầu=“” thang,=“” sợ=“” ông=“” nội=“” đứng=“” dưới=“” sẽ=“” nghe=“” thấy.=“” hấn=“” chạy=“” xuống=“” dưới=“” nhà,=“” ly=“” khai=“” trác=“” biệt=“” lâm.=“” trong=“” lòng=“” thiếu=“” niên=“” không=“” hiểu=“” bị=“” thương,=“” hấn=“” không=“” nghĩ=“” đến,=“” cuối=“” cùng=“” liếc=“” mắt=“” nhìn=“” trác=“” biệt=“” lâm=“” lần=“” lần=“”>

6. Chương 6: Mười Năm

Di động ở trên bàn rung lên, hướng sự chú ý về phía cái bàn bên cạnh. Shane nhìn chăm chăm vào nó. Đợi không được chủ nhân trả lời, di động lại phát ra một ca khúc.

Yêu là vĩnh hằng

Mãi mãi mãi đi

Yêu thương

Trở về cùng ta nói lời tạm biệt ~.

Ca khúc này làm Shane gợi nhớ lại chuyện xưa. Nguyên lai đã là mười năm về trước . Ca khúc này làm cho hắn trong lòng đau một chút, rồi khi nhớ lại Trác Biệt Lâm lại ngồi khóc . Đúng là kết cục của một bộ phim bi thương.

Mối tình đầu của ta, a ~.

Shane tiếp nhận điện thoại: “Gì vậy”

Trong điện thoại lập tức truyền đến một thanh âm lạnh lạnh: “A ha! Là Philip tiên sinh phải không? Chúc mừng ngài đã trúng một giải thưởng lớn của bản công ty, phần thưởng là một chiếc Ferrari. Nguyên nhân trúng giải , người chính là khách hàng thứ một ngàn của công ty chúng ta. Mời người ngày hôm đó mang vị hôn thê đến khu phố đông người nhất trong khu cao ốc Vận May , chỉ cần hét lên ba tiếng ‘ ta là ngu ngốc ’. Có thể đạt được giải thưởng này.”

“Kian~!” Shane nghe ra giọng của hắn.

“Cáp ~, vãn vậy, ta ngại trang thể nào người đều có thể nghe ra giọng của ta.”

“Người là độc nhất vô nhị tai họa, có ngại trang như thể nào cũng không thay đổi được.”

“Ta cùng Mark nghe được một tin tức kinh thiên.”

“Tin tức gì vậy? “

“Nghe nói nhà người sẽ kết hôn !”

“A ~.”

“Chẳng lẽ người thật sự tìm được Trác Biệt Lâm ?”

“Là biểu muội của người.”

“Cái gì? Gillian? Người thích nàng sao?”

“Ta mang nàng tới gặp ông nội và bà nội của ta.”

“Trả lời vấn đề của ta . Người thích nàng sao ? Tiểu tử người không cần gây tai họa cho tiểu muội của ta !”

“Ai gây tai họa cho ai.”

“Người chờ ta lập tức qua giết người.” ‘Phanh’ điện thoại bị liệt xuống đất T.T

Bất quá hai phút sau chuông cửa liền bị ầm vang .

Shane ra mở cửa, lập tức một thân hình cao lớn vọt vào ôm chầm lấy hắn.

“Shane!” Mark dùng sức ôm hắn, “Khi kết hôn có thể định cư ở Dublin? Như vậy chúng ta lại cùng một chỗ .”

“Có thể nha, giao cho các người công tác an bài nhà trọ.”

Shane ôm Mark, lại đi ôm Kian. Kian lại đánh hắn một quyền: “Xú tiểu tử, chúng ta nghĩ đến người sẽ tìm đến Trác Biệt Lâm. Không nghĩ tới lần này bỗng nhiên truyền ra tin tức đính hôn. Thật là bất ngờ.”

Mark cười nói: “Ta xem hắn vẫn nghĩ muốn tranh là người đầu tiên trong chúng ta kết hôn đi.”

“Không thể nào. Ta thấy hắn mười năm trước đã ném quả đấm rồi.” Kian nói.

Shane xoay người hướng trong phòng đi: “Đứng ở cửa còn nhiều lời như vậy.”

Gillian từ trên lầu đi xuống dưới.

Kian liền đứng ở cầu thang xoa thắt lưng nhìn nàng.

“Kian biểu ca.” Gillian cười ôm lấy hắn.

Kian kinh ngạc nhìn nàng: “Ta như thế nào cảm giác người thoáng cái đã không còn là tiểu nữ sinh . Xem cử chỉ này, trước kia không thèm kêu ta biểu ca.”

“A ~, thật cao hứng nếu người có thể tới tham gia lễ đính hôn của chúng ta.”

“Hừ! Shane cũng thật may mắn nha, người phải làm vị hôn thê của hắn.”

“Ta càng thích người, người chính là ca ca của ta, ta chỉ hảo hảo cho bằng hữu tốt nhất của người.” Gillian cười ranh mãnh.

Kian vừa lòng nở nụ cười: “Shane, có nghe thấy không, Gillian nói nam nhân tốt nhất chính là ta. Gả cho người đúng là bất đắc dĩ.”

“Nàng luôn thích nói nói dối.” Shane dùng khay mâm bưng vài chén rượu đi tới.

Kian cùng Mark ngồi vào ghế sofa .

“Người cuối cùng buông tha việc tìm kiếm ngu xuẩn .” Kian nói, “Ta luyện tiếu cho 10 năm tìm kiếm của người.”

Quan điểm của Mark thì tương phản, hắn nói: “Ta cho người hiện tại buông tha thật là đáng tiếc. Nếu ta là người, ta sẽ tìm đến năm ba mươi tuổi mới lo lắng kết hôn. Người còn có thể tìm bảy năm nữa.”

Shane chuyển hướng đề tài: “Các người gần đây thế nào?”

“Rất tốt.” Kian nói, hắn đếm trên đầu ngón tay tính toán, “Ta đã tính tổng điều tra , quan hệ với sếp phi thường tốt. Còn ngày hôm qua vừa mới nạp thêm bạn gái thứ 59.”

“Vậy bạn gái thứ 58 đâu?”

“Ta ngày mai cùng nàng nói chia tay.”

“Thật sự là một tên hỗn đản không hơn không kém.” Gillian ở một bên nói.

Kian hướng nàng phát tay : “Qua một bên đi, chúng ta nam nhân nói chuyện người không cần xen mồm.”

“Vậy còn Mark?” Shane hỏi.

“Ta vẫn còn đi. Ta hiện tại đang có một hạng mục thiết kế quan trọng.”

“Vẫn chưa có bạn trai cố định ?”

“Không có ~. Chúng ta, người không thể hiểu được, kỳ thật chúng ta cũng không tin tưởng lẫn nhau. Chúng ta đều có nhu cầu lý giải. . . .” Mark thần nhiên nói. 19 tuổi hắn dũng cảm công khai với các bằng hữu hắn là đồng tính luyến ái, nhiều năm như vậy mọi người cũng tập mãi thành thói quen. Cũng không cảm thấy được có cái gì bất đồng.

“A ~, các người biết lúc trước ta gặp ai không ?” Mark tiếp tục nói, “Vừa gặp phải ta đã cướp đi trinh tiết của người ấy.”

“Kevin?” Kian cùng Shane cùng nhau kinh hô, “Chúng ta nghĩ đến tiểu tử kia sớm đã chết. Hắn bảy năm trước không phải hít thuốc phiện sao?”

“Hiện tại cũng đang nghèo túng. Không biết còn hít thuốc phiện không.”

“Người không có tái quan hệ với hắn đi.”

Mark nhìn chén rượu không nói gì.

“Người lại cùng hắn sao? Người đúng là tên không có tiền đồ!” Kian với Shane cùng nhau mắng.

Mark lấy ra một bức tranh trong túi đưa cho Shane: “Ta lúc trước lợi dụng tân kỹ thuật của công ty làm cho người hai bức tranh.”

“Bức tranh?” Shane kinh ngạc nhìn hắn, mở bức tranh trong tay ra. Trang thứ nhất là một cô gái rất xinh đẹp.

“Ta hình dung ra bộ dáng của Trác Biệt Lâm năm 13 tuổi, sau đó dùng máy tính liên tưởng nàng mười năm sau chính là bộ dáng gì. Nhìn xem, hảo mê người đi.”

Kian tiến lên coi: “Oa!”

“Xem trang thứ hai đi!”

Shane mở ra trang tiếp theo, mặt trên là một nam nhân trẻ tuổi xinh đẹp.

“Đây là cửa trò đùa dai của ta, dùng máy tính liên tưởng nếu Trác Biệt Lâm là nam nhân. . . . , thế nào? Người cũng đừng sinh khí, ta liên tưởng hắn là nam nhân thuần túy là ta yêu thích hắn mà thôi. . . .”

Shane đem bức tranh đặt ở một bên, Gillian lại cầm lấy bức tranh nhìn kỹ.

“Trác Biệt Lâm quả thật rất đẹp.” Gillian nói, “Trách không được Shane nói nàng là thiên sứ.”

Kian nhìn nàng một cái nói: “Thực không hiểu người, người rõ ràng biết Shane trong lòng có bóng dáng người khác. . . .”

Gillian ngẩng đầu lên nói: “Ta thích chính là sự thâm tình của Shane. Hắn có thể mười năm tìm kiếm Trác Biệt Lâm, nam nhân như vậy ta không tìm được người thứ hai.”

“Người hắn tìm không phải là người.”

“Ta cho rằng Trác Biệt Lâm không tồn tại.” Gillian nói.

“Người không phải cho rằng Shane sẽ đem tình cảm mười năm của hắn chuyển dời sang người nha. Đôi khi bản tính con người không chuyên nhất, là nhìn hắn gặp được người kia.” Kian nói.

“Câm miệng của người lại đi.” Gillian xoay người tránh ra.

Kian xoay người về phía trước nhỏ giọng nói với Shane: “Người thật sự quyết định cùng nàng kết hôn?”

Shane gật đầu: “Ta bỗng nhiên cảm thấy được chính mình ngây thơ quá. Vì một lần trải qua chuyện tình cảm năm 14 tuổi, mười năm không kiếm bạn gái. Khi đó chính là đứa nhỏ nha, ta không nên trầm luân trong khờ dại, còn tin tưởng lời thề của hải tử, suy nghĩ một chút có lẽ Trác Biệt Lâm có thể giữ được lời thề qua mười năm ư? Nàng có lẽ đã sớm yêu ai đó, thay đổi rất nhiều bạn trai. Ta ở trong lòng nàng sớm đã không còn, bằng không vì sao ta thế nào cũng không tìm được. Mà đối với ta, có lẽ là bởi mối tình đầu mới khó quên đi. Chính là thử quên đi nó. . . .”

“Vậy người cũng không hẳn là lấy biểu muội của ta làm vật thí nghiệm đi. Vạn nhất người làm ra chuyện phản bội nàng, ta cần phải đứng ở một bên đấy!”

“Gillian thực rất hiểu ta. Ta cảm thấy được ta hẳn là có thể yêu thương nàng. Hơn nữa ta nghĩ phải có một nơi để trao gửi tình cảm bình yên. Nàng tính tình tốt lắm.”

“Ai!” Bên cạnh Mark thở dài ngán ngẩm, “Ta cuối cùng cũng không muốn hiểu tình cảm. Cho nên sau này nếu chưa suy nghĩ cẩn thận, ta tuyệt đối không kết hôn.”

“Đúng rồi, Bryan ly hôn.” Shane bỗng nhiên nói ra.

“A? Hắn mới kết hôn hai năm mà.”

“Hắn vừa gửi thư tin cho ta. Đã muốn ly hôn. Các người đoán xem hắn vì cái gì ly hôn?”

“Hắn đã chán Kelly?”

“Bởi vì Daierta.”

“Người nào là Daierta, kẻ dạy hắn hôn môi á?” Kian cùng Mark trừng mắt hỏi.

Shane gật đầu.

Kian với Mark cùng nhau chụp ót: “OH!”

Năm 21 tuổi Bryan cùng Kelly lập gia đình. Bọn họ di cư sang Australia. Hai năm sau Bryan bỗng dưng đòi ly hôn. Bởi vì hắn ở Australia lại gặp được cô ca sĩ Daierta. Hắn dùng một cái phản bội lại người yêu.

Chính là hiện tại bốn người bọn họ đã không biết nên dùng đến từ gì để bình phán. Tình yêu, bọn họ đã biết, không thể hoàn mỹ.

Buổi tối, ba người ở trên lầu cùng nhau ngủ trên giường lớn. Liên nhớ lại thời điểm còn niên thiếu.

Mười năm trước, mỗi một năm bọn họ đều cùng Shane đến rừng ngoại ô tìm Trác Biệt Lâm, một năm ít nhất bốn lần. Quá trình tìm kiếm làm cho bọn họ đối với khu rừng đều rõ như lòng bàn tay. Cũng khiến cho Mark cùng Kian sau này rất thích thành thị. Cho nên bọn họ tốt nghiệp đại học xong đều đến thành thị sống và công tác.

Trác Biệt Lâm, trong trí nhớ bọn họ chợt lóe lên dấu hiệu. Như một ngôi sao băng không chút bóng dáng.

Có lẽ nàng chính là thiên sứ ngẫu nhiên xuống nhân gian, có một lần Shane tự nhủ nói. Ta rút cuộc, sẽ không còn được gặp lại.

Không biết may mắn nhìn thấy thiên sứ là vận may, hay là nên bi thương. Ta còn có thể yêu ai đây?

Ngày hôm sau là cuối tuần, mọi người sớm đứng lên bận rộn. Hôm nay ông bà nội của Shane ở nhà bọn họ cử hành một yến hội nhỏ, chúc mừng cháu trai đính hôn. Khách đều là lão bằng hữu cùng hàng xóm của ông nội và bà nội.

Bất quá mới mười giờ trong phòng đã chật ních người.

Mấy hàng xóm của ông nội sớm đến trợ giúp bọn họ bố trí. Bourne là một nhà rất nhiệt tình. Bourne mẹ cùng hai con gái, Eva và Anne ở nhà ăn giảng hoa.

“Đại luật sư bố trí nhà ăn cho ta, thật sự là vinh hạnh.” Ông nội hướng hai nữ nhi nhà Bourne trêu ghẹo.

Một nàng cười ha ha: “Ta là tiểu hài nữ ranh ma nha, đã lén hái hoa trong vườn của người chung quy là xui xẻo đó!”

Bourne mẹ mẹ nói: “Nghe nói nhà người có chuyện vui, bọn nhỏ đều phải đến, nhà người thật vui vẻ nha.”

Ông nội cười ha ha. Nhà hắc đúng là nơi mà bọn trẻ hay tụ tập.

“Nicky gần đây thế nào ?” Ông nội hỏi.

“Hắn hôm nay hẳn là có thể đến.”

“Thật sự sao?”

“Hắn hôm nay buổi sáng xuống phi cơ, hiện tại hẳn là đã sắp tới rồi.”

Bỗng nhiên người nói chuyện đều cảm giác được khác thường, rất nhiều người đều dừng lại nhìn về phía cửa.

Một người thanh niên xuất hiện, chạm vào chiếc hộp đặt ở cửa, sau đó bước thẳng vào trong nhà.

Tất cả mọi người đang nhìn hắn. Bởi vì, hắn rất bất bình thường. Như một bức tranh tuyệt đẹp trong nhân gian. Trang phục gọn gàng vừa vặn tuyệt đẹp khó có thể hình dung, mái tóc dài che khuất hai tai cùng khuôn mặt tinh xảo thu hút ánh mắt của mọi người.

“Nicky!” Eva gọi lớn, “Người như thế nào lại xinh đẹp thành như vậy.” (cực phẩm thụ đó chị ơi =)))

“Nicky!” Ông nội hướng hắn ngênh tiếp, Nicky lộ ra khuôn mặt tươi cười, nụ cười như ánh mặt trời, làm cả phòng chăm chú nhìn.

Mark hồi lâu chưa động. Trên lầu đi xuống là Shane cùng Kian đang kê bàn ghế, muốn hắn tránh đường. Mark lại há to miệng nhìn Nicky.

Shane cùng Kian tức giận khênh qua đầu Mark mà đi. Lập tức đều kinh sợ.

Thời điểm Nicky cùng ông nội ôm nhau, ánh mắt tựa hồ lơ đãng liếc đến đây, lướt qua người Shane.

Cái ghế trong tay Shane ‘đương’ một tiếng bị ném xuống cầu thang.

7. Chương 7: Chân Tướng Nực Cười

Tiếng động lớn đem sự chú ý của mọi người hướng đến phía Shane, Kian vội vàng nâng cái ghế mà Shane đã ném xuống cầu thang, nhìn về phía bọn họ gật đầu mỉm cười.

Ông nội cũng bởi vậy mà chú ý đến sự tồn tại của Shane. Hắn nói với Nicky: “Nga, đúng rồi, ta giới thiệu cho người biết cháu trai của ta, Shane. Năm 13 tuổi ta đã muốn giới thiệu các người, cũng không nghĩ rằng đến tận hôm nay mới có cơ hội.”

Ông nội kéo Nicky hướng phía Shane đang trốn mắt há hốc mồm đi đến, Shane nhìn chăm chăm vào mặt Nicky, lòng mày nhanh chóng nheo lại, Nicky đã 23 tuổi mà trông rất tinh tế, thoát nhìn so với tuổi thật phải ít hơn nhiều. Tuy rằng là một nam nhân, nhưng nhất cử nhất động đều mang hình bóng người trong mộng của Shane.

Nicky hướng Shane vươn tay: “Nhĩ hảo.”

Shane liền giữ chặt tay hắn cái gì cũng không nói, chính là trừng mắt nhìn hắn.

Shane nắm tay có điểm rất dùng sức, Nicky rút vài lần cũng không thể rời tay ra được, bộ dáng hấn lúng túng thất thố không biết nên làm như thế nào cho phải, mọi người lại nhìn chăm chăm làm hấn càng xấu hổ.

Kian ở phía sau Shane đá vào chân hấn, nhắc hấn không cần biểu lộ khoa trương như vậy.

Shane bừng tỉnh lại, mở miệng ra nói câu đầu tiên: “Người có tỷ muội không?” Cùng Trác Biệt Lâm giống đến như thế không lẽ là huynh đệ của nàng? Shane nhất thời nghĩ ra ý tưởng này. Hấn có điểm kích động.

“Không có.” Nicky trả lời rất nhanh.

Bourne mù mù đứng bên cạnh lập tức lớn tiếng nói: “Như thế nào không có nha! Nicky có hai tỷ tỷ đây, Eva cùng Anne.”

Shane quét mắt nhìn Anne cùng Eva một cái, hấn đã sớm biết các nàng, các nàng khẳng định không phải là Trác Biệt Lâm. Shane cau mày đem ánh mắt một lần nữa đặt ở trên mặt Nicky.

Phía sau Kian đột nhiên hỏi: “Nicky năm nay người bao nhiêu tuổi?”

Nicky mở miệng đáp: “27.”

Bourne mù mù nghi hoặc đi tới nhìn Nicky: “Người đầu óc có vấn đề gì sao? Người năm nay là 23! Con ta.”

Nicky đối với mẹ của hấn chỉ băng quơ nói: “Chúng ta hay nói giỡn mà thôi, người làm chi phải vạch trần ta.”

Bourne mù mù kỳ quái nhìn Shane lại nhìn Nicky: “Các người là đang nói giỡn? Ta như thế nào cảm giác thực nghiêm túc, ta một chút cũng cười không được.” Nhìn đến mấy người trẻ tuổi không cùng ngôn ngữ, Bourne mù mù khoát tay tránh ra: “Các người tán gẫu đi, thật không hiểu nổi đám thanh niên các người.”

“Còn không nghĩ muốn buông tay ra sao?” Nicky nói với Shane.

Shane do dự một chút, buông lỏng tay Nicky ra, hấn không chút mảy may thấy hành động của mình kì quái, chính là vẻ mặt đầy nghi hoặc.

Nicky không hề để ý đến hấn, xoay người nói với ông nội Shane: “Muốn ta hỗ trợ cái gì?”

“Yến hội lập tức bắt đầu ngay, người chờ ăn thì tốt rồi.” Ông nội đem ánh mắt kinh ngạc trên người Shane thu hồi, đối với Nicky cười nói.

“Ta sẽ không dễ dàng như vậy đi,” Nicky vui đùa nói, “Không cần làm việc vẫn được ăn cơm.”

“Đương nhiên sẽ không dễ dàng như vậy,” Shane bỗng nhiên nói, “Chúng ta cần người lên trên lầu giúp chúng ta đi kê ghế dựa.”

Nicky không thể không chuyển hướng đến hấn, lịch sự hết mức nói: “Tốt. Ta còn chưa có rửa mặt, người cũng biết ta mới vừa từ phi cơ xuống.” Nicky nói xong xoay người hướng phòng tắm đi đến.

“Chỉ sợ người phải dùng phòng tắm trên tầng hai.” Shane tức thời nói, “Lầu một có người ở dùng rồi.”

“Cũng được. Ta đối với nơi này rất quen thuộc.” Nicky nghiêng người qua Shane và Kian lên cầu thang.

Shane vẫn đứng trên cầu thang không nhúc nhích, bộ dáng nghiêm túc như đang suy nghĩ vấn đề gì đó.

“Người không có việc gì chứ?” Ông nội nghi hoặc hỏi hấn.

Shane lắc đầu.

“Hấn không có việc gì.” Kian nói với ông nội, “Ngài đi chiêu đãi khách nhân đi. Chúng ta cùng hấn nói chuyện.”

Ông nội hồ nghi đánh giá biểu tình ba người bọn họ, dặn một câu: “Mặc dù ta không biết đã xảy ra chuyện gì, nhưng là các người phải đối đãi với Nicky thân mật một chút, hấn là đứa nhỏ thực ngoan.”

Ông nội rời đi xong, Mark cùng Kian kéo Shane lại một chỗ.

Mark nói: “Các người thấy thế nào?”

Kian nhìn Shane nói: “Ta cảm thấy khuôn mặt thực quen. Đường như rất giống với người chúng ta muốn tìm.”

Mark khẳng định nói: “Quả thực chính là Trác Biệt Lâm. Chẳng qua là trưởng thành lên, còn thay đổi tính nết.”

Kain ngữ khí quái dị nói: “Ta nhớ rõ Shane mười năm trước đã nói qua, hẳn đem Trác Biệt Lâm toàn thân đều sờ, hẳn có thể khẳng định Trác Biệt Lâm là nữ mà. Cho nên ta hiện tại không biết phải nói cái gì.”

Shane hung hăng vỗ tay vịn cầu thang chút: “Nhà Bourne chúng ta không phải đã đến rất nhiều lần sao?”

“Trong mười năm nay, ta nhớ rõ có hơn hai mươi lần.” Mark nói.

Kian bổ sung: “Bourne mù mù nói nàng có bốn đứa nhỏ, chúng ta đã gặp qua ba người. Người cuối cùng cho tới bây giờ chưa từng thấy qua.”

Mark lại bổ sung: “Bourne mù mù nói, tiểu nhi tử từ bé đã ở suốt bên Mĩ học.”

Kian tiếp tục dùng thanh âm châm chọc quái dị nói: “Như vậy thời điểm nghỉ hè có thể hay không trở về đây? Úc! Ta thật muốn biết kì nghỉ hè năm 13 tuổi của hẳn trôi qua như thế nào, có lẽ là rất xinh đẹp sao?”

Phịch một tiếng, Shane lại dùng tay hẳn hung hăng chụp tay vịn cầu thang.”Ồ suốt bên Mĩ!” Từ hàm răng Shane phát ra vài từ.

Nicky đóng cửa phòng tắm, tựa vào trên cửa ngậy ngốc một lát, sau đó đi đến trước gương cẩn thận đánh giá chính mình. Hẳn hôm nay nhượng chính mình có điểm quá xinh đẹp. Hẳn đã tỉ mỉ lựa chọn kiểu tóc cùng quần áo.

Đem áo khoác cởi ra vắt tại một bên, Nicky mở cái vòi nước, đem nước phủ lên mặt.

Cửa tại thời điểm này bỗng nhiên bị đẩy ra. Nicky vội vàng quay đầu lại, nước trên tay trên mặt lập tức chảy xuống ướt đầm áo sơ mi bó sát người. Hẳn một bên tìm khăn mặt, một bên kích động nhìn Shane đứng ở cửa.

“Người muốn dùng phòng tắm sao?” Nicky dùng ngữ khí vững vàng hỏi Shane.

“Không cần.”

“Vậy người?”

“Muốn xem người có hay không cần hỗ trợ.”

“A, người không cần giúp ta. Ta chính là nghĩ muốn rửa cái mặt thoải mái một chút. Ngồi ba giờ khi trên phi cơ, còn có lộ trình đi tới đi lui trên sân bay, thực mệt nhọc.”

“Àn.” Shane đáp ứng, hẳn nhìn chằm chằm dáng người Nicky. Hẳn vẫn là thực gầy, xương cốt cũng không rõ ràng, tựa hồ đều bao bọc cẩn thận trong da thịt. Lộ ra cái lỗ tai nho nhỏ, tròn tròn đáng yêu, cùng với lỗ tai năm đó của Trác Biệt Lâm không có một chút khác nhau.

Shane xoa tay tựa vào trên cửa trừng mắt nhìn Nicky, trên mặt dần dần hiện ra biểu tình tức giận.

Nicky có điểm kích động, hẳn như vậy bị người khác xông vào trong phòng tắm nói chuyện, nhiều ít có điểm khó nói.

“Ta không có thói quen rửa mặt mà bị người khác nhìn chằm chằm.” Nicky lắp bắp nói.

“Người sợ cái gì đâu? Người cho dù cởi hết ở trước mặt ta tắm rửa người cũng không hẳn là sợ, bởi vì chúng ta đều là nam nhân.” Ngữ khí của Shane đông cứng lại khó nghe.

Nicky há miệng thở dốc, cầm lấy áo khoác: “Ta đi xuống lầu.”

Nicky hướng cửa tới gần từng bước, Shane còn đứng khoanh tay ở cửa không nhúc nhích.

“Người không thể tránh ra một chút, cho ta đi ra ngoài sao?” Nicky nói.

Shane hồi lâu chậm rãi hạ thân, Nicky cũng không tự nhiên xoay người rời đi. Khoảng cách gần như vậy khiến Shane ngửi được mùi nước hoa nam mà Nicky dùng thực nhạt, mùi hương cũng cực kì hấp dẫn.

Shane theo sát Nicky đi xuống lầu.

Dưới cầu thang Mark cùng Kian đuổi kịp Shane: “Chúng mình được không?”

Shane lắc đầu.

Mark sờ sờ đầu: “Có biện pháp nào có thể xác nhận không?”

“Ở cùng hẳn sẽ có cơ hội.” Shane nói.

Yến hội bắt đầu sau, thức ăn trải đầy trên bàn, mọi người cầm chén đĩa đều tự nhiên vừa ăn vừa tán gẫu,

Nicky đi đến đâu, ba người luôn đi theo hẳn.

Cuối cùng Nicky ngồi xuống bàn lớn ở giữa, ba người kia cũng bưng chén đĩa đến đó. Bàn tròn ở giữa tụ tập cả nhà Bourne mục mục cùng ông nội bà nội Shane, mọi người rất nhanh tán gẫu lại chuyện cũ. Trong đó ông nội kêu Nicky kể chuyện hẳn ở Mỹ Quốc học thế nào. Nicky rất đơn giản nói một chút.

“Người vẫn ở Mỹ Quốc suốt sao?” Shane hỏi.

“Ta cùng ông nội bà nội sống cùng một chỗ.” Nicky lễ phép trả lời, ánh mắt cũng không nhìn hẳn.

Eva luôn luôn nói nhiều liền chen vào : “Ông nội bà nội của ta mười năm trước đã từ trần, quái tiểu tử Nicky vốn đồng ý quay về Dublin, thế nhưng sau lại thay đổi chủ ý, không nên đi Mỹ Quốc học.”

Nicky cắt ngang nàng: “Ta đã quen cuộc sống ở Mỹ .”

“Chính người một mình ở Mỹ Quốc sống?” Shane hỏi.

“Ta đại bộ phận thời gian trọ ở trường. Có khi còn ở tại nhà hàng xóm của ông nội là vợ chồng Charles, bọn họ nhận ta là nuôi con.” Nicky nói.

Shane nghĩ nghĩ hỏi: “Mười năm trước, người ở Dublin sinh sống một thời gian phải không?”

Nicky không nói gì.

Eva nói: ” Đúng nha, theo chúng ta cùng nhau sinh sống nửa năm. Ông nội, bà nội qua đời đối với hẳn là đả kích lớn nhất, hẳn trở nên đặc biệt quái dị, chúng ta đều hoài nghi hẳn bị bệnh mất nói.”

“Cô gái quái dị mặc váy trắng.” Kian bỗng nhiên nói một câu.

Eva ngạc nhiên nhìn hẳn: “Người làm sao mà biết được? Ta quả thật cho hẳn mặc qua vài lần. Bất quá hàng xóm cũng không biết chuyện này nha. A ~, ta khi đó cũng là hài tử, ta không biết cách chiếu cố hẳn, a ~ cảm thấy được đệ đệ này lớn lên rất xinh đẹp, hẳn lại mỗi ngày mặt mày cau có như thiên sứ chịu khổ. Ta cảm thấy được lớn lên xinh đẹp như thế hẳn là con gái, cho nên luôn đem hẳn ăn mặc thành bộ dáng công chúa trong đồng thoại, đem hẳn tức chết!”

“Đừng nói nữa!” Nicky cắt ngang lời Eva.

Eva hoảng sợ: “Như thế nào, người bây giờ còn ghi hận chuyện trước đây sao?”

Nicky đứng lên tránh ra. Shane cùng Kian và Mark cũng lập tức đứng lên.

Shane từ phía sau nắm lấy bả vai Nicky , đem hẳn hướng lên cầu thang nói: “Lên lầu!”

Nicky giãy dụa: “Làm gì, buông tay a!”

Shane cơ hồ muốn ép hẳn lên tầng, rất nhanh đem Nicky đẩy mạnh lên cầu thang.

“Người chính là Trác Biệt Lâm, đúng hay không?!” Shane hỏi với vẻ mặt kích động nhìn Nicky.

Nicky phủ nhận: “Nghe không hiểu người đang nói cái gì.”

“Trác Biệt Lâm!” Shane lặp lại.

“Trác Biệt Lâm mọi người đều biết đến a, là bậc thầy hài kịch* đó.” Nicky nói.

“Thực sự là hài kịch.” Ánh mắt Shane thực dọa người, hiển nhiên hấn chọc tức.”Người không nghĩ giải thích gì sao?”

“Giải thích cái gì?”

“Người như thế nào là một nam hài!”

Nicky nói không ra lời.

“Cho dù lúc trước ta đem người trở thành cô gái. Chính là người vì cái gì không nói thật ra!” Shane gào lên.

Nicky đẩy hấn ra : “Để cho ta đi.”

“Còn muốn chạy? !” Shane đem hấn kéo trở về, “Ta tìm người mười năm, người là cái tên hỗn đản này!”

Nicky bị ném lên sàn nhà, hấn nhìn chăm chăm Shane phần nộ cùng hoảng sợ muốn chạy trốn. Shane hướng hấn đánh tới, Nicky xoay người đi đến giường lớn muốn từ cửa sổ chạy ra. Shane giữ chặt chân hấn, đem hấn đè lại.

Nicky ôm lấy đầu: “Người muốn thế nào, không cần hung hăng như vậy!”

“Người thật là nam hài? !” Shane nhìn chăm chăm hấn hỏi.(em nó vẫn ngu như ngày nào).

“Ta như vậy mà là con gái được sao!” Nicky bất mãn nói.

Mark cùng Kian đứng canh ở cửa, một bên xem náo nhiệt. Mark còn đổ thêm dầu vào lửa : “Lần này người hấn là dự tính cẩn thận .”

Shane suy nghĩ một chút đem Nicky đè xuống, xốc quần áo hấn lên.

“Dừng tay!” Nicky kêu to, hiển nhiên không ai để ý tới. Shane đem quần áo Nicky xốc lên phần gần mông của hấn, phía sau lưng đều lộ ra . Trong trí nhớ của hấn, hấn thấy qua lưng của Trác Biệt Lâm min màng non nớt như bánh ngọt, ở vị trí đó, có một thai ấn nho nhỏ màu hồng nhạt, hấn lúc ấy liên tưởng đến chính là bánh ngọt vị anh đào.

Lúc này lưng của Nicky vẫn như cũ trơn mềm, chính là còn khơi gợi thêm hương vị trưởng thành. Shane lấy tay vuốt lên cái dấu ấn hồng nhạt .

Không cần hoài nghi nữa . Không có người nào là đáp án thứ hai. Shane đem quần áo Nicky buông ra, đem hấn đến đối mặt chính mình. Hấn nhìn Nicky bằng ánh mắt vừa bất đắc dĩ vừa buồn thương. Có rất nhiều cảm giác khác nhau cùng ủa đến. Hấn không biết cần phải giải quyết vấn đề nào trước.

Nicky nhìn ánh mắt Shane có vẻ phức tạp, thoáng cái đã quên phần nộ. Bỗng nhiên hấn hoảng sợ kinh hô một tiếng, bởi vì tay Shane đang muốn cởi quần của hấn. Nicky dùng hai tay nắm chặt lấy tay Shane thét: “Người muốn làm gì?”

Shane không nói gì.

Mark ở một bên bổ sung: “Hiển nhiên hấn lúc này đây nhất định phải kiểm nghiệm rõ ràng giới tính của người.”

Shane thực dễ dàng liền không chế được Nicky so với hấn yếu hơn rất nhiều, bàn tay theo dưới bụng bóng loáng của Nicky đi xuống dò xét.

Nicky hoảng sợ vịn vịn thân thể: “Người quá mức rồi đó , không cần như vậy!”

.....

Dưới lầu nhóm khách đang vui vẻ ăn cơm nói chuyện phiếm. Bỗng nhiên có người đưa ra ý kiến: như thế nào không thấy nhân vật chính của ngày hôm nay, cô dâu chú rể đâu rồi ?

Lời còn chưa dứt, chỉ nghe trên lầu một thanh âm vang lên, cánh cửa trên lầu bị mạnh mẽ mở ra, Nicky quần áo không chỉnh tề chạy xuống dưới, bất luận ai cũng không chào hỏi liền trực tiếp chạy ra cửa lớn.

Ông nội kinh ngạc bước nhanh lên phía cầu thang, hướng về phía trước xem. Kian cùng Mark bộ dáng ngượng ngùng đứng cạnh cửa.

“Xảy ra chuyện gì?” Ông nội nghi hoặc hỏi.

“A, là như thế này, Nicky nói hần không thoải mái nên đi về trước.” Kian nói.

-Bác thầy hài kịch : chính là Charlie Chaplin, Trác Biệt Lâm là phiên âm tên tiếng Trung của Chaplin. Vì ta thích cái tên Trác Biệt Lâm hơn nên đã để nguyên tên này

8. Chương 8: Trò Bịp Bợm Khó Nhận Ra

“Ta là kẻ ngu ngốc hết thuốc chữa.” Shane nói.

Hắn ngồi ở trên sàn nhà cười nhạo chính mình.

Mười năm. Nguyên lai chính là người ta vô tình đùa giỡn.

Mười năm. Cho ta mong chờ.

Kian đi tới ngồi xổm bên cạnh hắn: “Người nên xuống lầu , không nên để Gillian một mình ở dưới kia.”

Shane không nói gì.

Kian lần đầu tiên không có châm chọc hắn: “Chuyện này không sai đâu, Shane. Ta cảm thấy được so với người cả đời không biết rõ ràng chân tướng còn tốt hơn rất nhiều.”

Shane lắc đầu.

Yến hội kia bởi vì biểu tình của Shane mà dần dần nguội lạnh.

Trong lúc có một tiết mục do Shane biểu diễn một ca khúc mừng hôn lễ, là bản tình ca dành cho vị hôn thê của hắn. Hắn không nói lời nào liền theo âm nhạc xướng lên.

.

Mỗi người đều thành thật quá, thành thật của ta đều dành cho người

Yêu thương, người đừng để ta mất đi nó.

Ta đáp ứng đem tình yêu đẹp nhất dành cho người,

Chúng ta vĩnh không xa rời nhau

Vô luận thế sự biến thiên, vô luận tóc bạc sinh bụi, vô luận bản cùng phú quý.

Shane~, nếu ta là sâu bướm ~?

Ta đây cũng có thể biến thành sâu.

Nếu ta là nam hài ~?

.

Vô luận thế sự biến thiên.

Nhạc bài hát mừng hôn lễ còn đang phát trên màn hình , Shane đã muốn không xướng nữa .

Người là bởi vì ta thoát nhìn giống một cô gái xinh đẹp nên mới thích ta sao?

Shane cau mày nghĩ đến vấn đề này. Hắn hiện tại mới bừng tỉnh ra vấn đề, ở quá khứ mười năm trước từng vô số lần nhớ lại những kỉ niệm ngọt ngào với Nicky.

Đêm đến, khách đều lục tục ra về.

Kian cùng Mark trợ giúp ông nội, bà nội với mấy người được mời đến cùng vệ sinh lao động. Shane vẫn ngồi ở trên ghế ngăn người. Gillian, Mark, Kian cùng với ông nội, bà nội đều ngồi cùng hần một lát, nhưng bởi vì Shane một câu cũng không nói, mọi người đành phải để cho hần một mình ngây ngốc .

“Chẳng lẽ Shane vì Nicky mới như vậy sao?” Ông nội đột nhiên hỏi Kian.

Kian cầm cây lau nhà nói: “Người như thế nào lại hỏi ta? Nói thật ta đang muốn hỏi người đây?”

Ông nội trừng mắt liếc hần một cái, hướng Mark đi đến.

Kian quay đầu cảm thấy hứng thú xem Mark như thế nào ứng phó, Gillian lại đứng ở trước mặt hần ngăn trở tầm mắt.

Kian lập tức xua tay: “Đừng. Người cái gì đều đừng hỏi ta, ta cái gì cũng không biết.”

Gillian tức giận nhìn hần.

Kian lớn tiếng nói: “Các người muốn biết Shane làm sao phải không, phải đi cạy cái miệng của hần ra !”

Shane bỗng nhiên từ trên ghế đứng lên, thẳng đến cửa.

Mọi người cùng nhau gọi: “Muộn như vậy người còn muốn đi đâu?”

Shane đi đến trước cửa nhìn vào chiếc vali đặt ở đó, cầm nó lên. Nguyên lai hần là bởi vì nhìn đến cái vali này, mới chịu đứng lên.

Ông nội đi tới: “Đây là vali của Nicky, xem ra là hần đã vội vàng quên mang đi.”

Shane mang theo vali xoay người lên lầu.

“Uy, ” ông nội gọi hần, “Chúng ta cần phải trả lại cho hần!”

Kian cùng Mark nhìn nhau liếc mắt một cái cũng chạy lên lầu theo, Kian một bên hướng ông nội giải thích: “Hôm nay quá muộn rồi , ngày mai chúng ta nhất định sẽ đem trả hần.”

Shane ngồi ở trên giường nhìn chằm chằm vào cái vali đặt ở trên sàn nhà, lại là hồi lâu bất động.

Mark lén lút đối Kian nói: “Đây là đồ cá nhân của hần sao ?”

“Không biết.”

“Thế nhưng hần sẽ nhớ ai đây ? Trác Biệt Lâm chính là Nicky.”

“Kia không phải giống nhau sao?”

“Đương nhiên không giống nhau, nếu hần tưởng niệm chính là Trác Biệt Lâm, dường như đã không cần phải Nhưng nếu là hần tưởng niệm Nicky, vấn đề kia liền.”

“Như thế nào?”

“Nicky chính là nam nhân.”

“Người là không phải muốn nói nếu hần tưởng niệm Nicky, liền giống người là gay sao?”

Mark gật đầu.

Kian hừ một tiếng: “Xem ra sẽ không dễ dàng như vậy.”

Shane bỗng nhiên đứng lên ngồi xổm bên vali bắt đầu mở nó ra.

Mark cùng Kian tiến lên ngăn cản hần: “Không tốt đi. Người như thế nào có thể tùy tiện xem đồ của người ta.”

Shane không nói gì, mân mê một hồi lâu cũng mở không ra.

Mark nói: “Theo ta được biết loại này dùng mật mã ban đầu là ba số 0.”

Shane đem mật mã đánh ba số 0, valia quả nhiên liền mở ra .

Trong rương chỉ có hai bộ quần áo được gấp chỉnh tề. Sau đó là một tá quần lót tinh xảo , mỗi một cái đều là hàng hiệu với kiểu dáng khác nhau, chính là tưởng tượng đến chủ nhân của nó mặc cái nào sẽ gợi cảm nhất. Mark cầm lấy một cái sợ hãi kêu lên: “Đều là mới tinh nga, ta chôm lấy một cái đi. Ta cho tới bây giờ không nghĩ tới phải mặc đồ nội y đẹp. Phỏng chừng nếu mặc nó vào, xác suất câu dẫn người khác hẳn là rất cao”

Ở bên mép vali có rất nhiều bức tranh vẽ giấy. Shane đem một bức tranh rút ra thấy vẽ đều bằng bút chì.

“Tiểu tử này sẽ không là một họa sĩ đi.” Kian nói.

Mark lại gần xem: “Bức tranh vẽ tốt lắm . Hẳn có thể là họa sĩ vẽ tranh châm biếm nha.”

Dưới đáy vali có một cái máy tính xách tay, Shane mang nó ra trực tiếp khởi động máy. Máy tính sáng lúc sau, bối cảnh màn hình cũng là một bức tranh, chính là hai người nằm ôm nhau, thực ngọt ngào. Shane liếc mắt một cái liền nhận ra một người trong tranh chính là Nicky.

“Các người đoán xem ta phát hiện ra cái gì?” Mark bỗng nhiên kinh hô. Hai người đều nhìn về phía hắn. Mark lấy tay che khuất một cái hộp được đóng gói rất tinh xảo, chỉ lộ ra một góc nhỏ.

“Là cái gì nha?” Kian hỏi, “Phát hiện được bảo bối vô giá sao ?”

Mark cười quỷ dị hé mở hai tay, quả thật chính là một cái hộp bài tú-lơ-khơ cỡ cái hộp nhỏ.

“Rốt cuộc là cái gì.” Kian hỏi.

“Áo mưa.” Mark nói.

Kian khinh thường nói: “Kia có cái gì đáng tò mò , Nicky cũng là người trưởng thành rồi.”

Mark phản bác nói: “Này người sẽ không hiểu đâu. Đây là dành cho kẻ cực kì thô bạo với tác dụng bôi trơn chuyên dụng !”

“Có ý tứ gì.”

“Đây là thứ chúng ta dùng .” Mark nói xong cười ha ha.

Kian tỉnh ngộ: “Nicky là gay?”

Mark gật đầu: “Này đủ để chứng minh hắn cùng nam nhân đã lên giường. Nhưng là có thể là song tính luyến ái.”

“Ta xem không có khả năng.” Kian mở rộng cái vali phát hiện một bức tranh vẽ chì khác. Lần này tất cả đều là hình ảnh hai người thân mật , hơn nữa rõ ràng là hai nam nhân.

Shane đem bức tranh chì đoạt lấy lật xem, sắc mặt trở nên xanh mét. Trên bức tranh kia vẫn là bộ dáng của Nicky, người cùng hắn thân thiết có cơ bắp cuộn cuộn. Rất nhiều bức tranh có hai người trong tình trạng lỏa thể yêu nhau, có chút đem các bộ phận trong tranh diễn tả vô cùng chân thật.

Mark, Kian cùng Shane cúi đầu chăm chú xem. Mark kinh hô: “Oa, số đo này cũng quá lớn đi.”

Kian lắc đầu: “Nicky có phải hay không đem tình nhân trong bức tranh quá mức uy vũ . Lớn như vậy so với bộ dáng đơn bạc của hắn sao chịu nổi. . . .”

Hai người lời còn chưa dứt, Shane bỗng nhiên đem bức tranh xé làm hai nửa, Mark cùng Kian giật nảy mình.

Shane đứng lên đem vali cùng máy tính toàn bộ đá bay.

Mark ngăn cản hắn: “Người phá hủy hết đi, chúng ta ngày mai như thế nào mang trả.”

“Ta không tha cho hắn. Ta tuyệt đối sẽ không làm cho tiểu tử kia dễ chịu!” Shane gào lên hướng cửa chạy đi. Mark cùng Kian bỗng nhiên ý thức được Shane đang rất nổi giận. Bọn họ cùng nhau đứng lên bắt lấy Shane: “Bình tĩnh! Chúng ta nhất định giúp người trừng trị tiểu tử kia. Nhưng là hôm nay quá muộn , chúng ta ngủ trước! Nghỉ ngơi dưỡng sức mai sẽ đi trừng trị hắn.” Hai người cùng nhau khuyên.

Shane một bộ nghiêng rằng nghiêng lợi hiện ra bộ dáng nổi khùng.

Mark nói: “Ngày mai chúng ta phải đi đem hấn ra đánh một chút!”

Kian nói: “Theo kinh nghiệm của ta, không đáng vì loại sự tình này sinh khí. Người hiện tại tức giận muốn chết. Nicky có thể đang ngủ rất say sưa. Shane, không đáng.”

.

Khuyên giải vẫn là có hiệu quả, biểu tình của Shane trở nên bình tĩnh một chút: “Các người buông tay, ta muốn đi ngủ.”

Kian cùng Mark buông tay ra. Shane xoay người đi trở về bên giường ngồi xuống, bộ dáng lại trở nên thực đáng thương.

Mark nhỏ giọng hỏi Kian: “Hắn rốt cuộc là nghĩ như thế nào vậy, thế nào một hồi phần nộ giống như muốn giết người, một hồi lại bày ra bộ dáng muốn tự sát.”

Kian suy nghĩ trong chốc lát nói: “Nếu hấn năm đó ngay cả giới tính Trác Biệt Lâm cũng chưa làm rõ ràng, hiển nhiên hấn. Có lẽ này mười năm , ta nghĩ Shane có thể vẫn là xử nam.”

Mark trừng mắt: “Không thể nào.”

Kian thở dài.

Mark run run nói: “Hắn thật sự ngu ngốc muốn chết, vì một cái lời thề mà giữ đến bây giờ. Trác Biệt Lâm, không, cái tên Nicky kia rất đáng giận. Ta cũng tuyệt đối không tha cho hấn.”

Mark đau lòng đi đến bên Shane ngồi xuống, suy nghĩ rất nhiều an ủi hấn cũng không vừa lòng, cuối cùng hấn quyết định nói như vậy: “Người trước đừng khổ sở, có lẽ Nicky cũng chưa có thất thân với người khác.”

Shane kinh ngạc nhìn về phía Mark.

Mark lập tức nói: “Bức tranh kỳ thật cũng không nói lên được vấn đề gì, có lẽ đây là công việc của hấn yêu cầu. Khách hàng yêu cầu gì hấn phải vẽ cái đó, có đúng hay không?”

Shane không nói được gì.

Mark tiếp tục nói: “Về phần hấn mang theo áo mưa. Cũng có thể chính là tò mò mà thôi, người xem còn đóng gói mới như vậy làm gì cho vô ích.” Mark nói xong đem cái vali đặt trước mắt Shane, lại bỗng nhiên phát hiện vali kia đã mở ra hết, mark lập tức còn nói, “Cho dù mở ra rồi cũng không nói lên vấn đề, hấn có thể chính là tò mò mở ra xem, hấn là một cái đầu không có dùng qua. Không tin chúng ta đến đếm thử.”

Mark đem thứ bên trong ra, đếm thế nào cũng thấy ít đi hai cái. Nhất thời không biết phải nói thế nào.

Shane bỗng nhiên nói: “Người cầm miệng đi. Đừng chứng minh thêm ta là kẻ ngu ngốc .”

Mark thở dài nói: “Cho dù hấn không tuân thủ lời hứa. Người cũng đừng nên quá xem trọng, có lẽ hấn trong lòng vẫn đều ~ nghĩ đến người.”

Shane nằm nhào xuống giường, dùng cánh tay che mắt, chỉ nói một câu: “Mười năm.”

Mark cũng nằm xuống gất gao ôm chặt lấy hấn: “Muốn khóc liền khóc đi. Ta cùng người.”

Shane đẩy hấn ra ngồi xuống đi hướng phòng tắm: “Chính người khóc đi.”

20 phút sau, Shane từ phòng tắm đi ra, đã khôi phục bình thường, hấn nói một câu: “Ngày mai ta trở về, rời khỏi Dublin.”

Mark kinh ngạc hỏi: “Người không cần giáo huấn cái tên hỗn đản đã lừa người 10 năm sao?”

Shane không nói gì mở tủ lạnh lấy ra một cốc nước uống cạn.

Luôn có ý định khôi phục lại cái vali cho Nicky, Kian lúc này nhìn chằm chằm Shane nói ra một câu: “Mặc kệ người rời đi Dublin hay không. Người có thể hay không đáp ứng ta, đừng lấy biểu muội của ta.”

Ban đêm khi Kian cùng Mark đều ngủ say, Shane đem tay phải nắm thành một vòng tròn. Hắn dường như còn có thể cảm giác được hắn đang nắm giữ một thứ yếu đuối. Hắn vẫn minh bạch nhớ rõ khuôn mặt Nicky lúc ửng hồng. Khi ấy nhất thời xúc động, hắn nghĩ rằng mình đã đạt được sự tín nhiệm mãi mãi.

Hóa ra đây chỉ là một trò đùa vô tình đến tàn nhẫn.

Nicky cùng người khác thân thiết trong tranh vẽ, làm cho Shane cảm thấy thống khổ không chịu nổi.

Hãy quên đi. Quên hẳn đi.

Trong lòng bỗng nhiên trống rỗng mà đau đớn, Shane mới phát hiện, nguyên lai tưởng niệm Trác Biệt Lâm đã như một thói quen hắn khó có thể từ bỏ.

9. Chương 9: Là Ai Trêu Đùa Ai?

Buổi sáng ngày hôm sau, thời điểm Mark cùng Kian tỉnh dậy, đã không thấy Shane đâu .

Năm giờ sáng Shane đứng ở trước cửa nhà Bourne. Eva đi tập thể dục buổi sáng, vừa vận chạm mặt hắn.

Eva kinh ngạc nhìn hắn: “Người thức dậy thực sớm nha.”

Shane đối nàng gật đầu: “Buổi sáng tốt lành.”

“Người cũng có thói quen tập thể dục sớm ?”

Shane lắc đầu: “Là như thế này, ngày hôm qua Nicky để quên vali tại nhà ông nội. Ta.”

“Người bỗng dưng dậy sớm, chỉ vì muốn trả hắn vali sao ?”

“Không hoàn toàn đúng, dù sao cũng có chút việc muốn làm, tiện đường qua đây.”

“Được rồi, đưa cho ta đi. Cám ơn người tự mình đưa tới.” Eva vươn tay phải cầm lấy vali.

Shane do dự một chút nói: “Ta nghĩ tự mình giao cho hắn, ta đem vali làm hư, nghĩ muốn nói với hắn một chút.”

Eva rộng lượng nói: “Không sao cả. Phác cũng đã phá , người không cần áy náy.”

Shane ngữ khí kiên quyết: “Ta vẫn muốn gặp hắn nói chuyện.”

Eva nhìn nhìn hắn: “Chính là Nicky vẫn chưa tỉnh. Ngày hôm qua thời điểm chúng ta trở về, hắn đã ngủ, đến bây giờ vẫn chưa ra khỏi phòng.”

Shane căn bản không có thay đổi chủ ý của mình.

Cuối cùng Eva tốt bụng đành phải dẫn hắn vào nhà, trong phòng thực yên tĩnh, tất cả mọi người đều chưa rời giường. Eva đi đến trước một cửa phòng gỗ vài cái, không ai ra mở cửa.

“Nicky, ” Eva đành phải đề cao thanh âm gọi người ở bên trong, “Cháu nội ông Phillip là Shane tới tìm người, hắn muốn trả người cái vali da.”

Không ai trả lời.

Eva thở dài: “Độ độ này của ta từ nhỏ đã rất cổ quái.”

Lời còn chưa dứt thanh âm Nicky đã truyền ra : “Bảo hắn đem vali đặt ở trước cửa phòng là được rồi.”

“Hắn bảo còn có lời muốn nói với người.” Eva nói.

Người trong phòng hồi lâu không có đáp lại.

Shane lớn tiếng nói: “Nicky, ta có thể đi vào không?”

Không ai trả lời.

Shane đem thanh âm đề cao: “Thực xin lỗi!”

Nghe được lời xin lỗi của Shane, Eva trừng to mắt nhìn hấn.

Bỗng có tiếng mở cửa, sau đó mở ra he hé một chút.

Shane mang theo vali đẩy cửa đi vào.

Eva đang muốn theo vào, cửa ‘phanh’ một tiếng đóng lại, đem nàng nhốt tại bên ngoài, hơn nữa lập tức truyền đến thanh âm khóa chốt.

Eva tức giận lui ra.

Gian phòng nhỏ của Nicky cũng thật lạ thường, chiều dài của chiếc giường chính là bề ngang của căn phòng. Giường đặt ở giữa phòng, giống như đem nó chia đôi căn phòng ra.

Nicky trên người trùm một tấm mền caro, hấn đem cửa phòng khóa kỹ lại, sau đó nhìn Shane như vô cảm, đi đến bên giường tiếp tục ngủ.

Shane mang theo vali đứng cạnh cửa, trước đó hấn luôn nghĩ gặp Nicky xong sẽ xảy ra chuyện gì, có lẽ Nicky sẽ cực kì bức tức. Tình hình hiện tại làm hấn vô luận thế nào cũng không nghĩ đến.

Nicky lại mặc kệ bộ dáng của hấn, ngược lại làm cho hấn có cảm giác thanh nhàn, một chút bất an đều không có .

Shane đem vali để lên sàn nhà, cẩn thận đánh giá căn phòng, phòng này dường như vẫn là chỗ của một hài tử, nơi nơi đều dán ảnh phim hoạt hình. Shane nhìn về phía Nicky dùng thăm gối đầu ngủ, bộ dáng cũng cực kì giống hài tử.

“Ta muốn giải thích hành vi vô sỉ ngày hôm qua của ta.” Shane nói, trong giọng nói căn bản nghe không ra chút áy náy.

Nicky vẫn không nhúc nhích.

“Thực xin lỗi.”

Nicky trở mình một cái, thanh âm từ trong mền phát ra : “Trong phòng không có ghế dựa, người phải ngồi lên giường đi.”

Shane ngậy ra một lúc, phòng của Nicky chỉ có mỗi một chức năng là dùng để ngủ. Nhưng hấn tại sao kêu ta ngồi lên giường?

Shane không hề động: “Ta lần này đến, là muốn nghe chính miệng người nói với ta, người là không phải là Trác Biệt Lâm.”

Nicky vẫn không nhúc nhích.

“Ta hôm nay vốn là phải rời khỏi Dublin, chính là ta thật sự không thể thuyết phục mình cứ như vậy quên đi. Có lẽ có một số việc đối với người căn bản không trọng yếu, chính là lại từng ảnh hưởng rất nhiều đến cuộc sống của ta. Hy vọng có thể nói thật cho ta biết về Trác Biệt Lâm.”

“Sao bây giờ người dài dòng thế.” Nicky nằm trên đệm lông cắt ngang hấn, “Trong ấn tượng của ta người luôn thẳng thắn đến kinh người, trong lòng nghĩ cái gì đều phải trực tiếp nói ra, mặc kệ người khác tiếp nhận hay không.”

“A?”

“Hành vi ngày hôm qua của người càng phù hợp với tính cách đó.” Nicky nói.

Shane từng bước đến bên giường: “Nói như vậy, người chính là Trác Biệt Lâm ?”

Nicky vẫn không nhúc nhích.

Shane đem chiếc mền lật ra để lộ khuôn mặt Nicky. Nicky đành phải nhìn vào hắn, dung mạo nhỏ nhắn cùng 10 năm trước giống hệt nhau.

“Người có thể dùng chính miệng nói ra không?”

“Ta không phải vừa nói sao.”

“Vì cái gì không dám nói thẳng ra! Có phải hay không người cũng hiểu được chính mình thực vô sỉ!”

Nicky trừng to mắt nhìn hắn: “Người đang mắng ta?”

Shane gật gật đầu: “Ta rất muốn giáo huấn người, bất quá ta cảm thấy ta không nên tiếp tục lãng phí thời gian với người.”

“Có ý tứ gì.”

“Người có biết mười năm có ý nghĩa gì không? Nghĩa là ta rất ngu xuẩn.”

“Ta biết người một mực tìm Trác Biệt Lâm, chính là không hề tồn tại bóng dáng Trác Biệt Lâm, người làm cho ta làm như thế nào.”

“Trác Biệt Lâm là bóng dáng sao? Kia không phải người sắm vai sao?”

“Sắm vai? Đúng vậy là ta diễn cho người xem. Chính là ta không có cách nào khác diễn trò, kia không phải là chân thật. Ta biết người tìm Trác Biệt Lâm mười năm, ta cũng mỗi một năm đều suy nghĩ muốn hay không nói cho người chân tướng.”

“Kia vì cái gì vẫn không nói.”

“Trác Biệt Lâm trong lòng người là một kỉ niệm đẹp, ta không muốn phá hư nó.”

“Vậy hiện tại vì cái gì lại nói ra chân tướng?”

“Bởi vì người phải kết hôn! Ta nghĩ người đã quên rồi!”

Cuộc đối thoại của hai người tạm dừng trong chốc lát. Shane đứng dậy: “Nói ra minh bạch thật tốt, tôi thiếu ta không cần phải nghĩ ngợi nữa.”

Nicky nhìn chằm chằm vào Shane đang bước ra cửa: “Người phải đi sao?”

Shane tạm dừng một lát xoay người đối Nicky quơ nắm tay: “Ta thực nên đánh người một chút!”

Nicky hoảng sợ.

” Thời điểm người thay đổi thật nhiều bạn trai, có phải luôn cười ta là một tên ngốc bị người đùa giỡn đúng không !”

“Cái gì?”

Shane vọt tới bên giường đem Nicky xách lên, Nicky quần quai cả người quần theo mền đi ra.

Shane nhìn chằm chằm hắn nói: “Người vì sao không mặc quần áo!”

“Ta đang ngủ a.”

“Người vì cái gì phải mặc quần lót như thế!”

“Ta mặc quần lót ra sao có quan hệ gì đâu?”

Shane nắm lấy cái mền quần trên người Nicky giật một cái, xoay người chạy ra khỏi phòng: “Ta lại bị người đùa giỡn !”

“Shane!” Nicky đuổi tới cửa, lại trở về mặc áo khoác. Lúc ra đến ngoài, đã không còn thấy bóng dáng Shane đâu.

“Ta không còn mặt mũi gặp ai.” Shane một mình ngồi ở trong rừng cây lẩm bẩm, “Mười năm nay ta thể nào ai cũng biết, ta mười phần là một đứa ngốc.”

Đời người ai có thể không mắc sai lầm đâu, đừng để ý, cuối cùng Shane không ngừng tự mình nói. Shane ở rừng cây nhỏ một giờ liền bước ra. Hắn cảm thấy đã thuyết phục chính mình không nên oán hận.

Rừng cây nhỏ phía bên kia đường như có một góc phố náo nhiệt, con đường đi vào quán cafe là nơi bọn hắn khi xưa thường đi qua. Shane nhìn tấm bảng hiệu rồi từ từ bước vào.

Ngồi ở vị trí gần cửa sổ, Shane nhìn mọi người bên ngoài kia đều rất vui vẻ. Một tiểu hài tử cùng một chỗ ngoạn nháo, trong đó một nam hài tử ôm lấy một cái cô gái. Shane cẩn thận nhìn cô gái kia, xác định nàng hẳn không phải là nguy trang.

“Cà phê của ngài đây.” Người bán hàng bưng cà phê lên.

Shane không khỏi nhìn nàng một cái, có điều, lại nhìn quen mắt.

“Chúng ta có quen biết nhau sao?” Shane hỏi.

Cô gái kia gật đầu: “Trước kia người cùng bằng hữu của người thường xuyên tới nơi này uống cà phê.”

“Chuyện đó hẳn là đã xảy ra từ rất lâu.” Shane nói.

“Đúng đó, các người lần cuối cùng tới chỗ này là năm năm trước.”

Shane nghi hoặc nhìn nàng: “Người làm sao nhớ rõ ràng như vậy, người là ai?”

“Ta tên là Jodi.”

Shane ngạc nhiên mở lớn miệng: “Jodi của Kian? Người đã lớn thế này rồi sao?”

Cô gái kia đỏ mặt: “Cái gì mà Jodi của Kian.”

“Nga, thực xin lỗi. A ~, khi đó chúng ta thường tới là bởi vì Kian theo đuổi người a. Sau hắn lại có bạn gái nên không tới nơi này nữa.”

Jodi gật gật đầu.

Shane tò mò hỏi: “Người vì cái gì vẫn không đồng ý Kian, hắn theo đuổi người năm năm, thực sự rất thật lòng.”

Jodi nghĩ nghĩ nói: “Là con gái cũng có điểm lo lắng. Cho nên nghĩ muốn khảo nghiệm người theo đuổi.”

“Người sẽ không nói là hắn đã không vượt qua khảo nghiệm đi.”

Jodi lắc đầu: “Khi đó chúng ta đều là hài tử, ta cảm thấy được tình cảm của hắn rất u mê.”

“Người thật thông minh.” Shane tự đáy lòng thán ca ngợi.

“Vậy tại sao người mười năm vẫn cứ ở quán cafe này làm công?”

Jodi nở nụ cười: “Hiện tại quán cà phê này là nhà của ta. Chủ quán di cư sang Australia, ta liền mua lại nơi này, ta thích cuộc sống bình dị, cũng không học đại học.”

“Chính mình thích thì tốt rồi.”

Jodi do dự trong chốc lát hỏi: “Kian lần này cũng đến đây với người sao?”

Shane bỗng nhiên bừng tỉnh hiểu ra: “Người ở tại chỗ này mười năm, sẽ không là một mục chờ Kian xuất hiện đi.”

Jodi vội vàng lắc đầu, lại cái gì cũng không nói.

“Kian đã sớm là người Dublin, hắn ở trong này công tác. Cuộc sống cũng không quá trắc trở, ít nhất hẳn thực vui vẻ.” Shane nói.

“Hắn công tác ở đâu?”

“Công ty quảng cáo.”

Tạm dừng một chút Shane nói: “Hắn là người theo chủ nghĩa độc thân. Bất quá bạn gái đã đổi đến người thứ 59 .”

Thời điểm thái dương xuống núi, Shane trở về nhà ông nội.

Vừa vào cửa liền thấy cả nhà đang ăn cơm chiều. Hắn vừa xuất hiện, Gillian liền chào đón: “Người đi đâu vậy ? Chúng ta tìm người cả một ngày.”

“Đi ra ngoài dạo lòng vòng, hàng năm ởDublinđều phải chuyển chỗ vòng vo, bây giờ có điểm không thích ứng.” Shane ăn nói băng quơ.

“Thế vì sao không nói cho chúng ta biết một tiếng , Kian cùng Mark đều đã đi báo cảnh sát.”

“Ta một đại nam nhân đi ra ngoài một ngày có cái gì tò mò chứ.”

“Chính là có người một mực tìm người, còn ở nơi này đợi đến trưa. Vừa mới đi.”

“Ai tìm ta.”

“Nicky nhà hàng xóm.”

Shane hít sâu một hơi.

Mark đối Kian lớn tiếng nói: “Ta nghĩ Nicky là tới đòi cái vali của hắn, chính là ta thế nào cũng tìm không thấy .”

Kian đối Mark lớn tiếng nói: “Ta nghĩ đến Shane hôm nay thật sự sẽ rời khỏi đây, kết quả hắn gạt chúng ta không biết đi đâu.”

Shane thoáng nhìn Kian ngồi bên cạnh một nữ nhân xa lạ, hơn nữa đối hắn thực vô cùng thân thiết, nhất thời hiểu được đây chính là cô gái thứ 59.

Shane vừa đi toilet vừa lớn tiếng nói: “Các người tuyệt đối không thể tưởng được ta hôm nay thấy ai đâu .”

“Thấy ai ?”

“Jodi. Nàng nói nàng rất tưởng niệm Kian.”

Shane thật mong thấy Kian hất xì một cái.

10. Chương 10: Người Là Của Ta Sao?

Nhà ông nội Shane là vùng ngoại thànhDublin, đó là lí do có khu rừng nhỏ phụ cận.

Cơm chiều xong, mấy đồng bọn đề nghị đi chơi một chút. Shane tỏ vẻ không có hứng thú.

Nhưng thời điểm nhóm Kian xuất hiện, Shane vẫn là đuổi theo.

Mọi người cùng đi bộ trong rừng, Kian cao giọng kể cho hắn về lịch sử vinh quang vô cùng hứng thú, đương nhiên vinh quang của hắn bỗng chốc tiêu tan, nguyên nhân do cô bạn gái thứ 59 đang đứng trước mặt.

“Bằng hữu vừa rồi người nhắc đến là Jodi.” Cô nàng thứ 59 cất giọng hỏi.

Kian hất xì nói: “Đó là một người đã thăm mền ta nhiều năm. Nàng không thể tán đổ ta, cho nên nhớ mãi không quên. Mark có thể làm chứng.”

Mark tỏ thái độ rất hợp thời : “Đúng vậy, Kian không dễ dàng có bạn gái. Có rất nhiều cô gái chỉ có thể lực bất tòng tâm.”

Cô nàng thứ 59 lại nói: “Ta đây thực may mắn a.”

“Người chừng nào thì đưa ta đi khu phố trung tâm đây?!” Gillian nói với Shane.

“Ân.” Shane lơ đãng đáp ứng .

“Shane, Kian thật sự thay đổi 59 cô bạn gái?”

“Ân.”

“Không phải hàng năm đều đổi mười người chứ? Hẳn chắc không điên rồi chứ?”

“Ân.”

“Người không hỏi xem Nicky tìm người chuyện gì sao?”

Shane lập tức hỏi lại: “Hắn không nói gì thêm sao?”

“Hắn cái gì cũng chưa nói, chỉ nói chờ người. ”

“Vậy hắn có biểu tình gì.”

“Biểu tình? Thực bình thường đi.”

“Ân.”

“Nicky với người quen thân nhau sao?” Gillian hỏi.

Shane vốn định nói chính là có quen biết, kết quả hắn hé miệng nói một câu: “Không biết.”

Gillian vẽ mặt hồ nghi.

Bạn gái thứ 59 của Kian buổi tối không có lưu lại, nàng bỗng nhiên nhận được một cú điện thoại thần bí liền rời đi.

Trước khi đi ngủ, hai bằng ở trên lầu hai chính thức thăm vấn Shane.

Lúc sau Mark nói: “Nói như vậy nói, Trác Biệt Lâm mười năm không nói ra chân tướng nguyên nhân là sợ phá hư kí ức tốt đẹp của người?”

Kian cười nhạt: “Lừa một người mười năm còn muốn lấy ra một cái cớ như thế.”

Mark nói: “Trác Biệt Lâm thấy người đã phá hư cái vali lại xé nát tranh của hắn thì có phản ứng gì?”

“Ta quên nói. Không biết sau đó hắn có để ý không.”

“Có lẽ đây chính là nguyên nhân hắn tìm người.”

Shane không nói gì.

“Shane, bước tiếp theo người muốn làm gì.”

“Rời đi Dublin.”

“Khi nào đi.”

“Ngày mai.”

Đêm khuya, thời điểm hai bằng hữu đều đi vào giấc ngủ , Shane đem những kí ức ban ngày nhìn thấy Nicky hồi tưởng lại. Hắn bỗng nhiên phát hiện hắn còn có một đồng lớn phần nợ cần phát tiết.

Sáng hôm sau lúc bốn giờ năm mươi phút, Shane đẩy cửa nhà Bourne rồi lập tức hướng ngay đến phòng Nicky, Eva đang chuẩn bị ra ngoài tập thể dục từ phòng đi ra liền thấy hắn.

“Buổi sáng tốt lành.” Shane đối nàng gật đầu.

“Người còn tìm Nicky?” Eva trên mặt là biểu tình kinh ngạc vạn phần .

“Đúng. Ta chính mình đi gõ cửa .”

“Lần này là nguyên nhân gì?”

“Vẫn là cái vali kia.”

“A?”

Shane đang muốn gõ cửa, cửa bỗng nhiên mở ra khe khẽ, Shane kinh ngạc một chút, đẩy cửa mà vào.

Nicky ăn mặc chỉnh tề, đợi Shane đi vào trong rồi đóng cửa.

“Người vẫn dành thời gian đến đây sao?” Nicky cười lui về phía sau.

Shane thực nghiêm túc nhìn khuôn mặt tươi cười của Nicky, lại phát hiện chính mình nhất thời đã quên mục đích tới nơi này.(chết vì zai~)

“Sớm như vậy người đã đi ra ngoài?” Shane đánh giá Nicky qua chiếc quần bò cùng áo sơ mi bó sát người, cách ăn mặc vô cùng bình thường nhưng trông hẳn lại rất đẹp.

“Ngồi ở đây đi.” Nicky chỉ một cái ghế dựa. Shane ngồi lên, hẳn nhớ tới ngày hôm qua đến gian phòng khi đó không có ghế dựa.

“Người là đang đợi ta đến đây đi.” Shane hỏi.

“Ta là tính toán đi tìm người.”

“Tìm ta làm gì?”

“Muốn cùng người nói chuyện.”

“Nói chuyện gì?”

Nicky im lặng trong chốc lát.

Shane theo dõi hẳn nói: “Người rất khó mở miệng sao?”

Nicky lắc đầu: “Ta chính là nghĩ muốn nói cho người, người không cần khổ sở, ta không có cố ý trên cột người.”

Shane khoát tay cắt ngang lời nói: “Cho dù người là cố ý, ta cũng sẽ không trách người, mười năm trước chúng ta đều là hài tử. Nhưng ta buộc không thể không tức giận chính là, người nếu vẫn biết ta tìm người, về sau như thế nào cũng không xuất hiện cũng không nói cho ta biết chân tướng!”

“Ta.”

“Một câu nghĩ muốn cho ta lưu cái kí ức đẹp nhất là có thể quên đi sao? Chẳng lẽ đây là một lí do cao thượng đáng để tha thứ à? Mười năm nay, ta làm sao có thể lấy trở về!”

“Ta.”

“Có phải hay không nhìn thấy ta bị người đùa giỡn xoay vòng thì người mới vui vẻ? Thời điểm người đi mua vui, người có hay không nghĩ tới, ta lại đang chờ một kẻ căn bản không tồn tại!”

Nicky bị Shane chất vấn liền lui về phía sau ngồi vào trên giường, hẳn không có cơ hội nói chuyện. Đơn giản im lặng nhìn Shane tức giận.

Tác giả có thể đã cắt bỏ văn kiện, hoặc là tạm thời ngừng. Thỉnh mọi người đọc chương tiếp theo ! ^^~

11. Chương 11: Đừng Ép Ta!

Nicky vui mình bên trong. Hẳn cơ hồ tin tưởng đây là do thượng đế an bài. Hẳn cùng Shane nhất định là như thế, không biết y cũng suy nghĩ như vậy không.

Shane hiện tại biết ta là một người nam nhân mà vẫn như cũ ôm ta, Nicky âm thầm vui vẻ. Thân nhiệt của hắn dần dần tăng lên, ở trong lòng ngực Shane càng ngày càng kích động. Tay hắn nhẹ nhàng chạm vào lưng

Shane, cơ thể Shane quả thật rất rắn chắc, so với mình thật không giống nhau. Nicky vui mừng không tự kìm hãm được.

“Shane, người có thể nói một chút về nguyên nhân mười năm nay người kiên trì không buông tay không?”

Shane thật lâu không trả lời, tiếng hít thở dần dần đều đều, hẳn đang ngủ.

Xem ra mấy ngày nay hẳn cùng ta giống nhau khó có thể ngủ yên, Nicky nghe nhịp tim đập cùng hô hấp của Shane biết chắc hẳn ngủ say rồi.

Thiên hôn địa ám. Thời điểm buổi chiều đã là lúc Shane tỉnh lại. Cánh tay có điểm tê mủi, trong lòng ngực ôm một người.

Shane mở to mắt suy nghĩ nhìn Nicky vẫn đang ngủ say. Nhìn thật lâu lúc sau Shane thở dài, tuy rằng Nicky là một nam nhân, chính là thật sự rất đẹp, cực kỳ xinh đẹp.

Là nam nhân lại không được sao? Trong lòng Shane suy nghĩ. Cuộc sống của Mark hiện lên trong đầu hẳn. Kỳ thật Mark chưa bao giờ có một bạn trai chân chính. Năm hẳn 17 tuổi gặp một kẻ nghiện ngập, một năm sau hẳn rất cực phát hiện cuộc sống cá nhân của y vô cùng thác loạn, sau đó y nói cho hẳn biết gay rất ít khi có người tình cố định, mà hẳn cũng chưa bao giờ đem Mark trở thành tình nhân. Mark cho đến nay cũng không yêu quá nhiều bạn trai. Công việc của Mark coi như xuất sắc, mẹ của Mark.

Shane bỗng nhiên gõ vào đầu mình, ta nghĩ chuyện này để làm gì? Chẳng lẽ ta thật sự muốn biến thành gay sao?

“Nicky, chúng ta là bằng hữu tốt nhé, thế nào?” Shane nhẹ nhàng nói với Nicky còn đang ngủ say. Mười năm trước, ta yêu người trong vai một thiên sứ. Về sau ta cũng không nghĩ sẽ ngăn đường người nữa. Chúng ta kết làm bằng hữu, được không.

Nicky còn đang ngủ rất ngon, cảm giác như Trác Biệt Lâm ngày xưa, nụ hôn đầu tiên của Shane còn lưu lại trong trí nhớ, như một kí ức ngọt ngào mãi in sâu. Shane nhẹ nhàng lại gần, dịu dàng hôn Nicky, cẩn thận dùng cọ vẽ của Nicky ở đầu giường viết vài chữ: Chúng ta làm bằng hữu tốt nhất, được không?

Sau khi Shane rời , Nicky mở to mắt rất lâu.

Shane trở lại nhà ông nội thì Kian cùng Mark đã không còn ở đó.

“Mark đi đâu vậy?” Shane hỏi Gillian.

Gillian hỏi lại: “Người đi đâu vậy ?”

“Đi ra ngoài tản bộ.”

“Shane, người muốn đem ta buồn chết sao?” Gillian bắt đầu bắt mẫn.

“Người có thể chính mình đi ra ngoài dạo được mà.”

“Ta đối với nơi này một chút cũng không quen thuộc!”

“Người có thể chính mình nghĩ biện pháp làm cho quen thuộc.”

“Shane! Ta tới nơi này là bởi vì người muốn ta tới gặp ông bà nội của người, là bởi vì chúng ta sẽ kết hôn! Người cảm thấy ta chính mình tùy tiện muốn làm cái gì cũng được sao?”

“Kết hôn cũng không khiến người phải mất đi tự do.” Shane nhìn chằm chằm Gillan, đây là lần đầu tiên Gillian tỏ vẻ bất mãn với hẳn.

“Kết hôn chính là từ một người đơn độc sẽ có thêm người đồng hành. Người không thể lại tùy tiện mất tích, người nói cho ta biết người đi đâu, người phải nhượng ta biết!”

Shane suy nghĩ trong chốc lát, tiến lên ôm lấy Gillan: “Thực xin lỗi, ta nghĩ ta chưa thể thích ứng ngay được. Ta sẽ mau chóng sửa lại.”

Nguyên lai hôm nay là ngày thứ Hai, Mark cùng Kian đều đi công tác. Thời điểm buổi tối Shane mang theo Gillian đi khu phố cùng tụ họp với Mark và Kian. Sau đó cả bọn đi quán bar.

“Nếu không phải vì các người, ta mới không đến loại địa phương này.” Mark loạng choạng cầm ly rượu nói.

“Vì cái gì?” Gillian khó hiểu hỏi.

Kian trả lời: “Vì lúc này, hần tình nguyện đi các quán bar đồng tính luyến ái tìm kiếm mục tiêu.”

“Nơi này không thể tìm kiếm sao?” Gillian hỏi.

Shane trả lời: “Ở trong này không có mục tiêu làm cho hần vừa lòng , đều đối với hần không có hứng thú.”

Mark đem cái chén ‘phanh’ đặt lên bàn: “Ai nói vậy. Nơi này đầy đủ các loại người nha.”

Quán bar hôm nay rất sôi động, bọn họ ngồi ở bàn giữa nên cũng bị ảnh hưởng theo.

Bọn họ nhất trí đem vấn đề của Gillian bỏ qua . Thừa lúc Gillian không để ý Kian cùng Mark tiếp tục thăm vấn Shane.

“Người hôm nay sáng sớm có phải hay không lại đi tìm Nicky ?”

Shane xa xa hướng ngọn đèn vẫy tay với Gillian, cũng không trả lời.

“Vậy còn vấn đề Trác Biệt Lâm thì sao?”

Shane bình thản nói: “Ta giải thoát rồi. Ta nghĩ rõ ràng . Ta buông tha thôi .”

“Người có thể như vậy mà buông tha sao ?”

“Ta cùng hần làm bằng hữu tốt.”

Mark ôm lấy cổ Shane: “Người nói thật đi, nhìn Trác Biệt Lâm là nam nhân, người có xúc động không?”

“Xúc động cái gì?” Shane giả ngu.

Kian thay hần trả lời: “Hần hiển nhiên có xúc động.”

Shane nhìn về phía hần: “Ta có sao?”

“Bằng không người vì cái gì muốn thoát quần của hần?”

“Không phải các người muốn ta nghiệm rõ ràng giới tính của hần sao?”

“Chính là chúng ta không có bảo người đi thoát quần hần, càng không nói người dùng tay sờ. Người làm như vậy hần hoàn toàn có thể kiện cáo người đã xâm phạm hần.”

“Dù sao ta chính là đối với nam nhân không có hứng thú.”

Mark khinh thường khoát tay chặn lại: “Kian người tới cùng giảng cho hần.”

Kian nói: “Nếu là ta, ta tuyệt đối không có hứng thú đi thoát quần của một nam nhân . Nhưng là Mark sẽ hoàn toàn tương phản.”

“Các người nói điều này chính là muốn chứng minh ta là gay?”

“Có lẽ người không hoàn toàn, nhưng không có nghĩa là nhất định không phải.”

“Ta không phải, chẳng lẽ các người so với ta chính mình rõ ràng hơn sao?”

Kian cùng Mark liếc nhau: “Vậy mười năm tìm kiếm của người như vậy đã xong?”

“Nó chỉ là một trò đùa vui, không cần phải ... so đo đi .”

“Người thật sự không tức giận?”

“Ta đã nói rồi, về sau cùng hần làm bằng hữu, giữ mối quan hệ. . . .”

Mark thả lỏng tâm trạng: “Được nha, ta nghĩ nghe người nói như vậy đã xác minh đáp án. Nếu Nicky không phải Trác Biệt Lâm người muốn tìm, như vậy ta làm cái gì, người đều không sao cả , đúng không?”

“Cái gì?” Shane khó hiểu nhìn hần.

Kian bổ sung: “Này người đều nghe không hiểu sao ? Mark cùng Nicky đều là gay, người còn có cái gì không hiểu hả.”

“Vì sao đối hần làm gì ta lại không sao?”

Kian cùng một bộ ngu ngốc nói chuyện : “Ý tứ của hần là, nếu người không tính toán cùng Nicky tiếp tục, như vậy hần sẽ thượng y.”

‘Phanh’ một tiếng Shane nâng cốc nặng nề đặt lên bàn tròng mắt lên : “Người như thế nào có thể làm như vậy!”

Kian vội vàng chỉ hướng Mark: “Đừng hướng ta tròng mắt nha, là hần muốn làm như vậy, cũng không phải ta.”

Mark không chút hoang mang nói: “Các người chính là bằng hữu, chẳng lẽ ta không thể thượng hần sao ? Phải biết rằng ở trong mắt những kẻ như chúng ta, Nicky chính là cực phẩm.”

“Người ngay cả bằng hữu của ta cũng không để vào mắt!” Shane nổi giận.(lí do zó zẩn quá anh ơi)

“Các người lại không cùng một chỗ, ta chẳng lẽ không thể sao?” Mark nghi hoặc nói.

“Nicky là đặc biệt! Mặc kệ có phải hay không hiểu lầm. Bên ngoài người nhiều như vậy, người vì cái gì cứ nhìn chăm chăm người của ta!”

Shane hét xong rồi, lại phát hiện Kian cùng Mark đều lộ ra một bộ khinh thường nhìn hần. Shane lập tức ý thức được hành vi của mình hoàn toàn phủ định lời nói lúc trước, hần do dự một hồi giải thích : “Ta không phải nói ta còn muốn cùng hần thế nào, ta không phải không có buông ra. Ta phản ứng thế này là bình thường , các người không hiểu đạo lý này sao?” (chỉ giải chém)

Kian xót xa nói: “Vậy mà người kêu đã buông tiểu tử đó ra ?”

“Được!” Shane bộ dáng đầy quyết tâm: “Ta không sao cả, người nghĩ muốn thượng hần liền thượng đi.”

Mark hưng phấn nói: “Nhớ những lời này nha.”

Thời điểm Gillian trở về, Shane liền trở nên rất ít nói . Hần vẫn phiền muộn buồn bực. Nghĩ đến Nicky cuối cùng sẽ có bạn trai, Shane không rõ đó là cái gì tư vị.

Đã khuya mới về đến nhà, Shane cùng Gillian phát hiện ông nội và bà nội cố ý vì bọn họ đã trải ga giường, vì bọn họ biết Kian cùng Mark không ở nơi này. Gillian nháy mắt nhìn Shane, Shane theo bản năng phản ứng lập tức che đầu nói chính mình uống hơi nhiều. Gillian không nói gì chỉ nhìn hần, Shane liền lấy cớ nghĩ muốn ói ra trốn vào phòng tắm.

Gillian trở lại phòng khách ngủ. Shane thì ngồi trong phòng tắm cả một đêm.

Buổi sáng năm giờ ông nội đã dậy đi tưới hoa, phát hiện Shane đang đợi hần.

“Tối hôm qua có người đến tìm ta sao?” Shane giả vờ hàn huyên vô tình hỏi.

“Ai sẽ tìm người?”

“Không có sao không?”

“Không ai tìm người nha. Người đang đợi người nào sao?”

Shane lắc đầu. Xem ra tối hôm qua Nicky không có tới, không biết hần thấy tin nhắn ta để lại trên đầu giường sẽ nghĩ thế nào? Như vậy lặng yên không đáp, là đồng ý làm bằng hữu sao?

Shane ngẩng đầu nhìn chỉ có mấy chục bước nữa là tới nhà Bourne, cố gắng giữ chân không được bước tiếp. Cuối cùng hần bỗng nhiên cấp chính mình tìm được một cái lý do: ta nói chính là làm bằng hữu tốt, cũng không phải vĩnh không gặp lại, đi coi bạn tốt có cái gì không đúng chứ. Nghĩ như vậy Shane liền bước thẳng tới nhà Bourne.

Eva đã tập thể dục về đang chuẩn bị bữa sáng, nhìn thấy Shane đi vào , nàng sửng sốt một chút.

Shane hướng nàng gật đầu vắn an, sau đó lập tức chạy tới phòng Nicky.

“Uy!” Eva gọi hần, “Nicky quay về Mĩ Quốc rồi !”

“Như thế nào có thể! ” Shane không tin nhìn về phía Eva, ta cùng hần vừa gặp nhau không lâu mà.

“Ngày hôm qua buổi chiều người vừa đi rồi, hần cũng đi luôn.” Eva nói.

“”

“Uy, người làm sao vậy.”

“Ta trở về.”

“Các người rốt cuộc sao lại thế này?”

“Chúng ta là bạn tốt.”

“Thiệt, hần cũng nói như vậy. Các người cũng không nói cho ta biết.”

“Tái kiến.”

Shane như người mất hồn đứng ở trên đường, sau đó nghiêng răng nghiêng lợi. Người so với ta còn tuyệt tình, ngay cả do dự một chút cũng không có.

12. Chương 12: Làm Sao Bây Giờ!

Bây giờ thực sự đã hỏng bét.

Mười năm lo lắng tựa hồ hần đều đã quên, chỉ nhớ rõ Trác Biệt Lâm lại dùng phương thức này xuất hiện gây cho hần bao phiền hà.

Không thể vui vẻ, cũng không đủ để khổ sở. Buồn bực khiến cho Shane liên tục vài ngày không thể nghỉ ngơi bình thường, hần cảm thấy được hôm nay thân thể không thoải mái chút nào. Uống hai viên thuốc ngủ, người khác thì hoạt động vào ban ngày, còn hần thì ngủ mê mệt.

Trác Biệt Lâm vẫn như lúc trước, nói đi là đi. Shane cứ nhiên rất muốn khóc.

Buổi tối hần bị Kian trèo lên giường lôi dậy.

Shane cố ý muốn ngủ tiếp.

Kian nghiêm túc nói: “Nếu người bị bệnh, liền lập tức đi bệnh viện; nếu người không bệnh, liền làm người bình thường ngay cho ta!”

“Ta làm sao không bình thường .” Shane phản bác.

“Biểu muội của ta không phải ngu ngốc, người đã vài ngày nay không bình thường . Người làm nàng đau khổ!”

“Ta làm nàng đau khổ cái gì? Ta làm cái gì ?”

Kian đâm vào đầu hần một quyền , Shane bưng mặt kinh ngạc nhìn hần. Kian nghĩ đến Shane sẽ đánh trả, kết quả Shane chính là bộ dáng ngây ngốc một hồi lâu, sau đó bỗng nhiên từ trên giường nhảy xuống.

“Ta tốt lắm.” Shane nói, “Đi, ta làm người bình thường, đi xuống lầu.”

Kian nhìn Shane nói: “Nói cho người một tiếng, Mark đi hẹn với Nicky .”

Shane ngừng cước bộ, kinh ngạc lúc sau hừ lạnh một tiếng. Hần vừa gặp Nicky hôm nọ, Nicky đã đi mất rồi.

Kian thấy hần không nói gì, còn nói: “Mark quả thực rất nóng lòng .”

“Hần thất vọng rồi .” Shane nói.

“Vì cái gì thất vọng, Nicky đã cùng hấn đi ra ngoài.”

Shane quay đầu lại nhìn Kian: “Cái gì?”

Tối nay Shane lại ngủ không được , hấn nghĩ đến lời nói của Kian.

Hấn cả đêm ngồi ở cửa sổ, thẳng đến qua đêm khuya nhìn thấy Mark đưa Nicky về.

Mark nhiệt tình cùng Nicky nói lời từ biệt, nhìn thấy hấn đi vào cửa, liền tính toán đêm nay phải tá túc nhà ông nội Shane một đêm.

Hấn vừa mới xoay người bỗng từ đâu nhảy ra một bóng đen. Cái bóng đen đứng cách hấn không xa.

“Người nào!” Thanh âm của Mark hơi run rẩy.

Người nọ đứng bất động.

Mark to gan bước về phía trước. Cái kia bóng đen kia liền đi theo hấn. Mark dứt khoát bất cứ giá nào , hấn xoay mạnh người bỏ nhào về phía bóng đen kia.

Shane bỗng nhiên bị Mark bỏ nhào tới quật xuống.

“Shane!” Mark kinh ngạc nhìn cái bóng ma quỷ chính là Shane, hấn bỗng nhiên phát hiện Shane mấy ngày nay dường như gầy đi rất nhiều.

“Ta đến quan tâm người hẹn hò thế nào rồi.” Thanh âm của Shane nghe như tiếng quỷ vọng lại.

Mark nhún nhún vai: “Hết thấy thuận lợi.”

“Như thế nào là hết thấy thuận lợi.”

“Người nếu quan tâm chuyện của ta, liền cho ta lên gác ngủ cùng đi. ta sẽ từ từ kể cho người.”

Một giờ sau Mark mệt mỏi trả lời câu chất vấn thứ 99 của Shane: “Ta tin tưởng lần tiếp theo nhất định có thể thượng hấn.”

“Là lần này người không có thành công?”

“Đương nhiên. Nếu thành công ta trẻ như vậy còn tới đây sao? Chúng ta từ lúc . . .”

“Được rồi, ” Shane cắt ngang hấn, “Cũng không có hôn hấn sao?”

“Vấn đề này người hỏi lần thứ mười rồi!”

“Là người trả lời không rõ ràng.”

Mark tức giận không thôi, “Ta mười lần đều nói không có, còn có một lần nói sai, người vẫn cứ dây dưa ta đến bây giờ sao!”

“Vì cái gì nói sai?”

“Người thật sự là thẳng diên!” Mark tức giận ôm đầu.

Shane lại mất ngủ, hấn nằm ở trên giường mấy giờ cũng không có buồn ngủ, đầu óc lúc ẩn lúc hiện, mắt mở to .

Thời điểm thái dương lên, hấn lập tức từ trên giường bật dậy, đứng ở trước cửa phòng khách chờ Gillian tỉnh dậy.

Gillian buổi sáng vừa mở cửa ra, liền nhìn thấy Shane cúi đầu xuống, biểu tình không hề có chút áy náy nào.

Gillian kinh ngạc nhìn hấn chờ hấn mở miệng.

“Thực xin lỗi.” Shane nói.

“”

“Chúng ta không thể kết hôn.”

“Lý do?” Gillian cố gắng thực bình tĩnh.

Shane không nói gì.

“Người có thể cho ta một lý do.”

“Ta không xứng đáng với người.”

“Người cảm thấy được người không xứng sao, lúc trước sao không vậy đi!”

“Ta làm không được. Thực xin lỗi. Nếu ta còn như vậy, sai lầm càng nhiều.”

Gillian cảm giận nhìn hắn.

Shane hạ môi thanh âm rất thấp nói: “Trác Biệt Lâm ~ hắn lại xuất hiện.”

Biểu tình của Gillian lập tức biến hóa: “Rốt cuộc ai là Trác Biệt Lâm?”

“Chính là ta không thể tổn thương hắn thêm nữa.”

“Vì cái gì?”

Shane lắc đầu không nói.

“Vì cái gì không thể yêu, ta nghĩ nếu Trác Biệt Lâm thực sự còn cô đơn, tại sao người không tấn công hắn. Rốt cuộc là vì nguyên nhân gì không thể yêu?”

“Hắn không phải con gái.”

Gillian mở to hai mắt rất nhanh tỉnh ngộ: “Hắn chính là Nicky, đúng hay không?”

Lông mày Shane nhăn lại, hắn đang khổ sở bỗng nhiên nói: “Ta nên làm gì bây giờ?”

Gillian đã quên chính mình đang phẫn nộ, nàng vỗ nhẹ vai Shane nói: “Đừng khổ sở.”

“Làm sao bây giờ?”

“Đây thật sự là một ví dụ rất buồn cười.”

“Phải”

“Người cảm thấy được người yêu Trác Biệt Lâm là vì cái gì?”

“ ”

“Người chờ hắn mười năm bởi vì hắn là một cô gái sao?”

“Ta không phải gay.” Shane nói lời vô ích.

Gillian kinh ngạc nhìn hắn: “Hắn là gay?”

Shane gật gật đầu.

“Người tại sao biết?”

“Hắn nói hắn yêu ta.”

“Người trả lời ra sao?”

“Chúng ta về sau chỉ làm bạn tốt.”

Gillian bỗng nhiên giơ tay tát cho hắn một cái: “Người đem mười năm của người biến thành một trò khôi hài. Tình cảm của người là diễn cho người khác xem sao? Hay là người thật sự không để ý! Shane mà ta thích không phải cái bộ dạng này!”

Gillian nói xong đem cửa phòng đóng lại.

Shane đang muốn đi, Gillian bỗng nhiên lại mở cửa ra nói: “Người nghe cho rõ . Ta sẽ không gả cho người. Ta nhìn lầm người , người không phải người ta cần.”

“A?”

“Là ta không nghĩ sẽ kết hôn với người!” Gillian hô.

Ông nội, bà nội Shane từ trong phòng bếp vươn đầu kinh ngạc nhìn bọn họ.

Lúc sau bọn họ phải dành cả ngày ngồi trong phòng ông bà nội giải thích lí do.

Cuối cùng hai người lấy lí do vì không tâm đầu ý hợp. Ông nội, bà nội mới an tâm.

Mark chưa hết giờ liền nhận được điện thoại của Shane.

“Buổi tối chúng ta hẹn gặp ở nơi nào?” Shane ở bên kia điện thoại nói.

“Please, ta buổi tối có hẹn rồi. Người không phải làm cho ta mỗi ngày cùng người đi.”

“Ta rất nhanh sẽ rời đi Dublin? Chẳng lẽ người không nên quý trọng thời gian ngắn ngủi chúng ta còn có thể gặp nhau sao?”

“Người mỗi ngày nói phải đi, cũng vẫn không đi!”

“Người không hoan nghênh ý tứ của ta?”

“Ta buổi tối hẹn người đến nhà. Người nghe nha, buổi tối hôm nay không được!”

Buổi tối. Nghe được chuông cửa vang lên, Mark cao hứng phấn chấn đi mở cửa, trước cửa lại là hai gã không ngờ tới. Mark vội vàng đóng cửa, Shane lại tiến vào ngay.

“Xem ra hần là thực không chào đón chúng ta đến.” Kian theo ở phía sau nói.

Mark buông tay cầm cửa ra, tức giận nhìn hai người kia đang hướng đến mũ thực hần chuẩn bị: “Các người nếu phá hủy việc tốt đêm nay của ta. Các người liền lưu lại một kẻ giúp ta!”

Shane cùng Kian bởi vì này câu cầm đều thiếu chút nữa rơi xuống: “Người ngay cả bằng hữu cũng không buông tha?”

Nicky rất nhanh đã tới, sau lưng hần là một cái cây kẹp vẽ lớn, đối với Mark rất lịch sự.

Khi nhìn đến ở trên còn có Shane cùng Kian, Nicky có chút kinh ngạc, hần dừng lại do dự trong chốc lát.

Mark nắm bờ vai của hần hướng trong phòng đi: “Đừng để ý đến bọn hần.”

Shane xa xa nhìn thấy Nicky đem bức tranh trong cây kẹp vẽ lấy ra đưa cho Mark xem, mà Mark cũng là một bộ ra vẻ đạo mạo đối với bức tranh chỉ trở. Shane liền lôi kéo Kian ngồi vào ghế sofa đối diện bọn họ. (2 thằng đều =))

Nhìn đến bọn ngồi lại đây, Nicky bắt đầu có vẻ cẩn thận, Mark lộ ra sắc mặt giận dữ.

“Người có thể hiểu cơ bản ý tứ của bức tranh?” Mark nói.

Nicky gật đầu.

“Nếu tán thành, trong khoảng thời gian ngắn phải hoàn thành những bức khác cùng thể loại, người có thể chứ?”

Nicky lại gật đầu: “Không thành vấn đề.”

Shane nói leo vào: “Phong cách gì, các người đang nói chuyện công việc sao?”

Mark không để ý tới hần, Nicky không được tự nhiên đối hần gật gật đầu.

“Ta xem xem.” Shane vươn tay, Mark hung hăng đẩy tay hần ra, ánh mắt lại nhìn Nicky nói: “Ngẫu hứng vẽ luôn cho ta một bức đi.”

“Hảo.”

Kian bày ra một bộ dáng thực nhàm chán, hần đề nghị: “Ta đề nghị chúng ta cùng nhau uống chút rượu, tán gẫu cái gì hoặc xem cái gì.”

Shane đột nhiên hỏi: “Người bắt đầu mối quan hệ làm ăn với Mark khi nào?”

Mark trả lời Kian: “Muốn xem cái gì?”

Nicky trả lời Shane: “Ngày hôm qua hẳn tìm ta nói công ty hẳn cần một bức tranh chính thể”

“Nga, người không phải quay về Mỹ Quốc sao?”

“Vốn là định trở về.”

“Như thế nào lại đã trở lại?”

“Này.”

—

Mark đem bình rượu đặt ở giữa bọn họ . Hai người cũng không quay lại nhìn hẳn.

“Uống rượu!” Mark nói.

“Chúng ta đều xem qua tranh của người vẽ.” Kian bắt đầu tìm đề tài, hẳn đối Nicky nói.

“A? Bức tranh nào?”

“Bức tranh trong vali của người.”

Nicky lập tức hồng từ cổ lên mặt.

Kian vẫn thản nhiên: “Thời điểm người vẽ tranh đó, cái người người tưởng tượng đó là ai?”

“Ngô ~, Spider Man.”

“Nga, người thích Spider Man?”

Mark nói: “Ta như thế nào cảm thấy được người trong tranh đó không phải Spider Man?”

Shane bỗng nhiên nói: “Ta cũng thường xuyên ảo tưởng cùng Marilyn Monroe* một chỗ.”

Nicky nhìn hẳn một cái.

Kian trừng mắt nhìn Shane: “Trừ bỏ Trác Biệt Lâm ra, ta như thế nào chưa từng nghe người nói thích ngôi sao nào khác?”

“Ta kỳ thật thích rất nhiều.” Shane nói.

Kian lại hỏi Nicky: “Chúng ta đều biết người chính là Trác Biệt Lâm năm đó. Người có thể nói người lúc ấy vì cái gì làm như vậy không?”

Nicky nhất thời không biết làm sao.

“Đừng khẩn trương, các người không phải đã hiểu lẫn nhau sao? Mọi người coi như cái trò cười đi.”

Nicky trả lời: “Chính là chưa kịp nói.”

“Người lúc ấy có phải hay không đối với Shane động tâm .”

Nicky rất không tự nhiên cười cười.

“Lúc trước người có biết người thích nam nhân không?”

Nicky lắc đầu.

“Hẳn là người yêu thứ nhất hôn người đi?”

Nicky gật đầu.

“Đó không phải nói người trở thành gay, là Shane một tay tạo thành a?”

Nicky lấp bắp kinh hãi vội vàng lắc đầu.

Shane trừng lớn mắt nhìn Kian thao thao bất tuyệt nói chuyện.

-Marilyn Monroe (1 tháng 6 năm 1926 – 5 tháng 8 năm 1962), tên thật là Norma Jeane Mortensen, là một diễn viên, biểu tượng *** và hình tượng popnổi tiếng của thế kỷ 20.

13. Chương 13: Thử Một Lần

“Người giả trang thành nữ hài tử thực thành công.” Kian nói, “Lúc ấy chúng ta cũng không thể nhận ra.”

Nicky không nói gì, lời này của Kian nghe không hiểu là khen ngợi hay là châm chọc.

“Ta đoán cho dù là hiện tại người vẫn có thể cải trang rất giống.” Kian còn nói.

Mark nhìn về phía Kian: “Hắn còn muốn cải trang làm nữ nhân sao?”

“Ta nói chính là nếu hắn muốn, hắn có thể trang mà.”

“Hắn vì cái gì phải muốn?”

“Ta chỉ là nói một cái giả thiết.”

“Đề tài của người thật sự là nhàm chán.”

“Ta chỉ dùng phương thức này để giải thích rằng Nicky lớn lên rất đẹp.”

“Cái này chúng ta đều nhìn ra được.” Mark nói xong quay đầu hỏi Nicky: “Người đã từng có mấy bạn trai?”

“Ta?” Nicky vừa bị vấn đề kia làm hắn thực xấu hổ, nghe Mark bỗng nhiên hỏi như vậy lại càng không tự nhiên đứng lên.

“Đúng, nói một chút.”

“Còn chưa có.” Nicky lắc đầu.

“Thật không?” Mark đem Nicky bên người Shane giật ra, đặt mông ngồi vào giữa bọn họ, “Thật sự sao? Người vẫn chưa từng có bạn trai?” Mark hưng phấn hỏi, miệng cơ hồ muốn dán vào mặt Nicky.

Shane nhìn thấy ánh mắt của Mark, liền tưởng tượng đến một con ruồi nhặng.

“Người tại sao đến bây giờ còn không có bạn trai? Người không có vấn đề gì đi.” Mark đối với vấn đề này cảm thấy rất hứng thú.

Nicky kinh ngạc nhìn Mark, không thể tưởng được hắn có thể nói ra như vậy.

Mark xin lỗi cười cười: “Ta không phải hoài nghi người không bình thường. Như vậy để ta tới làm bạn trai người được không?”

Bộ dáng Nicky băn khoăn không biết như thế nào cho phải, càng thêm không thể nào trả lời. Mark cười vỗ vỗ bờ vai của hắn: “Tiểu tử, mọi người hay nói giỡn mà thôi, người như thế nào còn tưởng là thật.”

Kian này giờ thờ ơ lúc này mới chen vào nói: “Không nghĩ tới Mark người còn đối với người như thế cảm thấy hứng thú.”

“Loại người như vậy?” Mark khó hiểu nhìn hắn.

“Nếu là ta sẽ không nguyện ý đi trên choker nữ, bọn họ sẽ rất khó khống chế. Sẽ đem sự dụ dỗ về *** của người thành tình yêu không trung thành.”

Nicky lúc này bỗng nhiên nói chuyện: “Không có tình yêu như thế nào sẽ có ***.”

Kian và Mark cùng nhau trừng lớn mắt nhìn hắn: “Người là người ngoài hành tinh hả!”

Nhìn thấy phản ứng của bọn họ, Nicky cười cười nói: “Ý của ta là, làm sao phân chia rõ ràng.”

“Cái gọi là tình yêu, chính là làm cho người ta phải đau khổ. Mà.”

Nicky hiển nhiên không đồng ý với quan điểm này: “Thật sự chính là như vậy sao?”

“Đương nhiên không phải. Trong phim ảnh cũng rất tốt đẹp.” Mark nói.

Nicky lắc đầu: “Các người không thật tâm đối xử, thì làm sao có được hạnh phúc?”

“Hạnh phúc?” Kian cười to.

Mark còn chăm chú đối Nicky nói: “Tình yêu ai cũng không dám nói chính mình có thể nắm chắc vĩnh viễn. Không ai nguyện ý chân thật đối mặt để trả giá chính là thương tổn. Thậm chí không ai có thể cam đoan chính mình không mắc sai lầm, lại càng không muốn nói cái gì tin tưởng đối phương.”

Nicky trả lời rất nhanh: “Ta sẽ không buông tha trước.”

“Cho dù người sẽ không buông tha, chính là nếu đối phương sẽ tự buông tha?”

“Vậy không phải chỉ ta sai lầm. Ít nhất, ta cũng nỗ lực.”

Nghe xong lời Nicky nói, Mark nở nụ cười một chút nhìn về phía Kian, Kian tỏ vẻ chính mình cũng không có gì để nói.

Nicky còn nghiêm túc nói: “Nếu chúng ta cũng không chịu buông tha trước. Như vậy liền đạt tới vĩnh viễn.”

“Uống rượu.” Kian đem ly rượu Martini đến trước mặt Nicky. Đề tài liền chấm dứt.

Nicky cầm lấy chén rượu liếc liếc mắt nhìn Shane. Shane ngồi một bên cũng không nhìn hắn. Nicky nói những lời này, chính là lời mười năm trước Shane đã từng nói. Nicky ở trong lòng âm thầm thở dài, hắn còn nhớ rõ không?

“Chúng ta liền thề đi, chúng ta là người duy nhất của nhau.”

“Cái này người có thể tin tưởng sao?”

“Ta tuyệt đối sẽ không bỏ người, trừ phi người buông tay ta trước!”

“Người không bỏ rơi ta, ta như thế nào có thể buông tha cho người?”

“Người thấy liền đơn giản như vậy. Chúng ta ai cũng không buông tha trước, tự nhiên sẽ làm người duy nhất của nhau đến vĩnh viễn.”

Chúng ta thề đi.

Hảo.

Hắn còn nhớ rõ không? Nicky chăm chú nhìn Shane hồi lâu, Shane vẫn là không nhìn qua. Mark huých ly rượu của Nicky. Nicky đi theo hắn cùng uống.

Kian lại bày ra một bộ thực nhàm chán: “Chúng ta cùng chơi trò chơi được không?”

Mark nói: “Người làm cái gì?”

“Ta hỏi, chỉ một người trong các người được trả lời, mặt khác người còn lại phán đoán hắn nói chính là thật hay là giả. Nếu nhất trí cho rằng hắn nói dối, hắn nhất định phải uống cạn một ly rượu.”

“Ta phải nhìn xem ta có nhiều rượu cho người chơi trò này không.” Mark nói xong đứng lên tiến vào phòng bếp. Nicky cùng Shane trong lúc đó không hề có chướng ngại vật, lại vẫn là bảo trì ngồi nguyên dạng, ai cũng không nói.

Kian nhìn kẻ này lại liếc kẻ kia: “Các người.”

Hai người đều nhìn về phía hắn chờ hắn nói tiếp. Kian lại khoát tay cái gì cũng không nói.

Mark một hồi lâu cũng không trở lại, Kian lại hỏi: “Các người.”

Hai người cũng không ngẩng đầu.

“Các người thật sự có thể làm bằng hữu?” Kian rút cục hỏi ra được.

“Phải” Shane nói.

Nicky thấy Kian nhìn về phía mình, hần liền cũng gật gật đầu.

“Thật khó nha, các người cả hai đều có thể như vậy bình thường.” Kian thở dài.

Nghĩ nghĩ, Kian lại hỏi Nicky: “Người là dùng phương pháp gì để mê hoặc Shane mười năm liền.”

Nicky hồi lâu không nói, Kian cảm thấy hỏi vấn đề này thực không đúng thời điểm, Nicky lại nói: “Vì sao người không hỏi Shane.”

“Tiểu tử này ta đã hỏi hết rồi .”

“Hắn nói cái gì.”

“Người vì cái gì không trực tiếp hỏi Shane.” Kian cũng học theo ngữ khí của Nicky.

Mark ôm mấy bình rượu quay trở lại.

Kian liền bắt đầu trò chơi của hắn: “Thứ nhất hỏi Mark trước, nếu đêm nay cho người lựa chọn một người trong số chúng ta qua đêm, người sẽ lựa chọn ai?”

Mark khoa trương nhếch miệng cười: “Vấn đề này rất xấu hổ đi.”

“Đều nói là trò chơi .”

“Hai kẻ các người ta đương nhiên không thể tuyển, chỉ có chọn Nicky .”

Kian hỏi Nicky: “Người cảm thấy được hắn nói là thật không?”

“Không phải.” Nicky vội vàng lắc đầu.

“Shane đâu?”

“Hắn nói chính là lời nói dối.” Shane trừng mắt với Mark nói.

Mark kinh ngạc nói: “Ta nói rõ ràng là thật, bọn họ nói phủ nhận là có thể phủ nhận sao? Đây căn bản không công bằng!”

“Uống rượu đi.” Kian đảo ly rượu Martini hướng Mark.

Mark trừng mắt với Kian nói: “Người có biết ta chính là nói thật.”

“Ta biết. Nhưng bọn họ nói là giả, người phải uống.”

“Trò chơi này tính kiểu gì vậy!”

“Uống đi, tuân thủ quy tắc.”

Mark uống hết ly rượu, sau đó vươn đầu lưỡi.

Kian lại hỏi Nicky: “Vấn đề của người cùng Mark giống nhau, người sẽ chọn ai trong chúng ta ?”

Nicky xấu hổ nói: “Đổi vấn đề đi.”

“Chính là trò chơi, đừng quá cho là thật.”

“Không lựa chọn ai được không.”

“Phải chọn một người trong số chúng ta.” (thằng đều =)

Nicky không nói gì.

Mark cổ vũ hắn: “Vậy người liền tuyển ta.”

“Dù sao cũng là trò chơi, vậy chọn Mark đi.” Nicky liền nói thế.

“Mark người cảm thấy hấn nói chính là sự thật sao?”

“Thật sự.” Mark lớn tiếng nói.

“Shane đâu?”

Shane trừng mắt nhìn Kian nói: “Vì cái gì người luôn đặt vấn đề?”

Kian không để ý tới hấn nói: “Kể tiếp mới đổi người hỏi. Hiện tại sẽ phán đoán xem đáp án là thật hay giả!”

Shane còn chưa trả lời, bỗng nhiên chuông đã reo lên.

Mark kinh động đứng lên. Hấn đứng thẳng bất động trong chốc lát, nhìn đồng hồ quả quýt trên tường, không hề động.

“Người như thế nào không đi mở cửa?” Kian kỳ quái nói.

Mark lập tức đi đến, nhìn cửa chầm chầm, lập tức mở cửa ra. Ngoài cửa một nam tử ngã vào, Mark chạy nhanh đem hấn ôm lấy.

“Kevin!” Kian cùng Shane ngồi trên sofa giật mình đứng lên.

Kevin hiển nhiên thần trí không rõ, giống như đã uống rượu ngồi phịch ở trên người Mark: “Hãy giúp ta một lần.”

Mark do dự đỡ hấn đứng thẳng.

“Giúp giúp ta.”

Kian cùng Shane tiến lên: “Không được! Mark sẽ không cho ... nữa người đi đi!”

Kevin kinh hoảng nhìn thấy hai người đang hùng hổ tiến đến, Mark lập tức ôm lấy hấn ngăn trở Kian cùng Shane.

“Ta đem hấn đi xuống.” Mark đối với hai bằng hữu nói, ôm Kevin đi ra cửa.

“Người nhớ kỹ giáo huấn! Đừng cho hấn tiền nữa !”

“Ta biết.” Mark đáp ứng ôm Kevin đi xa.

Kian cùng Shane trở lại ghế sofa. Shane cũng không thèm liếc Nicky một cái, hiển nhiên một bụng tức giận.

“Người kia là ai?” Nicky hỏi.

Kian còn chưa mở miệng Shane liền cứng nhắc nói: “Mối tình đầu của Mark.”

“Nga, bọn họ làm sao vậy?”

“Mặc kệ bọn họ làm sao, ở trong lòng Mark hấn so với người trọng yếu hơn nhiều!”

Nicky lấp bắp kinh hãi: “Vì cái gì lấy ta cùng hấn so sánh chứ?”

“Người đương nhiên không thể cùng hấn so sánh!”

“Cái gì!”

“Đối với Mark, hấn là tất cả. Người chính là đồ chơi ngẫu nhiên cho hấn mà thôi.”

Nicky tức giận lao đến chỗ Shane.

Kian lập tức lui lại: “Ta đi ra ngoài xem Mark.”

Nicky chạy vội tới trước mặt Shane: “Người ~ không hiểu cái quái gì cả!”

Shane không tránh không né cũng không nhìn hấn.

Thanh âm Kian đóng cửa rồi đi truyền đến. Nicky liền lập tức im lặng , bởi vì trong phòng chỉ còn lại có hân cùng Shane .

Hai người nhất thời cũng không mở miệng nói chuyện, chính là mặt đối mặt.

Cuối cùng Shane đánh vỡ sự im lặng kì quái nói: “Thực đáng tiếc việc tốt đêm nay đã bị phá hủy.”

“Ta tìm đến Mark là bởi vì chúng ta có quan hệ công tác muốn nói, hơn nữa hân là bằng hữu của người.”

“Phải ở buổi tối bàn bạc sao? !” Shane xoay người ngồi lên ghế sofa.

Nicky do dự trong chốc lát ngồi xuống bên người hân: “Đây là thời gian hân định sẵn.”

“Nếu hân muốn lên trên giường bàn bạc, người cũng sẽ đồng ý sao?” Shane nói xong lại tiến xa khỏi Nicky một chút, không nghĩ tới Nicky lại lập tức dựa vào hỏi: “Người làm sao vậy?”

Shane trừng mắt nhìn hân: “Người thế nhưng cùng với Mark.”

Nicky cắt ngang hân: “Vừa rồi đó là trò chơi, chính là vui đùa.”

Shane cười lạnh một tiếng không nói gì.

Nicky đem một bàn tay đặt ở trên đùi Shane: “Ta nói đó không phải là thật.”

“Không cần giải thích, cùng ta có quan hệ gì đâu.” Shane nói.

“Vậy người vì cái gì sinh khí chứ? Là người nói chúng ta chỉ làm bạn tốt!”

Shane chẳng những không khó xử ngược lại rất hợp tình hợp lí nói: “Loại cảm tình này, không nhất phải thế này thế nọ, người làm sao có thể dễ dàng hạ thấp bản thân? Như thế nào có thể xoay người cùng người khác mua vui luôn?”

“Ta đây phải làm như thế nào? Nghe xong lời chia tay của người ta cả ngày lấy lệ rửa mặt, cực kỳ bi thương sao?”

“Nếu người đã từng có tình cảm, sẽ cần một quá trình từ từ giải thoát. Tóm lại người như vậy là không đúng !”

“Ta không nghĩ cái này cần có quá trình.” Nicky nói xong đem tay kia cũng đặt ở trên đùi Shane, “Ta không nghĩ sẽ tiếp tục chờ đợi trong cô đơn.”

Ánh mắt Shane nhìn chằm chằm cánh tay của Nicky đặt trên đùi mình: “Người đây là đang khiêu khích ta sao?”

Nicky lập tức liền cười khê ra tiếng: “Nếu người không thích, liền đem ta hất ra đi.”

“Người nghĩ rằng ta và người sẽ không làm như vậy sao ?” Shane nắm lấy tay Nicky , trên mặt Nicky tươi cười lập tức tiêu thất, là một bộ dáng thất vọng. Nhưng Shane hồi lâu không có buông tay, đương nhiên cũng không có đem hân đá văng ra.

“Hôn ta đi.” Nicky nhẹ nhàng nói.

Shane không nói gì.

“Ta còn là người đầu tiên người hôn mà.”

“”

“Có lẽ cảm giác hiện tại người cũng sẽ thực thích.”

“Bước tiếp theo người không phải sẽ nói chúng ta have *** đi.”

“Tại sao lại không chứ.”

Shane chậm rãi phe phẩy đầu không nói cái gì. Nicky bỗng nhiên tiến lên hôn Shane, Shane kinh ngạc là lúc cánh tay của Nicky lớn mật chạm đến giữa hai chân hân, nắm vật gì đó dưới quần.

Shane quay người ... Tránh đi nụ hôn của Nicky, khê quát một tiếng: “Buông tay.”

Nicky lại tiến vào trong lòng ngực Shane nói: “Shane, chúng ta thử một lần, được chứ ~. Có lẽ người thật sự sẽ thích.”

Thanh âm của Nicky rất thấp rất nhẹ, tràn ngập vô hạn hướng tới muốn kích thích màng tai, vật gì đó của Shane trong tay Nicky đột nhiên căng lên. Nicky cảm giác được , hần bắt đầu chuyển động cổ tay tại đó.

Shane mở miệng: “Người thật sự là cái tên cuồng sắc! Thật khó tin tưởng người sẽ vì ta thử vững mười năm.”

“A, người không tin sao? Vậy đến nghiệm một chút đi.” Nicky thuận thế nói.

Shane cúi đầu thấy Nicky đang chôn mặt ở trong cổ mình, chỉ có thể nhìn thấy môi hần hơi mở ra, Shane phát hiện chính mình rất muốn hôn lên. Hần mở rộng cổ áo sơ mi theo góc độ này có thể thấy rất sâu bên trong, đúng là một cảnh tượng hấp dẫn, Shane cảm giác có mối lửa ở trên người hần đang thiêu cháy.

“Là người chủ động.” Shane nói xong chậm rãi tiếp cận, “Nhưng là ta phải ở trên nha.”

Nicky đỏ mặt gật đầu.

Shane vuốt ve chân Nicky sau lớp quần bò, rắn chắc mà co dãn: “Kỳ thật người thực gọi cảm, cực kì khuê gợi.”

Nghe được Shane đối với mình khen ngợi, Nicky liền cười thực mị liếc mắt nhìn hần.

“Nhưng là, ” Shane cắn răng còn nói: “Chúng ta làm cũng không nói lên cái gì. Không có nghĩa là ta thay đổi chủ ý cùng với người làm người yêu .”

“Người?” Nicky kinh ngạc nhiên một chút lập tức không cao hứng .

Shane kiên quyết nói: “Là người yêu cầu chúng ta thử một lần. Ý nghĩ của ta đều nói xong rồi, làm cùng hay không là do người quyết định, .”

Nicky tức giận một hồi lâu cuối cùng vẫn là nói: “Làm” .

Shane hưng phấn đem Nicky đặt ở dưới thân: “Hảo, đêm nay chúng ta đi chỗ nào? Nhất định phải tìm nơi nào bảo đảm không ai quấy rầy.”

“Kia ~” Nicky đang tự hỏi, Shane lại vội vã hôn lên , hoàn toàn không rụt rè như vừa rồi.

Trong lúc nhất thời hai người đều cực kì bị kích thích.

14. Chương 14: Kim Hãm Đi!

Ta dĩ nhiên thật sự có thể đối với hần sinh ra ý nghĩ mãnh liệt như vậy. Tay Shane một bên sờ loạn trên lưng Nicky, một bên nghĩ như vậy .

Kỳ thật ý nghĩ này sớm đã có, bởi vì Nicky rất đẹp, thực dễ dàng khiến cho hần xúc động . Chính là hần không thể không suy nghĩ đến hậu quả sau này.

Hiện tại, Kim hãm đi. Nhưng không chế không được .

Quần bò của Nicky dính sát trên lưng, trông nó rất hoàn hảo, Shane loạn cào một mạch cũng không tìm được khe hở đủ để cho tay vào, nghĩ không buồn cởi cả nút áo nữa. Hần buồn bực đứng dậy nhìn chằm chằm Nicky, ánh mắt rất hàm súc ý tứ trách cứ Nicky mặc quần áo rất chi bất tiện.

Nicky cười yếu ớt thực nhẹ nhàng liền giải khai đai lưng của Shane. Shane càng điên rồ: “Đem của người cởi đi!” Shane vỗ mông Nicky.

“Bọn họ rất nhanh sẽ trở về.” Nicky cười nói.

Shane từ trên người hần đứng lên: “Đi, chúng ta hiện tại liền rời luôn chỗ này.”

Cửa bỗng nhiên mở ra, Mark cùng Kian còn đang tranh luận tiến vào. Shane vội vàng buộc đai quần. Trừng mắt buồn cười nhìn Nicky.

“Tiểu tử này không thể giúp!” Kian chỉ vào Mark đối Shane nói.”Hắn cứ nhiên đem thẻ tín dụng của mình đưa cho Kevin.”

Mark lập tức cãi lại: “Kia không phải thẻ tín dụng, chính là một thẻ tiết kiệm tiền nhỏ, bên trong không có bao nhiêu tiền.”

“Vậy cũng không cần đưa cho hắn, người liều mạng kiếm tiền là vì cung ứng hắn hít thuốc phiện sao!”

Mark liền không nói gì.

Shane đang buộc đai lưng mới để ý hai bằng hữu căn bản là không chú ý đến hắn.”Kevin đi rồi sao?” Shane hỏi.

“Tiền tới tay , hắn còn lưu lại làm cái gì!” Kian tức giận trừng mắt nhìn Mark.

“Vậy đêm nay lại không ai bồi Mark .” Shane nói.

Kian quay đầu nhìn Shane: “Người cứ nhiên lại quan tâm cái này.”

“Nếu y lấy tiền của Mark, vậy tại sao không ở lại bồi hắn một đêm, cũng nên tỏ vẻ cảm kích một chút.”

“A ~, ” Kian nghe ra ý tứ trong lời nói của Shane, “Người nghĩ Kevin là đi bán thân sao?”

Sắc mặt Mark lập tức trở nên rất khó coi. Không có tranh luận nữa xoay người đi vào phòng.

“Ta sẽ không hiểu được , người yêu đầu tiên lại khó quên được như vậy sao? Tình nguyện đem chính mình biến thành tên ngốc.” Kian lớn tiếng nói.

Mark ‘phanh’ đóng chặt cửa phòng ngủ.

“Đừng nói nữa, chúng ta đi thôi.” Shane đối Kian nói, đồng thời quay đầu lại nhìn thoáng qua Nicky. Nicky lập tức đuổi theo hắn.

Kian nhìn thấy Nicky: “Thật hy vọng Mark có thể yêu thương người.”

Bọn họ đi xuống dưới lầu, cùng tiến lên con xe jeep cổ của ông nội Shane. Kian ngồi vào vị trí phó lái.

Shane nhìn vào kính chiếu hậu thấy Nicky, quay đầu đối Kian nói: “Trước tiên đưa người về nhà.”

“Chúng ta đêm nay liền như vậy quên đi sao?” Kian nhìn Shane nói.

Shane không hiểu được: “Như thế nào?”

“Chúng ta đi quán bar thế nào?”

Shane nhìn qua gương chiếu hậu có thể thấy được phần góc áo Nicky đã bị tháo nút, Shane liền đối Kian nói: “Không được. Để hôm nào đi.”

“Hôm nào? Chúng ta hẳn là muốn biết Kevin lấy tiền của Mark làm cái gì? Ta biết hắn đi quán bar nào.”

“Hắn còn có thể làm cái gì, đơn giản là mua thuốc phiện.”

“Ta tất nhiên không thể tin tưởng. Hút thuốc phiện bảy năm thì hắn sớm đã chết .”

“Vậy người cho rằng hắn làm gì?”

“Đi rồi nói sau!”

Nicky ra hiệu đi cùng bọn họ. Ba người liền bàn bạc kế hoạch vào quán bar gay.

Đi vào quán bar , Kian đối Shane nói: “Ta thấy hai ta phải tỏ vẻ thân thiết một chút. Để tránh bị mấy tên ở đây dây dưa.”

“Người muốn chúng ta giả trang làm tình nhân?”

“Đúng.”

“Còn Nicky làm sao bây giờ?”

“Không cần lo lắng thay cho hắn. Bọn họ chính là đồng loại của hắn, có người câu dẫn hắn, hắn mừng còn không kịp đi.”

Shane không nói gì, cùng Kian kề vai sát cánh tiêu sái đi vào. Chốc chốc lại quay đầu lại liếc Nicky ở phía sau. Đi lại trong hành lang nhỏ một thân tiểu tử cũng cảm thấy hứng thú, có người lơ đãng huyết sáo một cái, Nicky cũng coi như quy củ, thỉnh thoảng đối ai đó cười một cái, lại còn thủy chung đi theo Shane.

Ba người chọn ra một vị trí trống ngồi xuống. Nhìn ngó xung quanh. Cuối cùng Kian đề nghị bọn họ phân công nhau cẩn thận tìm xem. Nơi này cũng không đông người lắm.

Ba người phân công nhau lúc sau, Shane cùng Nicky ở phía khuất sân khấu gặp nhau. Âm nhạc cùng ánh đèn không ngừng biến ảo, bọn họ thấy rất nhiều người trốn ở chỗ này thân thiết. Shane kéo Nicky đem hắn đổ lên tường. Cánh tay theo áo sơ mi của Nicky tiến vào, vừa đụng đến trước ngực, Shane hưng phấn nhéo một chút. Nicky bị đau sợ hãi kêu một tiếng, oán hận nhìn hắn. Shane dùng sức xả quần Nicky, lập tức tháo ngay mấy cái khuy cài, Nicky rất nhanh tự mình cởi bỏ. Shane một mặt đem chướng ngại vật phía dưới kéo, một mặt sờ soạng giữa hai chân Nicky, cực kì hưng phấn. Nicky ôm chặt lấy hắn: “Không nên chạm xuống phía dưới, nơi này thiết nhiều người nhìn thấy a~.”

Nghe được Nicky nói như vậy, Shane lập tức hướng hai bên nhìn, quả nhiên thấy một đôi tình nhân đang chỉ trỏ mình, cùng nhau nhìn chằm chằm bộ vị đang phơi bày ra của Nicky. Shane lập tức đem quần Nicky kéo lại, một bộ hung hăng nhìn hai kẻ kia.

Hai kẻ kia cũng không ngại, một trong hai người còn cười nói: “Nếu các người sợ bị nhìn, phải đi lên lầu đi.”

Shane nghe vậy ngẩng đầu hướng lên lầu nhìn lại, chỗ đó quả nhiên rất kín đáo, hắn lập tức bế Nicky từ sau sân khấu lên cầu thang.

Trên lầu cũng không có gì đặc biệt mấy, kỳ thật cũng là một chỗ ghế ngồi của quán bar, đơn giản là treo rất nhiều màn trang trí, là địa phương tốt cho những người thích vui vẻ mà lại thẹn thùng.

Shane tìm được một chỗ ngồi, dùng màn vây quanh, xoay người lao về phía Nicky.

“Kian có thể hay không vội vã tìm chúng ta?” Nicky hỏi.

“Mặc kệ hắn, để cho hắn chờ hai mươi phút hắn là không có gì.”

“Người cho rằng chúng ta hai mươi phút đủ dùng sao?”

“Không đủ dùng!” Shane nói giọng kiên quyết, “Nhưng trước mắt thỏa mãn rồi nói sau.”

Hai người đang chuẩn bị, bỗng nhiên nghe được thanh âm Kian ở phía bên kia.”Shane~!”

Shane từ trong màn lộ đầu ra, phát hiện Kian cách bọn họ không xa, hơn nữa lập tức liền thấy ngay hắn.

“Cuối cùng tìm được người! Mau tới!” Kian hướng hắn ngoắc, “Ta phát hiện Kevin.”

Shane bắt đầu dĩ thất đại lưỡng đi tới.(haha~ hnay người tháo đai lưỡng mấy lần rầu =))

Bọn họ dọc theo cầu thang đi xuống dưới, Kian bỗng nhiên nhú mày: “Người như thế nào ở bên trên, người đi lên đó tìm kiếm Kevin sao?”

Shane đành gạt đầu.

“Không biết Nicky đi đâu tìm nữa.”

Shane không nói gì, quay đầu lại xem, Nicky còn chưa có theo kịp.

Bọn họ đi xuống cầu thang, tiến lên phía cầu thang rộng bên kia. Đi đến khu phòng cho thuê. Kian đứng bên cạnh cửa, ý bảo Shane hướng bên trong xem.

Cánh cửa vừa hé mở liền nhìn thấy Kevin đang dựa trên người một gã đàn ông, một bộ dáng quyền rũ. Shane lập tức nhăn mày.

“Hắn đang làm việc thôi.”

“Ta nói rồi hần là đi bán thân.”

“Mark biết rồi có thể chịu được sao ?”

“Hần có lẽ trong lòng đã rõ ràng. Chính là thật đáng giận. Tiểu tử này lừa hần nhiều tiền như vậy. Mark sao lại ngốc thế chứ !”

Có người đưa cho Kevin cái gì đó, hần đặt ở trước mũi ngửi, sau đó tựa vào sofa. Người kia tiến lên ôm hần, Kevin liền cười nói hòa theo, cùng người nọ ngã vào sofa, người nọ ở trên người hần làm tình theo tiết tấu nhạc đang mở.

Nghĩ đến Mark nhiều năm như vậy cố giữ bộ dáng kiên cường, Shane rất tức giận “đương” một tiếng đá văng cái cửa. Trong phòng mọi người nhìn về phía hần.

“Tiểu tử nguoi!” Shane chỉ vào Kevin trợn mắt lên.

Trong phòng có mấy người hướng hần vọt tới, Kian chạy nhanh đem Shane kéo ra ngoài.

“Đây là bằng hữu của ta.” Kevin ngăn trở mấy người kia, vội vàng chạy đến cửa.

Hần đuổi theo Shane cùng Kian: “Không được nói cho Mark! “

Shane xoay tay lại cái một tát, Kevin liền lui về phía sau: “Người coi Mark là cái gì? Là cái máy rút tiền của người sao?”

Kevin bưng mặt nói: “Chúng ta không phải tình nhân. Ta tự mình giải thích cho hần.”

“Vậy người vì cái gì còn sợ Mark biết? Vậy người vì cái gì còn ngửa tay đi xin tiền hần? Người rõ ràng biết Mark đối với người là cái bộ dạng gì. Người như thế nào có thể làm thương tổn hần!”

Kevin nhìn thấy Shane phẫn nộ nói không ra lời.

Kian lúc này nói: “Mặc kệ người như thế nào. Chúng ta hy vọng người về sau sẽ không tìm Mark, không cần tái quấy rầy hần. Bằng không chúng ta có biện pháp cho người mất mặt!”

Hai người thở phà đi xuống lầu.

Kian vỗ vỗ bả vai Shane: “Chúng ta rời đi thôi. Nicky ở đâu nhỉ?”

Shane lúc này mới phát hiện Nicky lúc này không theo kịp. Hần chạy nhanh lại chỗ vừa này tìm kiếm, ở sau sân khấu hay trên lầu hai đều không thấy bóng dáng Nicky. Bỗng nhiên Kian vỗ vỗ chỉ cho hần nhìn một chỗ khuất.

Hai người cẩn thận ngó xem, dường như đôi đang thân mật kia có một người là Nicky.

“Chúng ta đi thôi.” Kian nói, “Xem ra hần tìm được chỗ vui chơi. Chúng ta vẫn là tự mình đi thôi.”

Shane lại xông lên , một quyền đánh tới người kia, lùi người ở bên trong ra xem. Quả nhiên là Nicky. Shane định giơ tay đánh, Nicky sợ hãi nhắm mắt lại. Nhưng Shane không có đánh hần, thời điểm bàn tay chạm xuống mặt Nicky thì lực đạo trở nên rất nhẹ.

“Nói cái gì chờ ta mười năm, ai sẽ tin tưởng.” Shane xoay người bước đi, hần thật thương tâm .

Nicky lập tức đuổi theo : “Là hần bỗng nhiên chặn đứng ta.”

Người bị Shane đánh thấy Nicky đi mất, lập tức quát to: “Uy, tiểu tử cho ta số điện thoại!”

Shane xoay người trở về đối người nọ đá một cước.

Kian cùng Nicky đuổi theo Shane ra đến ngoài xe.

“Người điên rồi sao ?” Kian kinh ngạc nhìn Shane, “Người như thế nào lại thích đánh nhau!”

“Ta không cần làm gay.” Shane nhìn chằm chằm phía trước nói.

Kian kinh ngạc nhìn hần: “Không ai bức người làm.”

Shane không nói gì. Hắn khởi động ô tô đem Kian đưa về nhà. Kian xuống xe còn lo lắng dặn Nicky chiếu cố Shane.

“Người này mặt ngoài như tảng đá, nội tâm kỳ thật là cái trứng chim.” Kian lặng lẽ đối Nicky nói. Nicky gật đầu.

Shane quay xe thật nhanh, hướng nhà bọn họ ở vùng ngoại thành chạy tới.

Nicky ở ghế sau giải thích: “Người kia bỗng nhiên xuất hiện ở lối đi nhỏ, đem ta ngăn lại.”

“Câm miệng.”

“Ta thật sự một mực cố gắng thoát khỏi hắn.”

“Ta nói, người câm miệng.”

“Người vì cái gì sinh khí như vậy chứ?”

Shane không nói nữa.

Nicky có ý định từ ghế sau trèo lên ghế phó lái ngồi cùng Shane, nhưng Shane vẫn không giảm tốc độ. Xe đến một chỗ quẹo, Nicky ngồi tại vị trí phó lái còn chưa ổn định liền đập đầu vào cửa kính, hắn lập tức lấy tay bưng trán, từ kẽ tay có vết máu chảy ra.

Shane lập tức phanh xe lại ở ven đường, kéo Nicky qua một bên cẩn thận xem xét, từ trong hộp y tế lấy ra bông cotton sát trùng cho hắn.

Nicky im lặng theo dõi hắn, tùy ý hắn sắp xếp.

“Shane, ta chỉ yêu một mình người thôi. Chưa từng dao động ai hết.”

Shane không nói gì.

“Cũng tuyệt đối không phản bội người.”

“Đừng nói lời êm tai như vậy!” Shane cắt ngang.

Nicky buồn bã nhìn hắn nói: “Ta kỳ thật không biết nên dùng phương pháp gì mới có thể mê hoặc người. Lần này trở về, ta đã lấy hết dũng khí. Nếu ta không làm gì cả, chúng ta sẽ thật sự không có tương lai.”

Shane dán một miếng băng lên trán Nicky, đem bông y tế vứt ra ngoài cửa kính. Đang muốn khởi động ô tô, Nicky lại nắm lấy tay Shane đang đặt lên chìa khóa xe.

Hai người cứ như vậy yên lặng ngồi trong chốc lát, đêm khuya trên ngã tư chỉ có đèn nê ông cùng ánh sao.

“Cái tên Kevin kia~” Shane phá vỡ sự trầm mặc, “Thời điểm Mark 17 tuổi đã quen hắn. Một năm đó, Mark như thiên sứ mỗi ngày đều rất hạnh phúc. Ta lúc ấy thực hâm mộ hắn, càng muốn tìm được người.”

“Tha thứ cho ta, ta vẫn không có dũng khí.” Nicky nhẹ nhàng nói.

“Chính là sau đó Kevin hắn.” Shane dừng lại không nói, dường như thương tổn trên người Mark và hắn cũng giống nhau, hắn cũng đau đớn khôn nguôi.

Nicky tựa vào vai Shane: “Ta tuyệt đối sẽ không buông tha cho người trước, Shane, như người đã từng nói qua. Dù người buông tay ta trước, ta tuyệt đối cũng sẽ không từ bỏ người.”

Shane cúi đầu nhìn hắn.

“Hạnh phúc là hai người cùng nhau tạo nên. Mark là bởi vì chưa gặp được người cùng hắn hạnh phúc. Chúng ta sẽ khác, Shane.”

Shane có điểm xúc động: “Người cảm thấy được chúng ta có thể yêu nhau bao lâu?”

“Vĩnh viễn.”

Không nghĩ tới Shane lại nói: “Không cần vĩnh viễn.”

Nicky khó hiểu nhìn hấn .

Shane thâm trầm nói: “Một trăm năm thì tốt rồi. Chỉ cần người có thể kiên trì yêu ta một trăm năm. Chỉ cần người kiếp này không thay đổi. Kiếp sau cho người tùy ý.”

Nicky cười rộ lên: “Ta sẽ yêu người một trăm năm.”

Shane liền hỏi: “Người có sợ phải đối mặt với trở ngại không?”

“Trở ngại gì? Thế tục sao? Đồng sự của ta đã thông cả rồi, người nhà của ta sẽ tôn trọng ta. Nếu bọn họ không hiểu, vậy mặc kệ bọn họ đi!”

Shane cười đem Nicky ôm vào trong lòng ngực.

“Chúng ta hiện tại có phải người yêu hay không?” Nicky cố ý hỏi. Shane cười mà không nói.

“Chúng ta đêm nay không quay về đi.”

Nicky quỷ dị nhìn hấn: “Đi tìm một nơi không bị ai quấy rầy sao?”

“Làm sao có nơi nào không bị ai quấy rầy chứ. ” Shane nói xong chậm rãi lại gần Nicky, “Cứ như người nói, mặc kệ bọn họ đi.”

Trên đường ngẫu nhiên có người qua lại sẽ nhìn chằm chằm vào hai người ngồi trên chiếc xe jeep cổ , Shane cúi đầu hôn Nicky thật lâu...

Haizzz.K hiểu tại sao edit chương này đầu ta toàn hình ảnh Kevin nhảy múa. Kevin là Kevin của Ukiss nha~ hấn thực đáng iu chứ hêm như Kevin trong chuyện này, nhưng vẫn cứ liên tưởng một chút đi =]]

15. Chương 15: Quá Nhiều Kẻ Quấy Rầy!

“Tuy rằng trên thực tế ta ở Dublin, nhưng cũng không hiểu rõ về nơi này. Mấy con phố vừa rồi chúng ta đi qua, trước đây ta cũng có ấn tượng, giờ đây thay đổi nhiều quá.” Nicky nói với Shane.

Hai người ngã ghế xe xuống góc độ thấp nhất, sau đó tắt đèn xe cùng nhau ngắm bầu trời đêm.

Bầu trời không có ánh trăng, còn ánh sao ở thành thị kì thực nhìn cũng không rõ lắm.

Shane tiếp lời Nicky lúc này: “Ta tuy cũng không phải ngườiDublin, bắt quá ta so với ngườiDublincòn hiểu rõ nơi này hơn. Ta cơ hồ biết rõ từng góc ngách nơi đây.”

“A ~.”

“Người còn cười được sao?”

Nicky càng cười to hơn: “Là bởi vì tìm ta nhiều như vậy năm, cho nên người biến thành bản đồ sống hả?”

Shane lập tức phủ nhận: “Đừng tưởng rằng người đối với ta có ảnh hưởng lớn như vậy, kỳ thật ta là người hiểu kì đặc biệt thích đi du ngoạn. Trừ bỏDublin, ta còn biết rõ về rất nhiều thành phố khác, nhất làBirminghamcùng Luân Đôn, ta đã từng đi qua rất nhiều lần.”

“Úc.” Nicky ngừng cười, nhẹ nhàng lên tiếng.

Hai người hồi lâu cũng không nói gì, yên lặng nhìn bầu trời đêm. Shane vờ như vô tình đưa tay nắm lấy tay Nicky đang bám trên thành vịn.

Bốn phía dần trở nên tĩnh lặng, ngay cả xe cộ qua lại cũng vắng dần. Cứ như vậy cho đến lúc bình minh cũng tốt.

Ở bên cạnh Nicky sẽ không còn lo âu, Shane lại bắt đầu buồn ngủ.

Không biết qua bao lâu hắn giật mình tỉnh lại, có lẽ đã gần sáng, không khí có điểm lạnh. Hắn phát hiện áo khoác của Nicky đang ở trên người mình.

Shane quay đầu nhìn Nicky, Nicky chăm chú nhìn lên bầu trời suy nghĩ, trong bóng đêm những đường nét trên khuôn mặt hắn ẩn hiện trông rất đẹp. Shane cũng theo ánh mắt của Nicky nhìn lên bầu trời đêm, bình minh ở thành phố có rất nhiều hạt bụi li ti trên không.

“Ta ngủ sao?” Shane biết rõ còn hỏi.

“Đúng.” Nicky quay đầu nhìn hắn, “Trông người có vẻ thiếu ngủ nặng, có phải hay không mỗi lần chúng ta bên nhau người đều muốn ngủ.”

Shane cười hắc hắc, hắn vươn tay qua bả vai Nicky, đem áo khoác phủ lên hai người.

“Mấy năm nay người luôn sống ở Mĩ Quốc sao?”

“Àn.”

“Người thực thích Mĩ Quốc sao? Một người không cảm thấy cô đơn sao?”

“Nơi đó thích hợp với ta.”

“Như thế nào?”

“Đó là nơi người ta có thể tự do tùy ý.”

Nghe được Nicky trả lời, Shane lập tức hỏi: “Người cần tự do tùy ý để làm cái gì?”

Nicky không trả lời. Shane kỳ quái nói: “Có thể tự do tùy ý thật sự là không tồi.”

Nicky nhìn hắn cười nói: “Ta chỉ là không thích nghe người khác giáo huấn mỗi ngày: Phải sống thế nào mới là đúng.”

Shane lắc đầu: “Ta không rõ.”

“Ở cùng gia đình luôn phải làm bộ vui vẻ, không phải sao? Bởi vì chúng ta không thể làm cho người thân khổ sở. Làm thế giống như hít thở không thông, ta tình nguyện né tránh bọn họ, thời điểm đau buồn sẽ thỏa sức đau buồn.”

“Người vì cái gì đau buồn?”

“Không có gì. Ta chỉ lấy ví dụ mà thôi.”

Shane không đồng ý nói: “Ta cảm thấy khi một con người được sinh ra đã là điều tuyệt vời nhất. Vì sao phải trói buộc nhau? Ta vẫn thực tự hào vì phụ mẫu cùng năm ca ca tỷ tỷ, bọn họ cũng tự hào vì ta. Ở bên bọn họ ta thực sự rất thoải mái, đâu cần phải giả bộ? Ta có thể ý giải, cho dù hành động tìm kiếm Trắc Biệt Lâm mười năm của ta rất hoang đường, bọn họ đều ủng hộ.”

“Bọn họ cũng không biết Trắc Biệt Lâm là một nam nhân đi.” Nicky nói.

Shane sững sốt một chút rồi đáp bằng quơ: “Bọn họ luôn khen ngợi mỗi khi ta làm việc tốt.”

Ánh mắt Nicky nhìn chăm chú lên ngôi sao kim tận chân trời: “Vây tốt lắm.”

Hai người từ đó lại thật lâu không nói gì. Thời điểm sao kim lên cao, cả bầu trời đen như mực, nhưng vẫn có chút ánh sáng ở phía xa xôi.

Shane thu hồi bàn tay đặt trên vai Nicky, hắn khởi động ô tô, hướng đến nhà Nicky.

Biểu tình trên mặt Nicky, tựa hồ là từ trên cao rơi xuống.

Ô tô hết sức âm ỉ trên con đường vắng vẻ lúc sáng sớm, thanh âm của Shane nghe cũng không rõ ràng lắm:

“Mà ta cũng luôn làm chuyện khiến bọn họ tự hào.”

Làm chuyện khiến họ tự hào, khẳng định không bao gồm chúng ta, đúng không?

Nicky nghĩ muốn hỏi vậy, chung quy vẫn không nói ra. Nước mắt không ngừng từ khóe mắt rơi xuống, lấp lánh như ánh bình minh, thời điểm chúng rơi xuống, Shane liền phanh lại ở ven đường.

“Có lẽ ngày mai ta sẽ đến tìm người.” Shane nói.

Nicky gật gật đầu, mở cửa xuống xe, hướng phía ngôi nhà cách đó không xa.

Shane ở trong xe nhìn hắn đi xa, bỗng nhiên muốn lái ô tô đuổi theo.

“~Nicky, ta cần thời gian để suy nghĩ!”

Nicky không tỏ thái độ gì, bước vào cửa nhà mình.

.
. .
.

Shane hiện tại đang nằm trên lầu. Hắn nằm thật lâu cũng không thể đi vào giấc ngủ.

N~i~c~k~y. Hắn đem tên Nicky nhắm lại. Trước kia hắn luôn cảm thấy được cái tên Trác Biệt Lâm rất đẹp, hiện tại hắn bỗng nhiên cảm thấy cái tên Nicky càng đẹp hơn.

Hắn lại bắt đầu lo âu. Lúc này đây hắn không ngừng nghĩ đến một hảo bằng hữu khác là Bryan. Thời điểm Bryan kết hôn với Kelly hắn đã thề không có nàng sẽ không thể sống được. Vì cái gì hai năm sau liền đi yêu người khác.

Kỳ thật cũng vì biến cố tình cảm của Bryan, khiến cho Shane quyết định buông tha việc tìm kiếm Trác Biệt Lâm. Hắn bỗng nhiên cảm thấy tình yêu chính là quả bom, chỉ cần nổ một cái, trong nháy mắt sẽ tạo ra lực sát thương vô cùng lớn. Rồi tan biến như ảo ảnh, hoặc lưu lại những kí ức đau thương.

Như vậy buông tha tình yêu có phải là một hành động ngu xuẩn hay không?

Nicky~. Shane tiếp tục trở mình gọi tên của hắn. Vẫn là ngủ không được. Nicky có thể hay không lại quyết định quay về Mĩ Quốc? Shane từ trên giường ngồi dậy. Lo lắng bỏ chạy xuống lầu. Năm phút sau, hắn tiến vào cửa nhà Bourne, bây giờ mới 4h sáng, ngay cả Eva cũng chưa rời giường.

Cửa phòng Nicky hờ khép, không hề khóa lại, đây không phải là thói quen của hắn. Shane vội vàng đẩy cửa phòng bước vào, quả nhiên trong phòng trống không, trên giường rất gọn gàng, chưa từng có người nằm qua.

Shane kích động chạy ra ngoài đường nhìn xa xôi, không thấy một bóng người, hắn lại như con ruồi phóng thẳng về phòng Nicky.

Nicky quần quanh người một chiếc khăn tắm màu trắng bước ra từ phòng tắm cách phòng hắn không xa, lập tức đã bị Shane kéo ngay vào phòng. Shane chốt cửa lại, ôm Nicky nằm lên trên giường.

Nicky trừng mắt nhìn hắn.

Shane vỗ vỗ hắn nói: “Đừng ngạc nhiên nữa. Ta muốn ngủ..”

“Người thật sự là tên quái vật.” Nicky không chút khách khí nói.

Shane nằm hắn xuống giường, nhẹ nhàng nói: “Chúng ta không cần phải đấu tranh nữa.”

“Cái gì?”

“Chúng ta cùng nhau một chỗ đi.”

Đầu óc Nicky như muốn nổ tung, hồi lâu sau hắn mới nhớ hỏi:

“Người không kết hôn sao?”

Shane không trả lời. Hắn đã phát ra tiếng ngáy.

Nicky tức giận trừng mắt lườm hắn một cái, hắn thật cẩn thận đắp chăn lên người Shane. Nicky tháo giày cho Shane, lại cởi áo ngoài của hắn, giúp hắn ngủ thoải mái một chút. Shane xoay người nắm tay Nicky, mơ màng màng nói: “Đừng nháo, ngủ.”

“Chúng ta cùng nhau một chỗ ?” Nicky nhìn chằm chằm Shane hỏi.

“Đừng âm ỉ ~.”

“Như thế nào cùng một chỗ.”

Shane nhắm mắt lại phun ra hai chữ: “Ngủ đi.”

Một buổi sáng thực ngọt ngào, Shane ngủ cũng rất ngon, Nicky do hưng phấn nên lúc sau mới ngủ.

Hắn nằm mơ rất nhiều, đều là mơ thấy Shane, thời điểm hắn đặc biệt hưng phấn, bỗng nhiên thấy người đau nhức liền tỉnh lại. Nguyên lai Shane đang nằm trên người hắn.

Shane che miệng Nicky ghé vào lỗ tai hắn nói: “Đừng gào lên! Người nhà người sẽ nghe được!”

“Người hiện tại sẽ” Nicky vừa hoảng vừa thẹn, hắn phát hiện hắn cùng Shane đều đang lỏa thể , hơn nữa cái đó của Shane cũng đang cứng dần lên.

“Nào, kiên nhẫn một chút.”

“Đừng tiến vào.” Nicky lắc lắc thân thể ngăn cản Shane dùng sức.

Shane không được chấp thuận có điểm tức giận: “Có ý tứ gì!”

“Không có màn dạo đầu sao?” Ánh mắt Nicky nhìn đi nơi khác.

“Đây là màn dạo đầu.” Shane lại dùng sức đè hắn xuống.

“Cái kia ~.” Nicky đỏ mặt nhắc nhở.

Không nghĩ tới Shane lại nói: “Không cần.”

“Vì cái gì?”

“Chúng ta đều là lần đầu tiên, sợ cái gì không an toàn.”

“Ta không có ý tứ này, sẽ rất đau ~.”

Shane suy nghĩ một chút, thái độ lập tức biến thành hi vọng: “Nhẫn chịu đi, được không.” Hắn đây dựa thuyết phục.

Shane dùng sức, Nicky liền thét một hơi chói tai. Shane không thể không che miệng của hắn: “Đừng gào! Toàn bộ mọi người sắp nghe thấy hết rồi.”

Quả nhiên rất nhanh liền vang lên tiếng đập cửa. Hai người đều cả kinh. Shane liền thu trở về. Tiếng đập cửa vang trong chốc lát cũng không ngừng lại, Nicky tức giận hướng cửa hét: “Làm sao vậy!”

Là thanh âm Eva: “Có bằng hữu tới tìm người.”

“Người biết rồi còn quấy rầy cái gì.”

“Ta không phải nói người đang ở trên giường, ta nói chính là bằng hữu hiện tại đang bên ngoài đợi người.”

Nicky nghi hoặc nhíu mày, nhìn đến Shane nhứt chí nằm úp bên cạnh hắn, hắn liền đối với Eva nói: “Ta không có thời gian, bảo hắn về lần sau lại đến.”

Eva thái độ khó hiểu nói: “Chính là chúng ta đang cùng nhau đứng ở trước cửa phòng người.”

16. Chương 16: Thôi!

“Ai ở bên trong?”

Nicky mở hé cửa nhìn thấy Eva cùng Kian. Nhìn đến Kian thì hấn lấp bắp kinh hãi, rất nhanh hiểu được hấn nhất định là tới tìm Shane.

“Ai ở bên trong?” Kian nhần nại nói.”Là Shane đi.”

Nicky cẩn môi nhìn hấn, Kian dùng sức đẩy cửa ra, Nicky không thể không lui về phía sau, liếc mắt thấy Shane nằm trên giường dùng chăn che kín người, đầu cũng không hở ra tí nào.

Kian không thể định được thằng nằm trên giường là ai, chần trừ một chút không dám mạo muội tiến lên quấy rầy. Nicky bỗng thấy thằng trên giường nói: “Không phải Shane =]].”

Kian lộ ra vẻ ngượng ngùng, lại thối lui ra ngoài cửa.

“Vậy người cùng ai một chỗ vậy?” Kian nhịn không được hỏi.

“Dường như cái đó và người không có quan hệ gì .”

“Shane thật sự không có tới tìm người sao? Tiểu tử này từ sáng sớm đã không thấy tăm hơi . Di động cũng vứt lại trên lầu.”

Nicky gật gật đầu đóng cửa. Bỗng nhiên hấn lại mở cửa ra hỏi: “Người tìm hấn có chuyện gì, nếu ta thấy hấn đến, ta có thể chuyển lời.”

“Mụ mụ cùng tỷ tỷ của hấn đến đây.”

Nicky đóng cửa lại quay đầu thấy Shane đang dùng tốc độ rất nhanh mặc quần áo.

Nicky hỏi: “Vì sao người không cho Kian biết đó là người, người không phải nói chúng ta.”

Shane cắt ngang hấn: “Chưa phải thời điểm để bọn họ biết.”

Nicky trầm mặc , nhìn thấy Shane nhảy xuống giường liền đến gần hấn nói: “Người hiện tại trở về luôn sao?”

“Người nghe rồi, mụ mụ ta đến đây.”

“Àn.”

Shane đi giày mặc áo khoác bước ra cửa, vừa đặt chân ra ngoài, hấn quay lại hôn lên mặt Nicky một chút: “Mụ mụ ta hấn là đi ngang qua thôi, bọn họ đi rồi ta sẽ tìm người.” Shane nói xong định đi, lại phát hiện một tay bị Nicky nắm chặt.

“Chúng ta cùng một chỗ , có phải hay không?” Ánh mắt Nicky nhìn hấn.

Shane chần chờ một chút, Nicky thấy hấn do dự mà lộ vẻ thất vọng, liền một lần nữa tiến lên ôm hấn: “Phải” Shane nhẹ nhàng nói.

Shane chậm rãi trở về nhà ông nội, dọc theo đường đi hấn đều nghĩ đến bộ dáng của Nicky nhìn hấn, hấn không cách gì đối mặt với ánh mắt kia nói “không”. Không phải không yêu người Nicky, nhưng ta vẫn còn vướng bận những người kia.

Vừa vào cửa liền cảm giác không khí có điểm không đúng. Không nghe thấy giọng nói đùa giỡn đầy vui vẻ của mẫu thân, chỉ nhìn thấy vẻ mặt nàng rất nghiêm túc cùng một đám người ngồi ở bàn phía sau.

“Mụ mụ.” Shane nhiệt tình ngồi xuống ôm nàng. Hấn ở trên mặt mẫu thân hôn một cái, lại hôn cả tỷ tỷ hấn nữa.

“Trông người có vẻ rất vui vẻ.” Tỷ tỷ nói.

Shane nói: “Nhìn thấy hai nữ nhân ta yêu quý nhất xuất hiện, ta như thế nào lại không vui.”

“Người là tên xú tiểu tử! Hôn nhân là trò đùa sao?!” Mẫu thân bỗng nhiên mở miệng, thanh âm thật lớn, biểu tình là phi thường tức giận.”Nguyên nhân tại sao muốn hủy bỏ hôn lễ?!”

“A?” Shane lắp bắp kinh hãi, lập tức nhìn về phía Gillian.

Gillian liền đứng lên giải thích: “Chuyện này không liên quan đến Shane, là ta quyết định hủy bỏ . Thực xin lỗi.”

Shane khó hiểu nhìn Gillian: “Người nói với mẫu thân ta?”

“Ta ngày hôm qua đã gọi điện thoại xin lỗi mẫu thân ta rằng chúng ta không thể kết hôn . Không nghĩ tới mẹ mẹ ta lại đi tìm mẹ mẹ người, thực xin lỗi.”

Shane xoa cằm tự hỏi trong chốc lát, mặc cho mẹ mẹ hắn vẫn giữ vẻ mặt nghiêm túc, bất quá hắn cũng không khẩn trương. Hắn nghĩ chuyện này cũng không có gì là nghiêm trọng, cho nên cảm thấy được lần này nhất định sẽ không đã bị giáo huấn.

“Mẹ mẹ, nguyên nhân chính là vì hôn nhân không phải trò đùa, chúng ta mới không thể qua loa kết hôn.” Shane nói có vẻ rất hợp lý.

Mẹ mẹ nhìn bọn họ nói: “Chẳng lẽ các người không đủ yêu nhau sao?”

Gillian lập tức nói: “Người cũng biết , hắn yêu Trác Biệt Lâm.”

“Chính là Trác Biệt Lâm không phải không tồn tại sao? !”

Gillian mở to hai mắt: “Người cũng cho rằng hắn không tồn tại a, ta từ trước cũng vẫn nghĩ như thế cho rằng.”

Mẹ mẹ Shane lập tức nghe ra manh mối trong lời nói của Gillian : “Từ trước? Chẳng lẽ hắn hiện tại đã tìm được Trác Biệt Lâm ?”

Gillian không dám tỏ thái độ, nàng nhìn sang Shane. Shane cố ý giả bộ như không chú ý tới ánh mắt mẫu thân hắn đang nhìn chăm chú, hắn nhìn đi nơi khác không trả lời.

Mẫu thân hắn âm thầm trừng mắt nhìn hắn một cái, bỗng nhiên vô cùng đau đớn nói: “Đáng tiếc nha, các người từ nhỏ là bằng hữu tốt , không kết hôn nhưng thật ra thôi, nếu đã vậy cũng không có cách nào khác tiếp tục, ta rất đau lòng . Ta và nhà các người vẫn là bằng hữu nha! Gillian đứa nhỏ này ta cũng rất yêu thích.” Mẹ mẹ Shane vừa nói vừa lắc đầu thở dài.

Gillian lập tức nói: “Ngài không cần khổ sở, ta cùng Shane tuy rằng quyết định không kết hôn, nhưng chúng ta về sau vẫn có thể là bạn tốt.”

“Chính là mẹ mẹ người sẽ trách chúng ta a!” Mẹ mẹ Shane than thở.

“Mẹ mẹ ta cũng sẽ không tức giận, ta đối nàng nói là ta không đồng ý kết hôn. Ta cảm thấy được Shane không thích hợp với ta.” Gillian nói xong tạm dừng trong chốc lát ngượng ngùng nói, “Ta đối mẹ mẹ nói là ta không cần Shane, các người không ngại đi.”

“Không ngại.” Mẹ mẹ Shane biểu tình lập tức cởi mở.”Liền nói như vậy. Người là cô nương tốt đương nhiên sẽ tìm được tiểu tử tốt. Tội gì phải như Shane thay đổi thất thường.”

Đến đây Shane đã hiểu được dụng ý của mẫu thân hắn, hắn hướng mẫu thân làm cái mặt quỷ xoa bụng đi đến phòng bếp tìm đồ ăn .

Chỉ lát sau mẫu thân hắn theo vào , thần bí nhỏ giọng nói: “Trác Biệt Lâm là người ở đâu? Khi nào thì cho chúng ta xem mặt nào?”

Shane lăm lăm xoay người đưa lưng về phía mẫu thân hắn: “Ta sớm muộn cũng cho các người thấy, gấp cái gì.”

“Người cái tên này, thật không hiểu là nên mắng hay là chúc mừng người.” Mẫu thân cười nói.”Gillian thật thông minh đạt lý . Người không cần nàng thật sự là đáng tiếc .”

“Àn.”

“Phỏng chừng Trác Biệt Lâm đoạt người đi rồi , nàng vẫn có thể cân bằng. Bất quá thật sự là không thể tưởng được, người cư nhiên ở thời khắc cuối cùng tìm được Trác Biệt Lâm, rất nguy nha , vạn nhất sau khi kết hôn”

“Ngài cũng đừng lái nhải .” Shane cắt ngang nàng.

Mụ mụ hấn ở sau lưng mạnh mẽ vỗ: “Nhanh lên cho chúng ta gặp mặt nàng.”

Mụ mụ Shane sau khi rời khỏi đây, Kian liền đi vào phòng bếp.

“Tiểu tử ngươi có phải hay không cảm thấy rất đặc ý!” Kian cài thắt lưng dề nặng thanh âm nói.

“Ngươi cũng muốn đến lái nhải sao?” Shane không nhìn thấy bộ dáng tức giận của Kian.

“Ta chỉ biết ngươi có một lần đã ăn hiệp biểu muội ta!”

Shane lập tức nói: “Ta nhấn mạnh lần nữa, ta ngay cả một ngón tay của nàng cũng chưa chạm qua.”

Kian suy nghĩ lại thấy cũng đúng là như vậy, hấn liền nói: “Ngươi thật sự muốn cùng Nicky đi.”

Shane không nói, hấn lấy ra một ly cà phê, bưng lên miệng uống, nóng quá lập tức lại nhổ ra.

Kian còn thành thật nói: “Vậy ngươi cũng thật bất hạnh. Ta hôm nay đi qua nhà Nicky, ngươi đoán ta thấy cái gì?”

Shane đem đầu lưỡi vươn ra lấy tay quạt quạt để giảm nhiệt.

“Ta thấy trên giường hấn có một nam nhân.”

Shane giống như căn bản không có nghe thấy, hấn vọt tới tủ lạnh mở cửa tìm một lọ nước đá uống liền mấy ngụm.

“Uy, ngươi nghe được không? Ta nói trên giường hấn có một nam nhân.”

“Àn.” Shane do uống nước vội, khí quản kịch liệt ho khan, nước mắt đều rơi xuống .

“Ngươi không cần khó khăn quá.” Kian vỗ bả vai hấn nhẹ nhàng nói.

Shane đem nước đá bỏ vào tủ lạnh, xoay người chạy ra khỏi phòng bếp.

Ở trước cửa bếp thiếu chút nữa đụng vào tỷ tỷ của hấn.

Tỷ tỷ hấn cảm thấy hứng thú ánh mắt đều sáng lên: “Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra. Ngươi vì cái gì không cùng Gillian kết hôn?”

Shane tức giận đối tỷ tỷ lớn tiếng quát: “Liên quan gì đến các ngươi. Là ta kết hôn chứ không phải ngươi!”

Nhưng tiếng quát của hấn không thể khiến cho mọi người chú ý, bởi vì những người ngồi ở trên bàn đều đang nhìn vào người đứng ngoài cửa.

Nicky.

Nicky lần này mặc quần áo đơn giản, lại càng toát lên vẻ thanh nhã, hấn tươi cười ôn hòa, vừa xuất hiện liền đem đến cho mọi người cảm giác nhẹ nhàng khoan khoái.

Ông nội Shane hướng hấn nhiệt tình vẫy tay.

Nicky đến gần cười nói: “Nghe nói mụ mụ cùng tỷ tỷ Shane đến đây, ta cố ý đến gặp. Mụ mụ ta cũng muốn tới, nhưng sáng nay nàng có việc quan trọng cần sắp xếp, buổi tối sẽ đến .”

Mụ mụ Shane nghe Nicky nói như vậy, kinh ngạc hỏi ông nội: “Ai vậy a?”

“Đây là tiểu nhi tử nhà Bourne.”

“Ngươi chính là Nicky? Ta mỗi lần đến nhà Bourne đều nghe mẫu thân ngươi nói về ngươi, nhưng vẫn chưa được gặp qua. Ngươi đúng là một đứa nhỏ đáng yêu!” Mụ mụ Shane nói xong nhiệt tình kéo tay Nicky đến bên người xem: “Một nam hài lớn lên xinh đẹp như vậy, thật sự là hiếm có.”

Nicky cười nhìn về phía Shane, Shane lại đứng ngây ngốc ra ở trước cửa phòng bếp.

Mụ mụ Shane hỏi đông hỏi tây, chỉ lát sau liền đem chuyện Nicky tốt nghiệp trường nào, làm nghề gì ở công ty nào, cuộc sống ra sao để hỏi nhất thanh nhị sở.

“Người luôn sống ở Mĩ Quốc sao? Trách không được khí chất thoát nhìn không giống nhi tử các bằng hữu khác của ta. Người nhất định đã quen biết Shane con ta đi.”

Nicky gật đầu.

Mụ mụ Shane nói: “Shane không ôn hòa mà có người bạn như người thì tốt rồi.”

Shane ra vẻ như không có việc gì đi tới vui đùa nói: “Người có thể hay không không cần dùng cách hạ thấp ta để khích lệ người khác.”

Mẫu thân Shane liền phản bác: “Ta nói người không ôn hòa chính là hạ thấp người sao? Người quá nhạy cảm, người vì cái gì không tiếp thu lời khen của ta?”

Shane đối Nicky nói: “Đừng để ý mụ mụ ta, nàng luôn như vậy, có thể đem mọi người đang nói thành một mình nàng nói.”

Mụ mụ Shane lập tức trừng con người: “Người đây là châm chọc ta sao?”

Nicky cười nói: “Tốt lắm a, thực hài hước, ta thích.”

“Nicky, bạn trai của người đi rồi sao.” Kian vẫn luôn đứng bên cạnh hỏi.

Nicky sửng sốt một chút, không có tỏ thái độ.

“Thật không nghĩ tới người nhanh như vậy liền. , ngốc tiểu tử Mark còn muốn tìm kiếm người ! Đúng rồi, bạn trai trên giường kia của người là chính thức hay vẫn vui đùa.” Kian truy vấn.

Nicky không nói gì.

Mụ mụ Shane kỳ quái nhìn nhìn bọn họ.

Tỷ tỷ Shane lặp lại lời Kian: “Bạn trai?”

Kian chỉ nhún nhún vai.

Tỷ tỷ Shane thở dài một tiếng: “Nam nhân xinh đẹp như vậy rất dễ là gay a.” Nàng nói xong bỗng nhiên cảm thấy không ổn, lập tức còn nói “Này kỳ thật không có gì nga, hiện tại tất cả mọi người đều đã hiểu. Chỉ cần chính mình vui vẻ cao hứng thì tốt rồi.”

Mụ mụ Shane mở lớn miệng nhìn Nicky, một hồi lâu mới phản ứng, nàng lập tức nhiệt tình không giảm nói: “Là nha, đứa nhỏ lớn lên ở Mĩ Quốc đương nhiên có điểm khác biệt. Đây là sinh hoạt cá nhân của người ta nga, người khác không có quyền can thiệp. Ta ủng hộ người, đứa nhỏ. Bất kể người khác nói như thế nào, tình yêu là chuyện riêng của mình.”

Nàng nói xong thực tự nhiên buông tay Nicky ra, lấy một ít hoa quả đưa cho hắn, Nicky tiếp nhận bằng hai tay, lại nhất thời không biết nói cái gì cho phải.

Nhân lúc rảnh Shane đem Nicky kéo qua một bên: “Người vì cái gì đến?”

Nicky nhìn hắn nhún vai: “Ta không thể tới sao.”

“Người nghĩ cái gì vậy?”

“Người không hy vọng ta đến?”

Shane cắn môi nói: “Người là không phải nghĩ muốn.” Câu nói kế tiếp hắn vừa nghĩ liền nuốt ngay vào bụng, ngược lại nói “Người vì sao phải cấp bách như vậy?”

Nicky khó hiểu nhìn hắn: “Ta gấp cái gì ?”

“Đừng giả bộ hồ đồ. Người muốn cho cả nhà ta biết sao?”

Nicky nhìn hần hồi lâu, sau đó đẩy hần ra: “Ta chỉ là tới nhìn mà thôi.”

Shane trở lại trước bàn đối mọi người nói: “Nicky nói hần có việc phải đi trước .”

Nicky ở phía sau Shane ngạc nhiên nhìn hần, sau đó không thể không hướng mọi người nói: “Ta còn có chuyện, có thể làm quen các người thật cao hứng.” Nicky nói xong xoay người ly khai.

Mụ mụ Shane kinh ngạc nhìn bóng dáng Nicky rất nhanh liền biến mất, rồi lại nhìn nhìn Shane: “Ta như thế nào cảm thấy được người có điểm kỳ quái.”

Shane dường như không nghe thấy nhìn đi nơi khác.

17. Chương 17: Không Phải Chia Tay!

Nicky đi chưa được bao lâu. Shane liền bắt đầu có chút đứng ngồi không yên.

Mụ mụ nói mệt mỏi rồi đi nghỉ ngơi , Shane ngồi vào một góc phòng sinh hờn giận. Hần cảm thấy được chính mình quả thực rất khó hiểu, khi Nicky tiếp cận hần thì nghĩ muốn đẩy ra, khi Nicky rời đi thì hần lại kích động.

Thực đáng chết! Shane hung hăng đặt tay lên ghế.

Tỷ tỷ hần bùng nước trái cây đi tới, bỗng nhiên bị hành động của hần hoảng sợ. Nàng đưa cho Shane một ly nước trái cây, Shane lắc đầu tỏ vẻ không uống.

“Người làm sao vậy, sinh khí sao?” Tỷ tỷ khó hiểu hỏi.

Shane không nói gì.

“Sinh khí với ai chứ?”

Shane lắc đầu.

Tỷ tỷ ngồi xuống tới gần hần nhỏ giọng hỏi: ” Rốt cuộc sao lại thế này, có phiền toái gì vậy?”

Shane vẫn là lắc đầu.

“Có lẽ ta có thể giúp người đưa ra chủ ý.”

Shane nhìn nàng, do dự trong chốc lát nói: “Ta sinh khí với chính bản thân.”

“Hối hận vì hủy bỏ hôn lễ?”

Shane lắc đầu.

“Vậy là sao chứ?” Tỷ tỷ đoán, “Chẳng lẽ là Trác Biệt Lâm nàng không thương người?”

Shane vẫn như cũ chính là lắc đầu.

Tỷ tỷ nóng nảy: “Người như thế nào trở nên buồn bã như vậy! Vẫn cứ do dự không nói, thực làm cho người ta chán ghét.”

Shane lập tức có chút giận: “Liên quan gì đến người!” Hần đứng lên đi ra ngoài.

Hần ra ngoài cửa đứng trong chốc lát, bỗng nhiên phát hiện Eva cũng đứng ở ngoài cửa nhà Bourne. Nhìn đến hần vừa đi đến thì Eva lập tức lớn tiếng quát: “Các người làm sao vậy?”

“Cái gì?” Shane cố ý giả ngu.

“Người cùng Nicky đó ~. Hần cái gì cũng không chịu nghe ta nói, một mình đi giải sầu .” (khổ thân mấy pà chị nài quá)

Shane lập tức quay đầu lại phòng mù mù đang nghỉ ngơi, cửa sổ chính đang mở to ra. Eva loa giọng thật sự là làm cho người ta bất đắc dĩ.

Shane xoay người quay lại trong phòng, Eva còn nói thêm: “Người đi ra có phải hay không muốn tìm Nicky a. Hẳn nói nếu người tới tìm hẳn thì đi ra phía rừng cây.”

Shane giả vờ như không nghe thấy lập tức quay lại trong phòng, hẳn làm bộ như không có việc gì quan sát mọi người. Kian đang ở cùng ông nội hết sức chuyên chú chơi cờ, Gillian ở trong phòng cho tỷ tỷ Shane xem những trang phục mới nhất tại Dublin, mù mù hẳn ở trên lầu thượng đang ngủ. Tựa hồ ai cũng không chú ý tới lời Eva vừa nói.

Shane lại lén lút đi ra ngoài, hướng rừng cây đi đến.

Sau giờ ngọ ánh mặt trời chiếu rực rỡ, lũ côn trùng cũng tiến vào sau rừng cây nhỏ, lén lút trốn dưới những tầng lá cây, đem người ta đến với thế giới đồng thoại.

Nicky ở chỗ nào, Shane vừa nghĩ vừa đi dọc theo con đường nhỏ trong rừng cây. Cái rẽ cây ngày xưa hẳn vấp phải giỡn đã không còn, hẳn không dám xác định phải rẽ xuống con đường nào.

Tựa hồ có tiếng hát loáng thoáng trong khu rừng yên tĩnh, Shane đến một chỗ sườn núi thấp liền rẽ, phía trước có mấy cây cổ thụ, hẳn đã từng đi qua vài lần.

Hẳn là nơi này đi, Shane dừng lại hồi tưởng. Bỗng nhiên có cái gì đánh trúng đầu, hẳn ngẩng cao đầu, đằng sau lớp lá cây um tùm bỗng rung động, phát ra tiếng cười khe khẽ.

Hẳn không chút do dự tiến lên phía cây cổ thụ rậm rạp, thực nhẹ nhàng quơ tay chạm vào Nicky. Nicky đang ngồi dựa vào một thân cây thô ráp.

“Người tới rất nhanh.” Nicky nhẹ nhàng cười.

Shane nghĩ hẳn sẽ nhìn thấy Nicky tức giận, cũng không nghĩ được hẳn sẽ tươi cười như vậy. Shane có điểm ngoài ý muốn, hẳn nghĩ tính cách của Nicky thực sự là rất ôn hòa.

“Ý tứ của người không phải là làm cho ta đến nơi đây tìm sao? Không đi đường vòng, tự nhiên rất nhanh tìm được.” Shane cười nói, thái độ của hẳn rất tốt, là phương thức hẳn tỏ vẻ xin lỗi.

Nicky tránh ra một chút, làm cho Shane ngồi ở nhánh cây bởi vì rất nhỏ hẹp, Shane liền tự nhiên ôm lấy Nicky.

“Thật là nơi này sao?” Shane đánh giá chung quanh có nhiều lá cây như vậy. Những lá cây càng không ngừng ở xung bọn họ đung đưa nhẹ, càng giống thế giới đồng thoại.

Nicky gật đầu: “Đúng, người đã trưởng thành, cây cũng sẽ càng rậm rạp.”

“Ta nghĩ đến người sẽ mặc váy chờ ta.” Shane vẫn hay nói giỡn.

Biểu tình của Nicky lại lập tức tối tăm. Shane an ủi nói: “Nhưng người vẫn như cũ là thiên sứ.”

“Thật sự, là thiên sứ của ta.”

Nghe Shane nói như vậy, Nicky nhẹ nhàng cong khóe miệng lên. Hẳn dùng thanh âm thực rất nhẹ nhàng nói: “Ta vừa mới suy nghĩ cẩn thận một chuyện. Ý tưởng của hài tử, sau khi lớn lên sẽ không hẳn là vẫn kiên trì. Chúng ta đều chỉ nhớ rõ khi gặp nhau rất tốt đẹp, đã cho ta cùng nhau tìm được thiên đường. Chúng ta đều đã quên cần phải sống thực tế. Cho nên, ta hiểu được.”

“Hiểu được cái gì.” Shane hỏi.

“Giấc mộng này hãy cho là quá khứ đi. Chúng ta cũng không nên buồn rầu cùng do dự.”

Shane khó hiểu hỏi: “Có ý tứ gì?”

“Ta vừa mới một mực nghĩ, nếu người luôn do dự như vậy làm sao bây giờ. Ta nghĩ có lẽ ta hẳn là.”

Shane quan sát đến biểu tình Nicky nói: “Người muốn buông tha sao?”

Nicky không nói gì.

Shane rất chi bất mãn: “Mẹ ta bỗng nhiên đến, ta thật sự là không có chuẩn bị. Người phải lý giải. . . .”

Nicky trầm mặc trong chốc lát nhẹ nhàng mà nói: “Ta buông tha . Ta cảm thấy được ta rất khó xử cho người . Người như vậy phiền não, ta sợ chúng ta cùng một chỗ về sau sẽ đem mọi thứ nguyên bản tốt đẹp thành hủy diệt. Như vậy còn không bằng tha xa nhau để lưu lại kí ức tốt đẹp.”

“Cái gì?” Shane tức giận đứng lên, “Người nguyên lai là nam hài như vậy, ta như thế nào có thể không do dự! Ta đã nỗ lực cố gắng tiếp nhận rồi. Ta cũng đồng ý cùng người cùng một chỗ . Người còn muốn ta làm như thế nào!”

“Chúng ta như thế nào cùng một chỗ.” Nicky quay đầu nhìn hắn.

“Người là không phải hy vọng ta cầm loa đối toàn bộ thế giới hét ta là gay, người mới vừa lòng.”

Nicky lắc đầu: “Hiểu được.”

Shane càng tức giận xoay lại hắn: “Hiểu được cái gì , ta không rõ! Người cảm thấy được ta hiện tại nên tuyên bố chúng ta luyện ái hoặc là kết hôn mới là cùng một chỗ sao, loại chuyện này chẳng lẽ không cần hảo hảo lo lắng sao!”

“Lo lắng cái gì đâu? Lo lắng người là không phải yêu ta sao? Quá khứ mười năm, người có không lo lắng rõ ràng?”

“Người cho tới bây giờ đều biết rõ chân tướng, mà ta cho tới bây giờ đều chẳng hay biết gì. Hiện tại người muốn ta không chút do dự, như thế nào có thể.”

Nicky nhìn chằm chằm Shane, vài lần muốn nói lại thôi, chung quy không có tranh cãi nữa , hắn cúi đầu nói: “Cho nên, vẫn là ~ chia tay đi.”

“Người!” Shane vừa tức vừa giận, đang định phát tiết, nhưng lại thấy trong mắt Nicky nước mắt chợt lóe. Phần nộ liền lập tức tiêu thất, hắn ôm lấy Nicky.”Ta yêu người, người hắn là biết.”

Nicky bị thương nói: “Ta đã nói không cần có cảm giác hoài nghi lẫn nhau.”

“Ta chưa nói là không thương người đi.”

“Ta không muốn nhìn người do dự. Cho nên, ta cho người tới nơi này, chính là nghĩ muốn ở đây chấm dứt.” Nicky nói xong đẩy Shane ra nhảy xuống cây, Shane bắt lấy cánh tay hắn, hai người liền cùng nhau mất thăng bằng ngã xuống.

Cánh tay Nicky bị nhánh cây cắt qua , liền chảy máu. Shane vội vàng kéo qua muốn xem, Nicky đứng phắt lên: “Từ giờ trở đi, không cần quan tâm ta.”

“Người đừng náo loạn!”

Nicky thật thương tâm xoay người bước đi. Shane cắn răng nhìn hắn đi xa. Nicky bị một cây đại thụ chặn lại trong một giây đồng hồ, Shane lập tức thật nhanh đuổi theo hắn.

“Vậy người muốn ta làm thế nào.” Shane đi theo phía sau hắn hỏi.

Nicky không nói gì.

Shane bắt lấy tay hắn, lôi hắn hướng về phía nhà mình: “Đi, chúng ta đi đến trước mặt mẹ ta thừa nhận. Đi đối mọi người nói ta là gay.”

Nicky bỏ tay hắn ra, vừa tức vừa buồn thương nhìn hắn: “Làm gì nói như vậy! Người đã không thích người khác như vậy nhìn người, vậy tách ra tốt lắm.”

Shane nhìn Nicky, trong nháy mắt hắn có điểm không biết làm sao với nam hài này: “Vì cái gì nói muốn tách ra như vậy, ta nói rồi người cho ta chút thời gian!”

Nicky thở dài. Shane lại kéo tay hắn: “Đi thôi. Đi đến nhà ta!”

Nicky bất động.

Shane lập tức thề: “Ta cam đoan, không do dự !”

Nicky nhìn về phía khác làm một bộ không tin lời hắn nói.

“Thật sự. Nhưng người đáp ứng cho ta thời gian. Đặc biệt người nhà của ta cùng bằng hữu, làm cho họ từ từ tiếp nhận.”

Biểu tình Nicky dịu xuống, hắn ra vẻ bình tĩnh liếc Shane một cái. Tính là tiếp nhận rồi.

Shane lập tức còn nói: “Nhưng ta cũng muốn người cam đoan, không thể tùy tiện nói đem chúng ta tách ra, về sau cũng không được nói !”

Thời điểm Shane cùng Nicky trở về , mẹ mẹ Shane đã ngủ dậy . Lúc này mọi người đang chuẩn bị cơm chiều.

“Người buổi chiều đi đâu vậy?” Mẹ mẹ nhìn chăm chăm Nicky hỏi Shane. Bỗng nhiên nàng thấy cánh tay Nicky có một vết máu, lập tức kinh hô.

Nàng bắt Nicky ngồi vào bàn, hướng ông nội hỏi bông y tế cùng nước khử trùng để xử lý vết thương cho hắn, Shane đổi mẹ mẹ nói để cho hắn làm, nhưng mẹ mẹ thực nhanh nhẹn đến ngồi cạnh Nicky.

“Dường như là vết xước qua, các người đã xảy ra chuyện gì?” Mẹ mẹ Shane lo lắng không ngừng dò hỏi.

“Bị ngã sấp xuống mà thôi, ” Nicky ngượng ngùng nói, “Không có gì đáng ngại lắm.”

“Vết xước cũng khá sâu a.” Mẹ mẹ Shane nói xong trừng mắt nhìn về phía Shane, “Tiểu tử người như thế nào không xử lý cho hắn, để máu chảy ra nhiều như vậy.”

“Ta không phải dẫn hắn trở về xử lý sao. Sao khẩu khí của người cứ như chính ta đem hắn làm thương tích vậy.”

“Chính là người làm, ta là mẹ mẹ người nên trực giác không sai.” Mẹ mẹ Shane kiên trì nói.

Shane lại tranh luận, ánh mắt nhìn thấy Nicky đang trộm cười.

Buổi cơm chiều, Kian nhìn chăm chăm vào Shane đang ngồi bên cạnh Nicky, thấy Shane không ngừng hướng chén hắn rót thật nhiều nước quả, Kian nói: “Buổi tối ta không quay về .”

Shane ngẩng đầu nhìn hắn: “Người phải trở về, người ngày mai còn có việc mà.”

“Ta mệt mỏi, muốn ăn xong cơm liền ngủ.”

“Người trở về ngủ. Hôm nay Nicky phải ở tại nơi này.”

“Không quan hệ, giường của người đủ lớn. Nhà hắn lại ngay sát vách người, vì cái gì phải ở tại nơi này.”

“Người thấy rồi đó, hắn tại ta mà bị thương, ta phải chiếu cố hắn.”

Trên bàn cơm mọi người trừng mắt nhìn Shane.

Nicky nhỏ giọng đối Shane nói: “Người có thể hay không tìm một lý do cấp cho mọi người.”

“Ta thật sự tìm không ra lý do gì cả.” Shane cũng nhỏ giọng đáp lại.

Kian thấy bọn hắn kẻ tại nói nhỏ, cười nhạo một tiếng. Shane từ túi ông nội lấy ra chìa khóa xe ném cho hắn: “Ta cho người mượn xe, người trở về đi thôi, đừng quấy rối.”

Mẹ mẹ Shane khó hiểu nhìn bọn họ: “Là các người càng ngày càng kỳ quái , vẫn là ta càng ngày càng già rồi, đã không thể lý giải nổi thanh niên các người!”

Mọi người lập tức đều như không có việc gì tiếp tục ăn cơm, Shane thỉnh thoảng liếc trộm Nicky cười cười.

“Người hiện tại vừa lòng đi.” Khi hai người cùng nằm trên giường lớn, Shane hỏi Nicky.

“Nếu không muốn chia tay thì đừng có nói.” Shane nói. Bên tai nghe được tiếng cười của Nicky, Shane xoay người ôm lấy hắn: “Đêm đó ta chính là như vậy ôm người. Cảm giác thật kì diệu.”

Nicky quay đầu nhìn hắn, Shane nhắm mắt lại tựa hồ như buồn ngủ.

“Nghỉ ngơi một chút, chúng ta lại thử. . . .”

“Thử cái gì?” Nicky đợi hồi lâu không thấy đáp lại.

Shane đã phát ra tiếng ngáy.

Mụ mụ Shane bừng hoa quả đẩy cửa lên lầu, xa xa nhìn thấy Shane đang ôm Nicky, nàng chần động bước nhanh đi lên trước. Đang muốn mở miệng chất vấn thì bỗng nhiên thấy rõ mặt Shane biểu tình thực ngọt ngào, mụ mụ đem lời nói nuốt trở về, nhẹ nhàng đi ra ngoài, đem cửa đóng lại.

18. Chương 18: Hãy Kiên Trì !

I'll keep holding on

Có tiếng nhạc.

Một người tâm trạng đang mâu thuẫn.

Nicky cảm giác được ai đụng rất nhẹ vào hần. Hần không có mở mắt. Rốt cục ngừng lại hôn nhẹ trên môi Nicky. Hần vẫn giữ bộ dáng ngủ say như cũ.

Nicky~. Hần nghe thấy Shane gọi tên của hần khe khẽ.

Yêu là ý muốn của thượng đế. Người cho ta cảm giác mà không một ai có thể mang lại được.

Nicky~.

Thời điểm ôm người, ta nguyện ý vĩnh viễn không cần tỉnh lại. Ta nghĩ chúng ta là hai hạt bụi ôm nhau bay giữa không trung. Gió thổi chúng ta đi khắp nơi, quan sát các vì sao trên trời, ngắm vạn vật sinh lại diệt. Chúng ta vĩnh viễn không tan biến, cho dù thời gian có kéo dài bao lâu, chúng ta vẫn sẽ cùng nhau phiêu du đến tận cùng.

Nicky, ta cho rằng đây chính là hạnh phúc. Yêu, là vĩnh viễn mong được bên cạnh nhau.

Nicky~, kỳ thật lòng ta chưa từng thay đổi.

Nhiều năm như vậy, vào mỗi đêm, ta thường ảo tưởng . Hai ta là hạt bụi nhỏ bé, bé nhỏ nhưng lại vĩnh hằng bất diệt, không có thể gian hốn loạn nào có thể tách rời chúng ta.

Người có thể như vậy sao.

Vô luận người biến thành bộ dáng gì, người đều là thiên sứ của ta, trong lòng ta chỉ có duy nhất người. . . .

Nicky

~Người thật sự cũng như vậy sao.

Nicky không mở mắt, hần rất muốn mỉm cười. Nhưng nước mắt lại chảy xuống.

Hần thật không ngờ nội tâm của Shane là như vậy.

Shane hôn lên mí mắt ướt ướt của Nicky, rồi dừng lại trên cổ.

Âm nhạc dường như vô hình bao bọc quanh họ.

Du dương động lòng người. Từng chút từng chút dung hòa lại.

I'll keep holding on, ta sẽ kiên trì , mãi không thay đổi.

Nicky bên tai nghe được thanh âm tuyệt vời này, nhất là lời thổ lộ của Shane. Hắn cảm giác đôi tay của Shane cũng thực dịu dàng mềm mại. Hơi thở của Shane nhẹ nhàng vây quanh tâm trí hắn. Nicky cảm giác cùng Shane đang dung hòa thân thể với nhau. Mỗi một tế bào đều chung nhịp hô hấp.

Biến thành hai hạt bụi tới vũ trụ. Vĩnh viễn bên nhau. Shane.

Nicky nhịn xuống cơn đau của mình một lần nữa hóa thành hạt bụi.

Buổi sáng ngày hôm sau.

Mụ mụ Shane từ cửa phòng ngủ của mình nhìn thấy Shane đi xuống cầu thang, đến phòng bếp tìm bữa sáng. Hắn lấy hai chén nước trái cây, sau đó đem khối chân giò hun khói cắt thành lát đặt lên một cái đĩa. Tâm tình hắn tốt lắm, cẩn thận chọn chiếc đĩa màu bạc viền hoa để mang lên phòng hắn cùng Nicky ăn bữa sáng.

Mụ mụ Shane lén lút đi vào phòng bếp, đứng ở phía sau hắn.

“Trong tủ lạnh có chuẩn bị sandwich cho người.” Mụ mụ nói.

Shane hoảng sợ, xoay người nhìn mụ mụ hắn, lập tức bảo trì trấn tĩnh.”Đã biết.”

“Người chui ra muốn lấy bữa sáng lên lầu ăn hả?”

Shane không trả lời, động tác thái chân giò vẫn không ngừng, hắn rất không tự tại.

“Để ta đoán nha, kỳ thật cũng không phải Trác Biệt Lâm đoạt đi vị hôn phu của Gillian, đúng không?”

“?”

“Mà là Nicky. Thôi, không cần phủ nhận. Ta là mẹ của người, không ai so với ta hiểu thấu người hơn.”

Shane không nói gì.

“Ta vốn không nghĩ quấy rầy hảo tâm tình của người. Chính là người có biết ta một đêm đều ngủ không được. Shane, con ta, ta như thế nào cho tới bây giờ cũng chưa cảm giác được, người là.”

“Mụ mụ!” Shane cắt ngang lời mẩu thân hắn, hắn không muốn nghe nàng nói ra.

Mụ mụ liền nuốt trở về lời muốn nói, cuối cùng nàng cố ý thoải mái mà nói: “Nicky đúng là một hài tử mê người.”

“Mụ mụ, ta biết ta đang làm cái gì.” Shane nói dứt khoát, hắn không có dũng khí nhìn mẩu thân, lại làm cho chính mình cố gắng bảo trì một bộ kiên định.

Mụ mụ không nói nữa, nàng lấy hai phần sandwich đặt ở trên khay cho Shane, liền xoay người đi ra phòng bếp.

Từ nhỏ đến lớn Shane có thói quen được nghe mẩu thân cổ vũ cùng tin tưởng, cũng bởi vậy nội tâm hắn luôn muốn làm việc gì đó khiến cha mẹ tự hào. Lúc này đây mẩu thân hắn không cổ vũ cho hắn. Tuy rằng nàng cũng không có nói sẽ phản đối, chính là trên mặt từ đầu đến cuối đều là hoảng sợ, điều này làm cho lòng Shane rất đau.

Shane tiến đến bàn ngồi xuống, không có chút tâm tình nào.

Nhìn thấy Shane bưng khay tiến vào, Nicky lập tức cố ý giả bộ ngủ. Nghe được thanh âm Shane đặt khay xuống, Nicky chờ Shane tới gần mình.

Biểu hiện tối hôm trước của Shane làm cho Nicky trong lòng thực ngọt ngào. Hắn vụng về nhưng cũng rất ôn nhu, vội vã lại nồng nhiệt. Thời điểm tỉnh lại, Nicky cảm thấy dư vị vẫn còn triền miên.

Đợi hồi lâu, không thấy Shane có động tĩnh gì. Nicky mở to mắt, nhìn đến Shane cái gì đều không có làm, chính là ngồi ở bên giường ngẩn người.

“Làm sao vậy.” Nicky nhẹ nhàng nắm lấy tay Shane.

Shane chậm rãi quay đầu nhìn đến hắn: “Cha mẹ của người giải quyết sao?”

Nicky tự hỏi trong chốc lát: “Bọn họ hẳn là hiểu được nên tôn trọng ta.”

Shane liền không nói gì.

Nicky do dự hỏi: “Có phải hay không mù mù người. . . .”

Shane lập tức lắc đầu: “Mù mù ta không có phản đối. Nàng thực thích người, nàng còn nói người là nam hài phi thường mê người.”

“Như vậy người đã nói cho nàng biết.”

Shane không trả lời, chính là một bộ âm đạm thất thần.

“Người vì cái gì không vui?”

Shane lắc đầu không nói.

Nicky suy nghĩ một chút, quyết định không muốn không khí giữa hai người âm đạm. Hắn khẽ gọi tên Shane, Shane quay đầu nhìn Nicky cười với hắn. Shane lại gần nằm lên người Nicky hôn thật sâu.

Trong lúc vui vẻ, Shane lưu luyến ở trên người Nicky không chịu dừng lại. Hắn ngạc nhiên vì Nicky có thể làm cho hắn quên mất tất cả phiền não.

Phiền não, từ này làm cho lòng Nicky nhói đau.

Nicky vươn tay mở máy nhạc trên đầu giường, âm nhạc lại vang lên. I'll keep holding on.

Kiên trì nào, Nicky nhẹ nhàng nói.

Shane cười cười hôn hắn, đây là thời khắc hắn cảm thấy ngọt ngào nhất cuộc đời, dù phải trả giá gì cũng đáng.

Sau bữa cơm trưa ngắn ngủi họ lại tạm biệt nhau, để tránh sự chú ý của mọi người.

Mù mù Shane tuyên bố nàng ngày hôm sau sẽ rời đi, hy vọng có thể làm một bữa tối náo nhiệt. Shane liền gọi Kian cùng Mark đến. Mù mù Shane lại chủ động đi mời Bourne nhà hàng xóm. Bữa tối, Shane nhìn thấy Bourne mù mù cùng Eva xuất hiện liền chấn động.

Hai vị mù mù nhiệt tình hàn huyên, Bourne mù mù nói thật có lỗi mặt khác mấy đứa nhỏ cũng bận việc, thật sự chưa tới được và vân vân.

“Nicky cũng không tới được sao?” Shane mù mù hỏi.

“Hắn ngày hôm qua thậm chí không có về nhà, buổi chiều lại vội vàng đi ra ngoài, đến bây giờ cũng không thấy hắn.”

Shane mù mù quay đầu thấy Shane đứng ngây ngốc ở cầu thang: “Người có thể tìm được hắn không?”

Shane giữ nguyên trạng thái.

Eva bắt đầu nói: “Không cần phải gấp gáp, ta để lại mảnh giấy ở nhà, dặn hắn có về thì sang đây ngay.”

Bourne mù mù cười hỏi: “Người thực chú ý tới tiểu nhi tử của ta?”

Shane mù mù nhìn chăm chú vào nàng, chậm rãi gật đầu: “Tiểu nhi tử của người, thực đặc biệt.”

“Nga? Như thế nào đặc biệt.”

Nhìn thấy vẻ mặt nghiêm túc của mù mù, Shane khẩn trương đứng lên, khi hắn vội tới trước bàn ăn, lại nghe thấy mù mù hắn nói: “Tiểu nhi tử của người ta thực thích.”

Shane đành phải ngượng ngùng lại tránh ra. Bourne mù mù cười nói: “Con của người cũng thực đáng yêu.”

“Chính là con ta có một số việc, làm cho ta thực khó khăn.”

“Chuyện gì đâu?” Bourne mù mù cảm thấy hứng thú.

“Người có biết hắn đem hôn lễ hủy bỏ.”

Bourne mù mù lấp bắp kinh hãi lập tức an ủi nói: “Bọn họ dường như vừa mới đính hôn không có vài ngày đi. Này, người cũng không phải khổ sở, chuyện tình cảm cả hai bên đều phải cam tâm tình nguyện. Vẫn là thận trọng tốt nhất. Chúng ta cũng không phải khổ tâm”

“Con của người không có chuyện gì làm người buồn khổ sao?”

“Như thế nào không có đâu. Eva cùng Anne không làm ta lo lắng, sự nghiệp cùng tình yêu đều thuận lợi. Nhưng Nicky là đứa nhỏ rất kì lạ, không chủ động trao đổi cùng ta bao giờ. Ta cuối cùng cảm thấy được đứa con này cùng ta không thân cận. Điều này làm cho ta kỳ thật thực buồn. Bất quá cũng vì hấn từ nhỏ đã dời đi một thời gian rất dài”

Shane mù mù chăm chú nghe: “Người nói hấn rất quái lạ?”

“Ta cảm thấy được hấn có điều quái gở. Chung quy thích ở một mình, cũng rất ít kể chuyện của hấn với ta. Hấn từ nhỏ đã sang Mĩ Quốc, bất luận ta khuyên như thế nào cũng không trở về. Ta cảm thấy được đứa con này ta không hiểu biết nhiều.”

“Như vậy người có biết chuyện tình cảm của hấn không?”

“Không có nghe hấn nói qua.”

“Thời điểm người biết hấn là Gay , trong lòng người có đau đớn không?”

“Cái gì?” Bourne mù mù chấn động.

Shane mù mù nghi hoặc nhìn nàng, lại nhìn chung quanh, nhìn đến Eva cũng trừng mắt nhìn nàng. Mù mù Shane bỗng nhiên rất bất an: “Các người vẫn chưa biết đi.”

Eva cúi đầu, cũng không đáp lại.

Bourne mù mù lại thốt ra một câu không khách khí nói: “Người nói bậy bạ gì đó.”

Mù mù Shane sắc mặt lập tức rất kém : “Là đứa con người ngày hôm qua chính mồm đối chúng ta thừa nhận .”

Bourne mù mù biểu tình giống như trước mặt mọi người bị tát cho một cái.

Nicky ở phía sau thật cẩn thận đi vào . Bourne mù mù quay đầu lại nhìn thấy đứa con mình, bỗng nhiên nổi cáu đứng lên: “Nhìn cách ăn mặc của người trông giống mình tinh thật vớ vẩn, người muốn làm gì!”

Nicky lấp bắp kinh hãi, lập tức cúi xem trang phục của mình hiện tại, hấn quả thật thay đổi một bộ quần áo, nhưng không đến mức giống như mình tinh đi.

“Làm sao vậy?” Hấn nghi hoặc khó hiểu.

Bourne mù mù càng kích động đứng lên: “Người chưa bao giờ bận tâm đến cảm thụ của ta! Ta cho người ở Mĩ Quốc đọc sách nhiều năm như vậy, là cho người học vớ vẩn sao! Vì cái gì muốn để người khác nói cho ta biết, con ta là gay!”

Nicky lập tức như bị đâm một đao lui về phía sau từng bước, Shane không thể nhịn được nữa, hấn hướng lại đây giữ chặt tay Nicky chạy ra ngoài cửa.”Đi, chúng ta đi!”

Trên mảnh đất trống trong rừng cây nhỏ, hai người đầu đối đầu nằm trên bụi cỏ trầm mặc nhìn lên không trung.

“Ở Mĩ Quốc rất khó tìm việc sao?” Shane đột nhiên hỏi.”Như ta là người ngoại quốc, ở Mĩ Quốc có phải hay không rất khó tìm việc làm.”

Nghe không được Nicky trả lời, Shane xoay người tiến gần hấn: “Ta nghĩ đến người không cần.”

Nicky không nói gì.

Shane cười nói: “Người cho tới bây giờ cũng chưa từng do dự. Ta còn nghĩ đến chỉ có ta sẽ có hậu hoạn.”

“Cái gì cũng không dao động được ta.” Nicky nói.

Shane nhìn chăm chăm vào mắt Nicky nói: “Người khổ sở sao?”

“Ta cũng từng có thời điểm phi thường khổ sở, đó là lúc ta nghĩ sẽ vĩnh viễn không gặp được người.”

“Nếu không thể cùng người yêu nhau, sinh mệnh sẽ hoàn toàn thay đổi. Shane, bọn họ sẽ hiểu được chúng ta.” Nicky nói.

Shane gật đầu.

“Nếu không hiểu được, thì mặc kệ họ đi.” Nicky thở dài cười nói, “Ta nguyện ý cùng người biến thành hạt bụi bé nhỏ phiêu du khắp thế gian. Không bao giờ phải xa nhau nữa.”

Shane nhìn chăm chăm Nicky nói rất dứt khoát: “Ta và người đi Mĩ Quốc.”

hi. Chỉ còn có 2 chương nữa sẽ kết thúc đồng thoại 10 năm ~ ta thực luyện tiếu 2 bạn chẻ nha

19. Chương 19: Không Thể Không Sao Cả!

“Mụ mụ. Người làm gì phải như vậy!” Eva kích động nói với mẫu thân.

Sau khi Shane kéo tay Nicky đi ra ngoài, nhất thời trong phòng không ai nói nữa. Tất cả mọi người không biết phải nói cái gì mới tốt.

Eva tức giận bất bình: “Mụ mụ, ta cảm thấy được người thực quá phận, người nói như vậy, hẳn đã có bao nhiêu khổ sở rồi.”

“Ta chẳng lẽ không khổ sở sao?” Bourne mụ mụ phản bác, ngữ khí của nàng đã không còn kịch liệt, còn có chút bi thương.

Eva do dự trong chốc lát nói: “Pháp luật cũng cho phép hôn nhân đồng tính. Người cũng có thể khai thông một chút. Chỉ cần hẳn vui vẻ, chỉ cần hẳn là thật sự yêu thương, những thứ khác có gì trọng yếu đâu.”

“Ta vẫn nghĩ đến tỉ lệ chuyện này rất nhỏ, như thế nào lại ở hải tử của ta.”

“Mụ mụ, người coi đây là sỉ nhục sao? Hẳn chính là yêu nam nhân mà thôi, tính cái gì là sỉ nhục.”

Mẫu thân không nói nữa, nàng một bộ không biết làm như thế nào mới phải.

“Không nghĩ tới, người so với ta còn không thể tiếp nhận.” Mụ mụ Shane nói.

Bourne mụ mụ vừa khó hiểu vừa tức giận nhìn nàng: “Nếu là đứa con của người như vậy, người có thể tiếp nhận sao? Không cần có ý khuyên ta.”

Nhìn đến sắc mặt ngưng trọng của mụ mụ Shane, Bourne mụ mụ nghi hoặc đứng lên: “Người?”

“Con ta cũng.”

“Đứa con của người...?” Bourne mụ mụ không thể tưởng tượng là Shane.

“Là Shane.”

“Như thế nào có thể, hẳn không phải trước đó không lâu còn cùng một cô gái đính hôn sao. Ta cũng biết hẳn có tìm bạn gái mười năm.”

Mụ mụ Shane ý vị thâm trường lắc lắc đầu, Bourne mụ mụ liền biết đây là sự thật. “Hẳn hủy bỏ hôn lễ bởi vì hẳn là gay sao?” Nàng kinh ngạc hỏi.

“Ta chỉ biết hẳn nói hẳn yêu nam nhân.”

Bourne mụ mụ bắt đầu tức giận nói: “Đây là làm sao vậy! Vì cái gì bọn họ đều. . . . , là thế giới thay đổi sao!” Nàng bỗng nhiên cũng có cảm giác: “Namnhân Shane yêu là ai?”

Mụ mụ Shane không nói gì.

Bourne mụ mụ nhìn về phía cửa, hồi tưởng lại lúc Shane kéo tay Nicky đi ra. Nàng lập tức quay đầu lại nhìn mụ mụ Shane: “Đây là nguyên nhân người muốn chúng ta gặp mặt!”

Kian cùng Mark khi đó vẫn ghen hòng nhìn kinh hãi , lúc này Mark nhin không được nói:

“Ta nghĩ ta hẳn là nên đi, nơi này có lẽ cũng sẽ không hoan nghênh ta.”

Hai mẫu thân đều kinh ngạc nhìn về phía hắn.

Mark đi đến trước cửa quay đầu lại nói: “Có lẽ các người cảm thấy chúng ta kiên trì loại tình cảm này để không được chúc phúc, nội tâm cũng không thống khổ; có lẽ các người cảm thấy được, yêu nhau là chuyện thực dễ dàng, hoàn toàn tùy vào chúng ta tùy ý lựa chọn; có lẽ các người cảm thấy được, không có tình yêu nhân sinh không xem như khuyết điểm.”

Hai mẫu thân liếc mắt nhìn nhau, mụ mụ Shane tự đáy lòng nói: “Người nghĩ rằng ta là muốn ngăn cản bọn họ tự do yêu nhau sao? Là một mẫu thân, chúng ta chính là hy vọng chúng có tương lai bình an thuận lợi, không muốn nhìn thấy chúng lựa chọn con đường tràn ngập đau khổ !”

Mark cười thở dài, không muốn nhiều lời, xoay người rời đi.

Thái dương rời xuống phía sau núi.

Shane cùng Nicky ở quán cà phê trong rừng cây im lặng dùng bữa tối.

Bọn họ đều cố gắng muốn cho không khí thoải mái, chính là cuối cùng tâm trạng đều nặng nề.

Cả hai bắt tri bắt giác uống rất nhiều rượu. Lúc đã ngà ngà say thì rất hưng phấn . Shane đứng lên nói:

“Thời điểm 10 tuổi, trường học một lần có thi đấu bơi tiếp sức, bởi vì ta bơi lắm phương hướng, tuy rằng ta bơi nhanh nhất, nhưng tổ của ta về cuối cùng. Khi đó, đồng đội phần nộ bảo ta ngu ngốc. Mụ mụ ta lại nói, con ta thật sự là thiên tài, rõ ràng bơi sai phương hướng, mà vẫn có thể về đến đích.”

Nicky nghe xong cười ha hả.

“Khi 14 tuổi , ta đối mụ mụ nói ta yêu một cái cô gái. Nàng kêu Trác Biệt Lâm.” Shane nói tới đây lại cười rộ lên, dường như đây là một chuyện phi thường buồn cười, hắn cười không dừng lại được. Nicky nhìn thấy bộ dáng của hắn, liền cũng bị cuốn hút mà cười rộ lên. Hai người càng cười càng lợi hại, làm cho mọi người trong nhà hàng đều quay lại nhìn.

Shane một bên cười vừa nói: “Ta đối mụ mụ nói Trác Biệt Lâm là thiên sứ do thượng đế ban cho ta , nếu không thể tìm được nàng, ta sẽ vĩnh viễn khổ sở. Mụ mụ nói, vậy vĩnh viễn không cần buông tha đi.”

“Ta có ba ca ca, hai tỷ tỷ. Phụ mẫu ta nói sáu hài tử là tài sản quý giá nhất. Chúng ta mỗi một năm đều phải lựa chọn một nơi để đi du lịch. Đó là thời gian chúng ta mong nhất để được sum họp.”

“Khi ca ca đầu tiên tổ chức hôn lễ, chúng ta cùng nhau làm một lễ vật rất hài hước, tỉ muội huynh đệ cùng hóa trang thành bộ dáng lão hổ cùng sài lang, vây quanh hai người, tỏ ý chúng ta vĩnh viễn đoàn kết, là người bảo vệ cho hạnh phúc của họ. Đến ca ca thứ hai kết hôn, chúng ta tiếp tục thực hiện. Bọn ta cảm giác nó như một nghi thức của gia đình . Thật sự là làm cho người ta thực cảm động. , bọn họ nói, đợi đến ta là người cuối cùng tổ chức hôn lễ, bọn họ sẽ rất đông người, chính là thê tử trượng phu cùng hài tử, làm một bức tranh nạm vàng. Kỷ niệm hạnh phúc của chúng ta”

Nicky yên lặng nhìn Shane, hai người không biết khi nào đã ngừng cười.

“Cho nên, lúc còn rất nhỏ, ta làm chuyện gì đều phải nghĩ đến bọn họ, người nhà của ta, ta thực thương yêu họ, phi thường yêu.”

Nước mắt Nicky chậm rãi rơi xuống, đọng lại trong chén rượu .

“Cho nên, người có biết, ta yêu người rất nhiều.” Shane nói, “Ta liều mạng kháng cự, đều không thể giảm bớt tình yêu đối với người. Ta từng do dự cho người thực thương tâm, chính là do dự cho tới bây giờ cũng không phải không yêu người.”

“Mà hiện tại, ta muốn cùng người cao chạy xa bay, đi Mỹ Quốc xa xôi. Tình yêu là gì hả Nicky, chúng ta đang ở trong đó, lại thấy không rõ nó; chúng ta thấy không rõ nó, lại luôn phấn đấu quên mình; chúng ta vì nó cho dù mang tội danh, cũng vẫn cảm thấy may mắn.”

Shane vươn tay vỗ bả vai Nicky, sau đó lau lau đi nước mắt trên khóe mắt hắn.

“Nicky, đáp ứng ta.”

Nicky nhìn thấy ánh mắt Shane, đau lòng làm cho hắn nói không nên lời nói.

“Ta nghĩ ta có thể quấy rầy các người.”

Hai người chậm rãi quay đầu lại, đúng là Jodi cầm một chai rượu đứng ở trước bàn.

Shane kinh ngạc nhìn chung quanh, nơi này dường như cũng không phải quán cà phê của nàng, không ngờ lại gặp ở đây.

Jodi dường như hiểu được nghi vấn của hắn, nàng cười nói: “Ba gian hàng trên đường này đều là của ta. Ta làm mười năm, không thể nào có chút thành quả sao.”

Shane kinh ngạc mà bội phục. Nhìn đến Jodi đang nhìn Nicky, Shane mới nhớ tới cần giới thiệu Nicky cho nàng.

“Đây là vợ ta.” Shane nói như vậy.

Jodi cùng Nicky đều có điểm giật mình nhìn hắn, Jodi lập tức khôi phục thái độ bình thường tỏ vẻ chúc mừng: “Nguyên lai người kết hôn?”

“Đúng. Bất quá trì hoãn một chút mà thôi.” Shane cười nói.

Jodi ngồi xuống cùng bọn họ chia sẻ rượu của nàng, nàng không ngừng mà tỏ vẻ cao hứng.

“Nhìn ra được các người phi thường tâm đầu ý hợp, này thực làm cho người ta hâm mộ. Ta thường xuyên nghĩ có các người được ở bên người mình yêu là tốt rồi, có người cùng chia sẻ khoái hoạt bị thương.”

“Đừng nói người không có bạn trai.” Nicky nói.

Jodi cười không nói, uống xong một chén rượu nói: “Kỳ thật ta cũng tính toán kết hôn.”

Hai người lập tức cũng tỏ vẻ chúc mừng.

Jodi cũng không nhiều lời nữa: “Các người tính toán khi nào tổ chức hôn lễ, nhất định nhớ rõ mời ta tham gia. Ta mà tới là vận tốt cho các người.”

“Có lẽ sẽ ở Mỹ Quốc.” Shane nói.

“Như thế nào, chẳng lẽ không phải ở quê hương cử hành hôn lễ sao?”

Shane nhìn Nicky: “Có lẽ chúng ta sẽ thay đổi chủ ý.”

Jodi liền yêu cầu bọn họ ở Dublin cử hành hôn lễ, Nicky rất nhanh gật đầu đáp ứng, nói bọn họ sẽ ở Dublin cử hành hôn lễ.

Sau khi uống rất nhiều rượu, ba người càng say túy lúy.

Jodi đột nhiên hỏi: “Kian chưa bao giờ tới.”

“Cái gì?” Shane nhất thời không hiểu được.

“Ta là nói, cả ba nhà hàng của ta, hắn cho tới bây giờ cũng chưa đã tới.”

Nicky khó hiểu: “Vì cái gì hắn phải đến?”

Shane hướng hắn giải thích, “Jodi là mối tình đầu của Kian.”

Jodi lúc này nói: “Hắn cũng là mối tình đầu của ta.”

Nicky liền hỏi: “Người còn thương hắn thật không?”

Jodi lại lắc đầu, nàng chỉ vào một nam nhân đứng ở đằng xa: “Đó là vị hôn phu của ta, ta đồng ý lời cầu hôn của hắn.”

Nicky cùng Shane cẩn thận đánh giá nam nhân kia, đúng là quản lí của nhà hàng này, là người khô khan và dễ gây thiện cảm.

Jodi đứng dậy cáo từ, Nicky lại mời nàng ở lại, thỉnh cầu nàng lưu lại nửa giờ. Jodi đành phải đáp ứng.

Nửa giờ sau, Kian bước vào nhà hàng này, hắn đi đến bàn Shane cùng Nicky ngồi, quan sát một chút, sau đó đặt móng ngồi vào bên cạnh Shane, không chút khách khí cầm lấy chén rượu trên bàn uống.

“Thật không nghĩ được các người còn ở nơi này đánh chén, trong nhà ông nội người không khí đang rất trầm trọng.”

Kian phát hiện chung quanh không người tiếp lời hắn nói, hắn nghi hoặc đánh giá một chút, ánh mắt dừng lại trên người Jodi, lại nhìn về phía Nicky cùng Shane, phát hiện mọi người chính là trừng mắt nhìn hắn.

Jodi cảm giác được điều gì, nàng muốn khần trương đứng lên, nhưng một câu cũng nói không nên lời.

Kian nghi hoặc nhìn Shane: “Làm sao vậy, phát sinh chuyện gì sao, các người như thế nào không nói.”

Nicky lại kêu người bán hàng cho to nhạc lên.

Kian càng thêm nghi hoặc: “Các người làm cái gì?”

“Chúng ta phải khiêu vũ.” Nicky nói xong đứng lên, hướng Shane vươn tay.

Trên bàn cũng chỉ còn lại Kian cùng Jodi. Kian đành phải tự giới thiệu với Jodi: “Bọn họ đang làm cái gì? Đường như muốn tạo cơ hội cho chúng ta làm quen. Bất quá có thể làm quen với cô gái xinh đẹp như người thật cao hứng. Ta tên là Kian.” Hắn hướng Jodi vươn tay.

Jodi sửng sốt một chút, Kian không nhận ra nàng. Nàng chậm chạp nắm lấy tay Kian, từ tấm gương trên cửa nhìn lại chính mình, tiểu cô nương tóc đuôi ngựa màu nâu mười năm trước hiện giờ đã biến thành thiếu nữ tóc vàng uốn cong.

“Người tên là gì?” Kian hỏi. Hắn thực nghi hoặc nhìn cô gái chẳng nói lấy một câu, lại càng không giới thiệu tên của cô ta.

Jodi do dự một chút mở miệng nói: “Có thể mời người khiêu vũ không. Tuy rằng nhà hàng có chút đơn sơ.”

Kian không rõ ý tứ, nhưng vẫn lịch sự gật đầu đồng ý. Hắn nghĩ thầm rằng, Shane như thế nào lại quen biết cô gái này.

Nicky kêu nhân viên giảm ánh đèn đi một chút, bọn họ cùng khiêu vũ dưới ánh đèn mờ ảo và tiếng nhạc du dương.

Kian không ngừng tìm các đề tài để cô gái kia mở miệng, nhưng là Jodi cái gì cũng không nói. Kian ở trong lòng tức giận, liền đem ý đồ sẵn cô gái này làm bạn gái thứ 60 xóa bỏ.

I'll keep holding on

Âm nhạc trầm tĩnh mà thông thả.

Jodi ôm thắt lưng Kian tiến gần, cuối cùng tựa đầu vào bờ vai của hắn. Khi xoay người theo nhạc, Nicky nhìn thấy trong mắt Jodi hai hàng nước mắt rơi xuống.

I'll keep holding on,

Hãy kiên trì.

Tiếng nhạc du dương dần dần tan biến. Nicky kéo tay Shane trở lại bàn. Jodi ở giữa sàn nói lời tạm biệt Kian. Kian khách khí giữ nàng lại, kinh ngạc nhìn thấy khóe mắt nàng đầm lệ.

Jido cười chỉ vào nam nhân đằng xa.

Vị hôn phu của ta đang đợi ta. Nàng nói.

Kian gật gật đầu, thần tình nghi hoặc khó hiểu.

Thời điểm ba người về đến nhà đã là đêm khuya. Bọn họ đều đã uống rất nhiều. Shane lảo đảo mở cửa, lại lập tức té lăn trên đất. Hắn ngẩng đầu, thấy mù mù hắn đứng ở giữa phòng.

Ba người đều lấp bắp kinh hãi, nhất là Nicky, cơ hồ hoàn toàn đem hân tỉnh hân rượu.

Shane lộ ra tươi cười, một bộ vẻ say rượu hưởng mẫu thân hắn đi đến.

“Mụ mụ.” Hắn ôm lấy mẫu thân, “Ta yêu người, mụ mụ.”

Mụ mụ Shane tức giận đẩy hắn ra: “Như thế nào lại uống thành cái dạng này.”

Shane lại ôm lấy mù mù hắn: “Mụ mụ ~, người còn nhớ rõ không, người luôn cổ vũ và ủng hộ ta.”

Mụ mụ lại đẩy hắn ra, Shane mất trọng tâm té xuống đất. Mụ mụ dùng ánh mắt bất mãn nhìn hai người phía sau Shane.

Nicky bắt lấy tay Shane muốn kéo hắn đứng lên.

Shane còn không ngừng nói tiếp: “Mụ mụ, người nói chúng ta nếu muốn hạnh phúc vĩnh viễn, mỗi người đều phải tự lí giải, khoan dung cùng yêu. Mụ mụ, ta có điểm nào không làm được sao?”

Mụ mụ Shane nhìn thấy Nicky đỡ Shane bước lên lầu, liền xoay người đi vào phòng bếp. Một lát sau, nàng bưng canh giải rượu lên, Shane đã nằm ngủ trên giường. Nicky trông có vẻ tương đối thanh tỉnh, hắn đang cố gắng giúp Shane cởi quần áo.

Nhìn đến mù mù tiến vào, Nicky có chút kích động: “Ta đêm nay có thể ở lại đây không?”

Mụ mụ khó hiểu nhìn hắn một cái: “Ta đồng ý hay không đồng ý cũng không quan trọng đi.”

Nicky ghen lời.

Mụ mụ bưng canh lay người Shane, Shane vẫn nằm bất động.

“Hắn ngủ.” Nicky nhỏ giọng nói.

“Hắn phải uống chén canh này, bằng không khi hân tỉnh lại sẽ rất khó chịu.” Mụ mụ kiên trì nói, hơn nữa càng dùng sức đẩy Shane, Shane buồn bực ngưng nguẩy tay chân.

“Để cho ta đi.” Nicky dùng ngữ khí khẩn cầu nói, hắn đem Shane nâng dậy cho y tựa vào người mình, dùng thìa một chút uy đến miệng hắn. Shane một bên tựa vào người Nicky ngủ, một bên cơ hồ vô ý thức nuốt xuống thìa canh.

Cho hắn uống được nửa chén canh, đầu Nicky đổ đầy mồ hôi. Mụ mụ Shane lúc này nói: “Đây là chuẩn bị cho các người. Người cũng uống vào đi. Ta nghĩ các người chỉ cần dùng một cái chén là đủ, cho nên bỏ bớt đi một cái.”

Nicky nhìn về phía mù mù Shane, lập tức có điểm vừa mừng vừa lo không biết làm sao: “Cám ơn.”

Hắn đem cái chén đặt ở một bên, rồi đem Shane phóng lên trên giường, mới do dự uống hết nửa chén canh còn lại.

Mụ mụ Shane tiến lên phía trước, đang muốn đắp chăn cho đứa con, Nicky lập tức ngăn lại nàng.

“Ta không phải không muốn đắp chăn cho hắn, ” Nicky giải thích, “Ta là nghĩ muốn thay áo ngủ cho hắn trước. Như vậy hắn sẽ ngủ càng thoải mái.”

Mụ mụ Shane có chút kinh ngạc đứng ở một bên, nàng thấy Nicky thoáng cái đã thay được áo ngủ cho Shane, cẩn thận từng tí một. Sau đó hắn nhẹ nhàng đặt Shane nằm tư thế thoải mái nhất, đắp lên mình y một cái chăn.

Cuối cùng, Nicky nhìn về phía mù mù Shane.

Trong mắt hắn ngập tràn sự mong chờ :

“Ta sẽ hảo chiếu cố hắn . Mụ mụ ~.”

Tin tưởng ta.

20. Chương 20: Mười Năm Đồng Thoại!

“ Người sẽ tưởng tượng không ra cô gái kia có bao nhiêu đặc biệt, khí chất phi thường không giống người thường. , không giống 59 cô bạn gái trước của ta tí nào. ”

“Ta quả thật tưởng tượng không ra.” Mark xoa mí mắt mệt mỏi nói. Hắn cùng Kian lúc này đang ngồi ở phòng khách nhà ông nội Shane. Từ lúc hắn đến đây đã không ngừng nghe Kian kể lại chuyện gặp gỡ cô gái lạ.

“Ta ngay cả tên của nàng cũng không biết. ”

Mark gấp dài nói: “Xem ra người lần này có vẻ đã thất bại.”

“Không, Shane hẳn là biết nàng. Ta không có chủ động, chủ yếu là do dự muốn hay không đem nàng trở thành của mục tiêu kế tiếp. ”

Mark xoay người đưa lưng về phía Kian nhìn chăm chăm vào quả táo trên đĩa nói: “Thật nghĩ không ra, người sẽ do dự.”

Kian chuyển qua bên kia đối mặt Mark hắn tiếp tục nói: “Ta cảm thấy được, nàng không phải loại người dễ dàng có hành động đáp trả lại tình cảm. Cho nên ta phải lo lắng xem ta rốt cuộc có nghĩ sẽ cùng nàng sống với nhau nhau cả đời. Nếu không ra, tốt nhất vẫn là thoát khỏi. ”

“Người mỗi một lần đều nói phải lo lắng vấn đề cả đời. Kết quả một lần cũng không phải” Mark bắt đầu dĩ cảm lấy quả táo táo, một ngụm đã cắn mất hơn nửa.

Ánh mặt trời chiếu xuyên đến bậc thang, Shane lắc lắc mình đi xuống dưới. Hắn nhìn đến thấy hai bằng hữu đang ngồi trên ghế sofa, liền ở cầu thang dừng lại phiên nào xoa huyết thái dương.

“Sớm!” Shane chấn hưng tinh thần ân cần thăm hỏi bọn họ, bước đi xuống dưới, bộ dáng mệt mỏi nhưng lời lẽ rất nhiệt tình.

Kian từ ghế sofa xoay người nhìn hắn: “Sớm? Người không thấy mặt trời ngả về phía tây rồi sao! “

Shane không cho là đúng: “Đây là sáng sớm của ta mà thôi.”

“Bảo bối của người còn ngủ hay sao?” Kian cố ý lớn tiếng nói.

Shane gật gật đầu, lấy tay xoa xương cổ: “Rượu thật đáng ghét, tác dụng thật lâu.” Hắn đi đến chỗ hai bằng hữu ngồi chen xuống, Kian cùng Mark đành phải hướng sang hai bên nhường chỗ cho hắn, để cho Shane ngồi ở sofa mà không phải ngồi trên đùi bọn họ. Shane ngồi xuống sau vỗ bả vai Mark nửa ngày không nói lời nào. Mark nhăn mày nghi hoặc nhìn hắn.

Shane hỏi Mark: “Người có biết theo lời Kian thì bảo bối là ai không?”

Mark có vẻ khó hiểu gật gật đầu.

“Như vậy người thật sự đối Nicky có cảm giác thật không?”

Mark sửng sốt một chút, lập tức lại mang theo mơ hồ lắc đầu.

“Không cảm giác sao? Người không phải nói người muốn thương hắn sao?” Shane nói.

Mark dường như bị chứng mất trí nhờ, biểu tình khoa trương nói: “Ta có nói qua sao!”

Shane trừng mắt ánh mắt nhìn thấy hấn giả ngu.

Mark ngược lại hỏi Kian: “Kian, ta có nói những lời kì quái như vậy sao.”

Kian lắc đầu: “Ta chưa từng nghe người nói qua.”

Mark đứng lý hợp tình quay lại chụp lấy bả vai Shane: “Bạn tốt, ta biết ta rất vĩ đại, thế cho nên có nhiều người ảo tưởng ta là tình nhân hay tình địch. Nhưng ta thực không hy vọng nhìn đến người cũng mắc phải tật xấu đó của nữ nhân, vọng tưởng cùng ghen rất ảnh hưởng hình tượng của người.”

Shane trừng mắt nhìn hấn trong chốc lát nói: “Người chưa nói là tốt rồi ! Nếu vọng tưởng của ta thành thực, còn có thể chào người được sao!”

Mark làm bộ dáng chấn động, sau đó hô to gọi nhỏ đối Kian nói: “Người nghe thấy không! Hấn uy hiếp ta !”

Kian thay hấn bênh vực kẻ yếu: “Shane từ mười năm trước đã chính là một tên trọng sắc khinh hữu .”

Shane đứng lên dường như không có việc gì hướng đi tủ lạnh, hấn lấy ra vài chai đồ uống đang nhét vào lòng ngực. Khi đóng cửa tủ lạnh Shane bỗng nhiên gặp phải cảnh tượng kinh hãi, một nụ cười sáng lạn như hoa cúc bày ra ngay trước mặt hấn, Shane cẩn thận ngắm kĩ lúc sau, xác định đây là mặt tử tử tử của hấn.

Shane kinh ngạc hỏi: “Người làm gì?”

Tử tử vẫn duy trì trên mặt nụ cười ôn nhu nói: “Người hành động dũng cảm, ta tuyệt đối ủng hộ người.”

Shane khó hiểu: “Người muốn ta đi làm cái gì?”

Tử tử cảm thấy được đây là Shane ngược ngùng thừa nhận, nàng tràn ngập yêu thương nhìn Shane, dường như Shane chính là con chim cánh cụt cuối cùng trên địa cầu, phải cẩn thận bảo hộ. Nàng tuyệt đối không nói ra những lời gây thương tổn cho hấn, vậy nên lặp lại lời nói: “Tóm lại người nhớ kỹ lời tử tử, ta ủng hộ người! Ủng hộ người!”

Shane không kiên nhẫn xua tay rồi xoay người đưa lưng về phía tử tử. Khi quay người lại nhìn thấy ông nội. Ông nội không biết khi nào đã đứng phía sau , lúc này chăm chú quan sát hấn. Sắc mặt ông nội có chút hóa xanh, ánh mắt nhìn chằm chằm dễ tạo cho người ta sự ác cảm. Shane sợ run cả người, cảm giác chính mình như lập tức bị đâm xuyên qua.

Hấn do dự , hấn không rõ đây là cảm giác gì, hấn cảm thấy được người thân là nam khó tiếp nhận sự tình này hơn là nữ, rất khó đối phó với bọn họ. Shane quyết định bỏ mặc ông nội, kiên trì đi lên lầu. Ý niệm mới vừa động, ông nội lập tức phát hiện ra ý đồ của hấn.”Là thật sao?!” Ông nội trực tiếp hỏi, ngữ khí lại không giống ánh mắt hung ác, ngược lại còn có chút hữu khí vô lực.

Shane giả vờ không nghe thấy, cứ thế bước đi.

Ông nội đề cao thanh âm: “Là thật sao! Xú tiểu tử!”

Shane phải dừng lại, nhìn trái phải tỏ vẻ mê muội: “Người nói chuyện với ai, ông nội?”

“Dừng giả ngu, ta phải nghe người chính mồm thừa nhận!”

“Thừa nhận cái gì?” Shane lập tức nhìn xuống dưới chân, hấn tỏ vẻ không hề lo lắng nhưng ngữ điệu cùng thần thái đã bán đứng hấn rồi.

Ông nội không khách khí nói: “Trông bộ dáng như con gấu túi, như thế nào có thể đi làm chuyện lớn mật như thế!”

Shane lập tức ngẩng đầu nhìn ông nội, bị nói thành gấu túi làm cho hấn rất không thích, hấn như con nhím xù lông lập tức đáp trả: “Cám ơn các người quan tâm ta! Nhưng đây là chuyện riêng của ta! Cùng các người không quan hệ!”

Ông nội lập tức trừng lớn mắt, nửa ngày chưa nói ra lời. Shane bỗng nhiên lộ ra bộ mặt hung dữ làm hấn nhất thời không phản ứng.

Nói xong những lời vô cùng kích động, Shane không giả ngu nữa, hấn phiến não xem xét biểu tình trên mặt ông nội.

Ông nội ngậy người trong chốc lát, hấn nhẹ nhàng mà chỉ chỉ trên lầu: “Thật là Nicky sao?”

Shane trầm mặc không nói.

“Thật là tiểu tử kia sao? Người biết không, ta chứng kiến hấn lớn lên, từ nhỏ đến lớn hấn ở nhà ta so với thời gian ở nhà hấn còn nhiều hơn. Ta thương hấn với thương người giống nhau, thời điểm còn nhỏ ta đã muốn cho các người nhận thức, hy vọng các người có thể trở thành hảo bằng hữu, nhưng lại không ngờ các người thân thiết đến vậy!”

Shane lại cúi đầu, hận chính mình không thể có phép tàng hình lập tức biến mất. Không biết vì nguyên nhân gì, hấn cảm thấy được đối mặt với ông nội so với đối mặt mù mù càng cam go hơn.

Ông nội thở dài, ngữ khí cũng dịu đi một ít: “Bất quá có điều, ý tưởng của người và ta đồng nhất.”

“?”

“Nếu người nhất định phải chọn nam nhân, Nicky quả thật tuyệt nhất.”

Shane ngẩng đầu nhìn thẳng ông nội, nhất thời không hiểu rõ ý tứ của hấn. Ông nội hạ lông mi nói: “Nicky là nam hài đáng yêu nhất ta từng gặp qua, đáng yêu vậy nếu qua tay người khác chẳng phải đáng tiếc.”

Như thế nào? Shane trừng mắt nhìn ông nội.

“Kinh ngạc như vậy? Chẳng lẽ người không đồng ý sao?!” Ông nội nói giống hết một híp pi*.

Shane nhẹ nhàng thở ra, náo loạn nửa ngày, ông nội nguyên lai cũng không phải ngăn cản hấn, thật sự là sợ bóng sợ gió một hồi. Shane không tự chủ được lộ ra vẻ tươi cười, cuối cùng đơn giản thoải mái cười to, hấn khôi phục thái độ bình thường sau đối ông nội vui vẻ đùa: “Nam hài người yêu nhất không phải ta? Ta rõ ràng chính là tôn tử của người mà.”

Ông nội cũng không phối hợp cùng hấn vui đùa, mà lại nghiêm túc nói: “Người thật sự sẽ giữ vững lập trường sao, đứa nhỏ.”

Shane nặng nề mà gạt đầu, chuyện tới bây giờ hấn đã muốn quyết tâm đến cùng. Trong lỗ tai nghe được tiếng cười ha hả của ông nội, sau đó liền bắt đầu thao thao bất tuyệt nói: “Năm nghìn năm trước người Ai Cập cổ cho rằng, tình yêu đồng tính nam mới là nam tử hán chân chính, đó là người tài dám làm chuyện gan dạ. ... Người cho là ông nội ngu muội lại không biết sao. Mặc kệ quan điểm của cổ nhân phi thường bất công, nhưng có người nhu nhược không dám theo con đường này. Ta tin tưởng người dũng cảm lựa chọn nó.”

Lời nói của ông nội làm chấn kinh không ít người, Mark cơ hồ đang ngủ trên sofa cũng phải ngồi dậy.

“Cho nên, không cần để ý thành kiến của những kẻ yếu đuối. Không cần do dự, nếu đã lựa chọn sẽ kiên định.” Ông nội nói xong làm tư thế nắm chặt tay cổ vũ.

Shane bị ông nội đùa giỡn cũng sợ ngây cả người. Ông nội nghĩ đến Shane vì màn diễn thuyết của mình sẽ tỏ vẻ kích động, nhưng Shane vẫn cứ đứng ngây ngốc trừng mắt không phản ứng. Tỷ tỷ Shane thấy thế lập tức chạy tới ôm hôn ông nội, đối ông nội thêm lời ca ngợi.

Trên đỉnh đầu truyền đến tiếng vang rất nhỏ, Shane ngẩng đầu nhìn qua, là Nicky đứng ở bậc cửa cuối cầu thang. Nicky mặc chiếc áo sơ mi của Shane rất đơn giản, ánh mặt trời vừa mới chiếu lên người hấn, màu tóc vàng cùng áo sơ mi trắng đều phản xạ hào quang. Shane ngẩng đầu nhìn hấn, lập tức cảm giác dường như trở lại buổi chiều mười năm trước, ngày hấn đã phát hiện ra thiên sứ. Kỳ thật, ánh mặt trời vẫn luôn chiếu sáng giữa cuộc đời của bọn họ, có lẽ vốn không có nơi nào là tăm tối cả.

“Nicky, hôm nay trời nắng.” Shane đối Nicky nói. Hai người đối diện không tiếng động cười rộ lên.

“Ở Dublin trời luôn nắng.”

Bỗng nhiên Nicky chuyển ánh mắt nhìn về phía ngoài cửa. Toàn bộ cửa bỗng nhiên bị mở ra, cùng với thanh âm của Bourne mụ mụ: “Tôn tử của người sẽ không phải người yếu đuối, nhưng ta tin tưởng con ta cũng sẽ không đuối theo tình yêu gan dạ ngốc nghếch !”

Eva cũng lại gần giữ chặt lấy cánh tay mẹ nàng. Ông nội Shane cũng không để ý tới người khác bỗng dưng xâm nhập vào nhà, hần ngồi xuống bưng chén trà khuấy đều.

Tỷ tỷ Shane ngạc nhiên hỏi: “Ông nội, tường của người cách âm không tốt sao? Mới nói nhẹ mấy câu mà hàng xóm đều có thể nghe được?”

Bourne mụ mụ cao giọng nói: “Chỉ có người mới giảng đạo lý sao? Ta cũng có thể giảng thực cảm động! Nói cái gì đây là người dũng cảm dám làm, dũng cảm không phải hô to khẩu hiệu ngu ngốc! Dũng cảm mà kết quả thực vinh quang, như vậy mới là dũng cảm. Loại dũng cảm này sẽ mang đến cho bọn chúng cái gì? Bọn chúng thực ra chỉ là đứa nhỏ, chưa thể hiểu hết thế sự! Thật nhiều gian nan!”

Bourne mụ mụ nói xong sau, trong phòng một mảnh yên tĩnh, trừ bỏ Eva kéo tay áo nàng còn lại không ai có phản ứng gì. Nàng kích động đánh giá mỗi người: “Ta thật không nghĩ toàn bộ các người đều dung túng chúng nó!”

Mọi người vẫn như cũ trầm mặc, Bourne mụ mụ ngẩng đầu nhìn hướng cầu thang thấy Nicky.

“Nicky, kia không phải cái gì dũng cảm! Làm như vậy là cực kỳ ích kỷ!”

Nicky không nói gì.

“Người sẽ không muốn mụ mụ thương tâm, đúng hay không!”

Nicky vẫn như cũ không nói lời nào, lại hạ ánh mắt. Trong phòng càng im lặng, ông nội ngay cả chén trà cũng không khuấy nữa. Mark bỗng nhiên cắn một mồm toàn táo, ‘răng rắc’ một tiếng đem sự chú ý của mọi người lên người hắn.

“Nicky~.” Shane là người đầu tiên mở miệng nói chuyện.”Lời ông nội nói rất đúng, bất luận chúng ta muốn như thế nào, đều phải giữ vững mục tiêu, mà không phải do dự. Nicky, hiện tại nói cho ta biết, người muốn chọn kiên trì hay là buông tay.”

Nicky thực kinh ngạc, hắn không nghĩ tới Shane tại thời điểm này muốn hắn xác định rõ. Nicky có chút bối rối nhìn Shane, nhưng Shane không chút nào thỏa hiệp, Nicky ánh mắt quét nhanh qua phía người thân, cuối cùng dừng lại trên bộ dáng vô cùng thương tâm của mụ mụ hắn.

“Nói cho ta biết.” Shane kiên trì.

Nicky giật giật miệng nói: “Người không phải nói cùng với ta đi Mĩ Quốc sao.” Thanh âm của hắn rất nhỏ, nhưng so với sự chờ đợi của mọi người trong phòng, đã nghe rất rõ ràng.

“Ta quyết định không đi!” Shane không cần suy nghĩ cứ như vậy trả lời.

Trong phòng lại im lặng, ngay cả Mark cũng đình chỉ ăn táo. Tất cả mọi người là bộ dáng giật mình, duy nhất Bourne mụ mụ nhẹ nhàng thở ra.

“Cái gì?” Nicky khó hiểu nhìn Shane.

Shane vẻ mặt tự nhiên: “Có một chân tướng ta cho tới bây giờ đều không nói cho người, ta nghĩ hiện tại hắn là lúc nói ra.”

Mọi người lại quay đầu nhìn về phía Shane, chờ hắn nói ra cái gì bí mật. Vẻ mặt Nicky nghi hoặc lại mang chút thống khổ.

-Híp pi: thanh niên lập dị chống lại những quy ước xã hội

21. Chương 21: Mười Năm Đồng Thoại! ~ Đại Kết Cục

Shane cố ý ngừng trong chốc lát nói: “Mười năm trước ta cùng người gặp nhau, đến bây giờ người đang đứng trước mặt ta. Có một chân tướng ta vẫn chưa nói qua.

Mười năm trước người cho ta một sự cảm thụ, ta cho rằng đó là tình yêu. Người kêu Trác Biệt Lâm kia ~ cô gái đã cho ta tình yêu cùng ảo tưởng. Ta không ngừng hưởng mọi người kể về Trác Biệt Lâm, để cho tất cả mọi người biết ta yêu nàng nhiều thế nào.

Nhưng mà kỳ thật ta đối với tình yêu đều thực mê hoặc. Bằng hữu của ta coi ái tình như một trò chơi, bọn họ tìm kiếm mười năm vẫn không biết tình yêu đích thực ở nơi nào. Thời điểm ta quyết định cùng Gillian đính hôn, ta chợt cảm thấy tình yêu là thứ gì đó rất hư vô, hôn nhân có điểm chân thực hơn, kỳ thật chính là tìm một người có thể sống cùng một đời. Một khi đã như vậy, cần gì phải tiếp tục truy tìm. Cho nên khi quyết định cùng Gillian kết hôn, là ta lần đầu tiên dùng lý trí quyết định.

Ngày đó, sau mười năm ta lại gặp người, liền phát hiện ta sai lầm rồi. Tình yêu vẫn không giống những gì ta tưởng tượng. Dù dùng lý trí cũng không thể mang lại hạnh phúc.

Người xuất hiện với một vẻ ngoài khác biệt, không bao giờ ... là Trác Biệt Lâm, chính là Nicky, loại cảm giác này như một siêu năng lực đã khống chế ta. Cho nên ta một lần nữa bắt đầu đi lý giải tình yêu, ta sẽ đối chính mình như thế nào giải thích, vì không ai có thể tưởng được sau mười năm người lại như vậy.

Ta có thể không hoài nghi, cứ việc như cũ không biết tình yêu là cái gì, nhưng ta muốn người chỉ được là của ta. Ta vẫn luôn giấu diếm, luôn đấu tranh tình cảm khi ở bên người, ta kỳ thật một mực liều mạng che dấu cảm tình với người. Nhưng cố thế nào cũng không thể thành công. Ta lại càng thêm để ý người, càng thêm yêu người. Nếu không có người, ta không thể sống bình thường được nữa. Nếu ta buông tha cho người, cuộc sống của ta sẽ không vực dậy nổi. Ta một khắc cũng không thể ngủ yên, chỉ cần tưởng tượng không thể cùng người một chỗ, trong lòng liền thấp thỏm không yên . . .”

Biểu tình của mọi người thay đổi theo lời nói của Shane, Mark trong miệng ngậm quả táo liền rút xuống đất, hần quay đầu kinh ngạc há miệng so với Kian không hơn không kém nói: “Tiểu tử này từ lúc nào lại chung tình như vậy.”

Kian đáp lại: “Ta cảm thấy được hần vẫn luôn chung tình. Mười năm trước yêu Trác Biệt Lâm, đến bây giờ yêu thương nam nhân.”

Mọi người ở đây đều bị lời nói của Shane làm cho cảm động muốn khóc. Các nàng cảm thấy thổ lộ như vậy thực lãng mạn.

“Nicky, mặc kệ tình yêu là cái gì, so với Kian thay đổi đến 60 bạn gái vẫn không biết ai mới là nửa kia của hần, so với Mark yêu một kẻ không tốt chút nào, so với Bryan không kiên định, so với Gillian tình nguyện gả cho một nam nhân không yêu thương mình. Chúng ta có thể nhận định được đối phương, có phải là kẻ may mắn nhất thế gian không?”

“Tên kia!” Mark cùng Kian không hẹn mà cùng mắng: “Người nhất định phải nói chúng ta như vậy sao! So sánh kiểu gì vậy!”

Shane không nhìn bằng hữu mà chính là thâm tình nhìn chằm chằm Nicky: “Người đối với ta rất quan trọng, ta vẫn nghĩ muốn thẳng thắn nói cho người. Lúc người nói người không hề do dự, chính là thời khắc ta hạnh phúc nhất, .. , Nicky, cuộc sống có vô vàn khó khăn, nhưng chỉ cần luôn bên người, ta có dũng khí đối mặt tất cả gian nan. ..”

Nghe những lời Shane nói Nicky đã dần dần phi thường kích động, lúc này hần nói: “Ta không do dự, Shane.”

“Ta biết người không do dự. Người nói với ta người đã lấy hết dũng khí để trở về đây. Ta không muốn chỉ mình người đối mặt với chuyện này, ta muốn người kiên định nói rõ ra cho mọi người đều sáng tỏ.”

Ánh mắt mọi người lại chuyển hướng tới Nicky.

Nicky kinh ngạc nhìn Shane, hiện tại hắn mới hiểu ý đồ của Shane. Nicky nhìn về phía mù mù, mù mù khẽ nhăn mày. Nicky lại nhìn thoáng qua Shane rồi đối với mẫu thân nói: “Mù mù, lời nói của Shane đã lý giải được cho người chưa ? Ta, chính là Trác Biệt Lâm mà Shane đã tìm mười năm nay, thiên sứ bị trói trên cây kia, là kiệt tác của Eva, nhưng lại làm cho Shane yêu thương ta. Hơn nữa ta cũng thương hắn.”

Nicky nói rất chậm, Bourne mù mù nhắm mắt lại.

“Lúc này đây, ta cùng với Shane đã quyết tâm như vậy. Mười năm, mỗi một ngày ta đều bị thương vì không thể đến bên hắn. Cuộc sống như vậy thật vô nghĩa, biết được tin hắn sắp kết hôn, ta phi thường thống khổ mù mù à . Ta hạ quyết tâm liều lĩnh, cho dù là người không thể lý giải, cho dù các người đều phản đối.”

Bourne mù mù lại mở to mắt, mặt cũng biến sắc.

“Nhưng là, mù mù, đây không phải ta không thương người.

“Mù mù, người vì cái gì không nghĩ như vậy, hắn là người duy nhất có thể mang lại hạnh phúc cho hai từ của người. . .

“Mù mù, người biết không, có thể gặp gỡ một người và yêu thương hắn, thật không dễ dàng chút nào, ta chỉ có duy nhất Shane, người phải tách chúng ta ra sao.”

Bourne mù mù đã muốn nói không ra lời, biểu tình cường ngạnh của nàng đã sớm tiêu thất, lúc này nước mắt lại rơi xuống. Eva tiến lên ôm lấy mù mù, mù mù ngược lại càng khóc lớn hơn.

Eva không ngừng an ủi: “Mù mù, đừng khóc, đừng khóc. Cho dù Nicky khiến người thất vọng, người còn có chúng ta mà.”

Mù mù khóc nói: “Này xú tiểu tử, cho tới bây giờ người chưa một lần cùng ta nói nhiều như vậy !”

“A?”

“Hắn sớm nói như vậy, chẳng phải tốt sao.”

Eva khó hiểu nhìn mù mù: “Cái gì?”

Mù mù rút ra khăn tay chấm nước mắt.

Eva vẫn tò mò truy vấn: “Người là nói không phản đối nữa sao?”

Bourne mù mù bất mãn liếc Eva một cái: “Từ đầu đến cuối ta có nhắc đến hai từ phản đối sao? Ta chỉ nói hắn không cần làm chuyện cho ta thương tâm, hắn có thể hạnh phúc ta vì sao lại thương tâm chứ?”

Eva trừng mắt nhìn mẫu thân, nhất thời khó mà tin được.

“Mù mù, ta không thể không nói người là người thay đổi thất thường nhất trên thế giới này.”

Bourne mù mù tưởng rằng phải được nữ nhi ca ngợi, không nghĩ lại bị đánh giá thế, nàng hung hăng trừng mắt nhìn Eva một cái. Eva lại hoan hô gất gao ôm hôn nàng, Bourne mù mù thật vất vả đem nàng đẩy ra, Eva bỗng nhiên lại hỏi đến một vấn đề: “Mù mù, những người khác làm sao bây giờ ?”

“Những người khác là ai?”

“Tỷ như ba ba hoặc Anne nếu bọn họ không hiểu?”

Mù mù biểu tình xem nhẹ nói: “Người cho rằng bọn họ là đối thủ của ta sao?”

Eva lại nhào tới ôm hôn mù mù, lúc này đây mù mù như thế nào cũng đẩy không ra nàng. Tỷ tỷ Shane lập tức hợp thời đối Bourne mù mù tỏ vẻ ca ngợi: “Nguyên lai người cũng vĩ đại giống mù mù ta!”

Không khí căng thẳng nhất thời thay đổi, ngược lại trong phòng là cảnh tượng vui vẻ . Tâm tình mọi người vui sướng cần phát tiết, không biết là ai hô một tiếng Shane phải hôn Nicky cho mọi người xem.

Shane không nói hai lời liền hướng cầu thang đi lên. Mọi người hồi hộp theo dõi, chờ bọn họ thể hiện cảnh thân mật. Còn chưa tới cầu thang, Mark nhào đến giữa chừng giữ chặt Shane. Shane kinh ngạc nhìn thấy có thằng dõ hơi chắn ngang đường mình. Ngay cả Kian cũng không giúp Mark: “Người làm cái gì, vì sao lại ngăn cản hắn?”

Mark cái gì cũng không nói từ trong túi lấy ra một chiếc nhẫn, một bộ anh hùng hý sinh đưa cho Shane. Shane sững sờ nhìn chiếc nhẫn trong tay hắn. Mark tới gần nhỏ giọng nói: “Rèn sắt khi còn nóng!”

“Cái gì?”

“Đính hôn không có đạo cụ sao được.”

Thời điểm đôi kia đang thăm thiết đính lấy nhau trên cầu thang. Kian đối Mark nói: “Ta nghĩ đến chỉ có chính thức kết hôn mới cần dùng đến nhẫn.”

Mark đang lột vỏ quả cam nói: “Đây là nguyên nhân người vẫn chưa thể kết hôn.”

“Là sao?”

“Không đủ sức giữ được người người yêu.”

“Bậy bạ.”

Một lát sau Kian lại khó hiểu hỏi Mark: “Người như thế nào lại mang theo bên người chiếc nhẫn.”

Mark lấy một múi cam cho vào miệng, lập tức nhẫn nhíu mày, hắn thống khổ nuốt xuống tức giận nhìn chằm chằm quả cam trong tay. Kian bấm riết không tha hỏi: “Nhẫn kia không phải người cố ý vì Shane mà chuẩn bị đi.”

Mark khinh đạm trả lời băng quơ: “Kevin đi xét nghiệm hắn bị suy thận, chỉ còn sống được nửa năm.”

Kian mở lớn miệng.

“Ta nghĩ hướng hắn cầu hôn. Kết quả.”

“Kết quả cái gì?”

“Ở trước cửa bệnh viện , ta thấy hắn ôm một người khác, chính là kẻ đã hại hắn dính vào nghiện ngập. Hắn không cần ta. Kỳ thật hắn vẫn không thật sự yêu ta.”

Mark nói thực nhẹ nhàng, nhưng Kian lại cảm thấy trong lòng rất khó chịu. Mark nhìn Kian liếc mắt một cái nói: “Nam nhân khóc rất khó coi, người có biết hay không, mau lau nước mắt cá sấu của người đi.”

Mark lại ngẩng đầu nhìn lên cầu thang có hai kẻ vẫn chưa tách được ra: “Ít nhất trong chúng ta còn có người hạnh phúc . Cuộc sống vẫn là tốt đẹp .”

Kian một bên tìm khăn lau mặt vừa nói: “Người sẽ hạnh phúc. Người là người dũng cảm, người không có lý do gì không hạnh phúc.”

Mark nhìn chằm chằm quả cam trong tay không nói gì, bỗng nhiên xoay người đè lại Kian nhét toàn bộ quả cam kia vào miệng hắn: “Đừng dùng khẩu khí thương hại nói chuyện với ta, ta liền nguyện rửa người đổi bạn gái đến năm 100 tuổi.”

Kian khó khăn lắm mới phun ra được quả cam trong miệng, hắn cầm lấy một quả chuối hướng mặt Mark ấn xuống, Mark né tránh không kịp liền bị dính chường, hắn lập tức nắm một quả đào nhét vào trong quần Kian.

Tỷ tỷ Shane xông lên: “Dừng ngay! Hoa quả của ta rửa không phải để làm trò này!”

Shane cùng Nicky say đắm trong ngọt ngào liền tách ra, bọn họ nhìn về phía dưới lầu, không khỏi sợ ngây người, nguyên lai mọi người phía dưới không nhìn bọn hắn, mà toàn bộ đều xem Kian và Mark đánh nhau. Trong phòng biến thành một mảnh hỗn loạn, hoa quả bay đầy trời, tiếng quát tháo không ngừng. Nicky cùng Shane quay mặt nhìn nhau, Shane từ cầu thang hét xuống: “Ta trao nhẫn cho hắn , các người chẳng lẽ còn không thèm nhìn sao!”

Dưới lầu vẫn không ai để ý đến hắn. Shane cùng Nicky nhìn nhau liếc mắt một cái, ngầm hiểu. Hai người cùng nhau chạy vội tới dưới lầu, vọt vào đám đang đánh lộn kia.

~Hoàn~

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/moi-tinh-dau-nam-14-tuoi>